XXX. ÉVFOLYAM, 36. SZÁM **Ára: 1,80 Ft** 1974. SZEPTEMBER 5.

Ludas Matyi

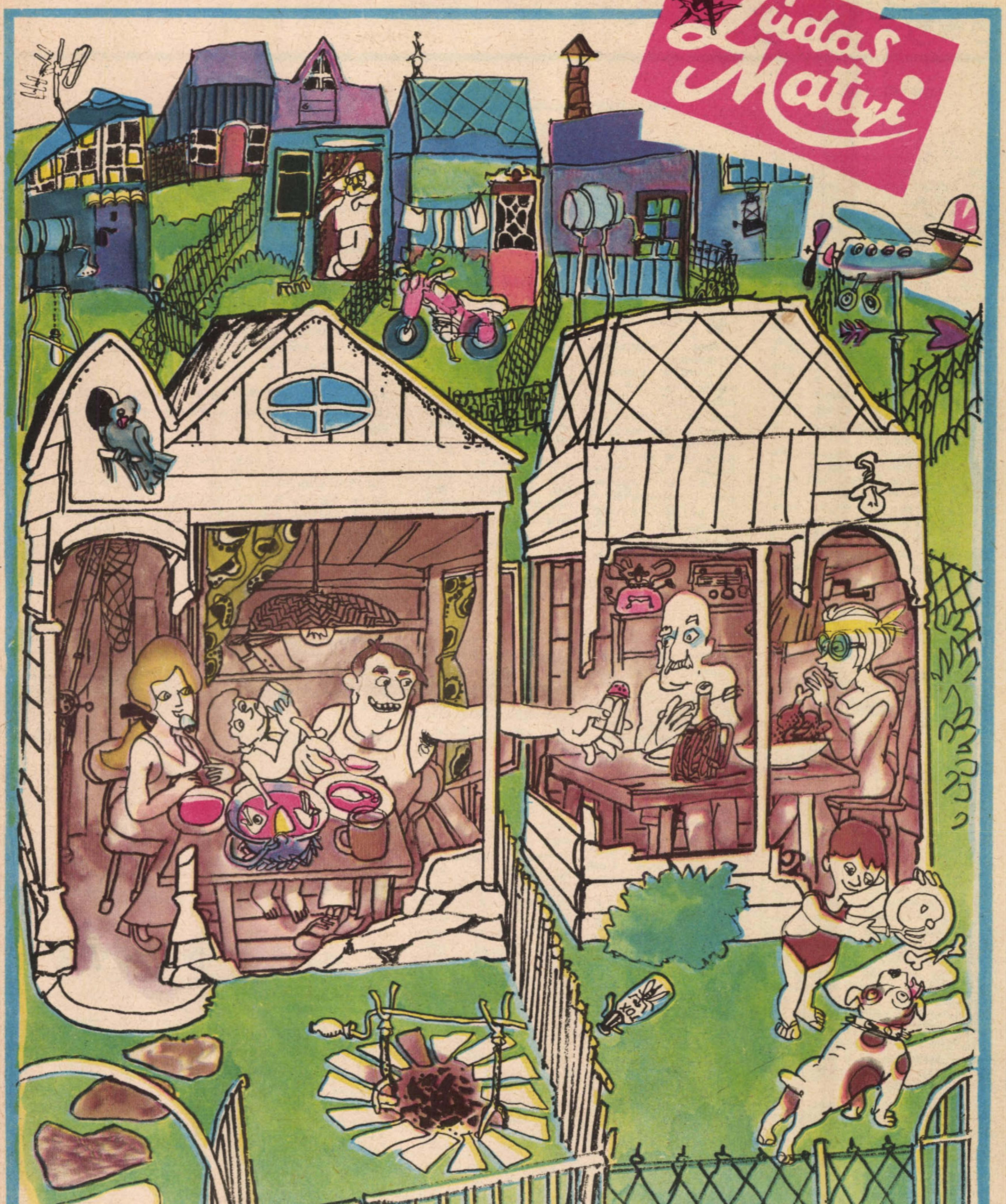

TÖRPEPARCELLÁK

– Pardon, szomszéd, szabad egy kis sót?

Hegedűs István rajza

KEDVES LUDAS!

EGY, KETTŐ…

①

Kisded kirándulócsapat valami harapható reggelit keres Balatonfüred legforgalmasabb pontján, a parti sétánynál levő bazársoron.

Az egyik cégéren Jókai neve pompázik (közelebbről látni, hogy a róla elnevezett téesz sütögeti itt a pecsenyéjét), alatta a csábos kiírás: „Hurka, kolbász, tepertő” … Ám más az élet és más az irodalom: pillanatnyilag csak véres hurka van. Ha az ember megkérdi: miért nincs egyéb?, csak vállvonogatás a válasz. A magyarázat persze roppant egyszerű: a hurka a legromlandóbb, azt kell megetetni a népekkel, s ha kolbász is van terítéken, akkor a válogatósak inkább azt veszik, márpedig itt ne válogassanak, azt egyék, amit kapnak!

Amott egy másik boltocskán „Finom ételek” felirat hivalkodik. Az ablakban kiírva: „Friss debreceni és virsli.” Kávéfőzőgépük is van. Kávéjuk nincs. Debreceni nincs. Virsli sincs. (Délelőtt 11 óra van, tehát se túl korán, se túl későn nincs ahhoz, hogy ez a sok „nincs” magyarázható lenne.) Van viszont Budweiser sör. Pontosabban: csak az van.

Azt már hallottam, hogy a sör folyékony kenyér. No de folyékony debreceni is?…

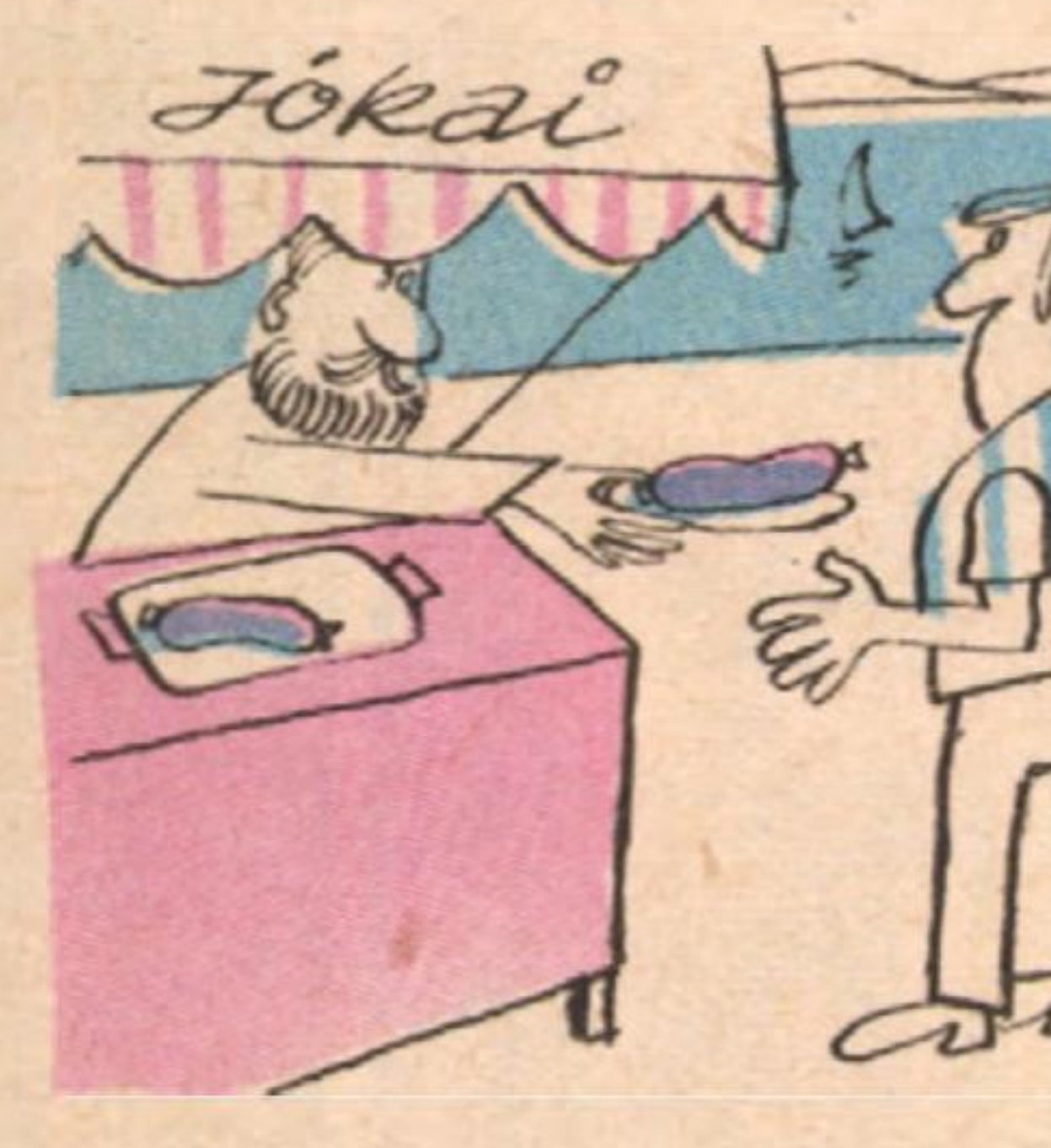

②

A Füredi út és a Vezér út sarkán felépült három toronyház, közel egymáshoz. Most a három ház közé egy vendéglátó kombinátot akarnak építeni. A lakók attól félnek, hogy nem tudnak majd pihenni éjszaka a zenés szórakozóhely lármájától. Ha már kell egy ilyen kombinát, építhetnék egy kicsit arrébb, távolabb a lakásoktól.

Egyébként is, annyi minden más kellene sürgősen a lakótelepnek: trafik, patyolat, postafiók, cipőjavító, rövidáru-üzlet.

Mindezt a vendéglő nem tudja pótolni, akármilyen hangosan játszik is a zenekar.

(r)

BESZERZÉSI VÁNDORÚT

Moszkvics gépkocsim gumijai nagyon megkoptak. Elhatároztam, hogy vándorútra kelek, s addig haza nem jövök, amíg valahol nem sikerül 560—15-ös gumikat szereznem. A feleségem megkért, hogy utam során próbáljak neki szerezni valahol egy horganyozott locsolókannát és egy pár 38-as sötétkék vászoncipőt. A vőm megkért, hogy vegyek neki 35—50 milliméteres facsavart. A községi kádár arra kért, hogy szerezzek neki 35 vagy 40 milliméteres abroncsot, mert jön a szüret és sok hordót kellene csinálni. Községünk asztalosa is nagyon megkért, hogy hozzak neki vándorutamról 50 milliméteres zsanérpántot.

Ennyi megbízatással a tarsolyomban elindultam Pápára, Veszprémbe, Székesfehérvárra, Kisbérre, Komáromba, Győrbe. Sehol semmit nem sikerült eddig beszereznem. Hogy merjek így, üres kézzel hazamenni?

Kérek minden jótét lelket, segítsen rajtam, igazítson útba: hol találhatok meg valamit a felsorolt holmikból?

Veszprémi Ferenc
9111 Tényő

ÍGY MÁR MÁS…

Talán tetszenek emlékezni: néhány hete szóvá tettük, hogy a Bőcsön működő Borsodi Sörgyár a helyi Áfész és más szervezetek közreműködésével sörivó versenyt szervezett a falubeli sörcsárdában. Két hónap múlt el azóta. Most azt olvasom, hogy a Miskolci Vendéglátóipari Vállalat gazdag programmal készül a „Vendégül lát Borsod” című, néhány esztendeje rendszeresített, több hetes vendéglői kampányra. Sok egyéb mellett a vállalat és a bőcsi sörgyár sörvetélkedőt rendez a miskolci Arany Csillag étterem és kávéház újjászülető. s a jeles alkalomra végre elkészülő pincesörözőjében. A pincét egyébként — a híradás szerint — a sörgyár, meg a vendéglátó közösen rendezi be.

Sörvetélkedő. Vajon miből áll egy ilyen? Nehezen képzelhető, hogy a különféle sörök palackjai vetélkedjenek majd egymással magyar nóták ismeretéből, elsősegélynyújtásból, vagy egyéb, számukra „járulékos” tudnivalókból. Már csak azért sem, mert a rendező sörgyár termékeinek száma olyan alacsony, hogy még a dobogó harmadik fokára sem jutna egy sem, mert egyik az első, a másik a második lépcsőre állna. Marad hát az a lehetőség, hogy a vendégek fognak vetélkedni sörivásból. Vagy úgy, hogy ki tud több sört meginnni, vagy úgy, mint Bőcsön történt, hogy meghatározott mennyiséget ki tud egy nyeletre, legrövidebb idő alatt elfogyasztani. A versenyszabályok, díjak, kedvezmények egyelőre ismeretlenek, a társadalmi hatás sejthető.

Íme, eltűnik a különbség falu és város között. Bőcsön és Miskolcon egyaránt sörivás a versenyforma. De mégis: falun sörivó verseny volt, a városban meg sörvetélkedő. Ami mégis csak más!…

(benedek)

Az olvasó megkérdezi…

… miért maradt el az idén a szokásos nyári szúnyogirtás a bajai Duna-parton? Miért kellett ezen a nyáron olyan sokat szenvedniük a szúnyogoktól a város lakóinak és vendégeinek?

…mikor fejezik be Pécsett az új-mecsekaljai húsbolt felújítását? A lehúzott redőnyök mögött csönd van, egyáltalán nem folyik a munka. Meddig lesz még húsbolt nélkül ez a népes városrész?

… a magyar turisták miért csak vasárnap és ünnepnapokon látogathatják a híres martonvásári kastélyt és parkot? A külföldi turistákat hétköznap is beengedik. A magyarokat miért nem?

… miért kell néha félóráig is csöngetni a MÁV Központi Információs Irodájának a számát, míg végre felveszik a kagylót?

IKV VAGY OTP?

A Tolbuhin körút 14-es számú házban, a földszint 3/a-ban, átázott a lakás oldalfala. A megszeppent bérlő a szoba közepére húzta a bútorait, hogy mentse, ami menthető, aztán hozzálátott a panasz hivatalos bejelentéséhez.

A házfelügyelőnél kezdte, majd az illetékes házkezelőségnél folytatta. Az intézkedés azonban késett és a bérlő türelme fogyott.

Végül az V. kerületi IKV-nál keresett orvoslást, mert ez a házkezelőség felügyeleti szerve. Most már kijöttek a szakemberek és megállapították, hogy a házban működő lottózó mellékhelyiségének a lefolyócsöve repedt meg, attól nedves a fal, következésképp a hiba elhárítása az OTP-re tartozik.

Ment hát a bérlő az OTP gondnokságához. Megértően végighallgatták, majd felvilágosították, hogy az épület falán belül keletkezett hiba az IKV-ra tartozik.

A nyugtalan bérlő ezután panaszával felkereste a kerületi tanács építési és közlekedési osztályát. Ott végre kapott valamit: egy iktatószámot nyomtak a kezébe. Ezt legalább ráillesztheti a beázás helyére.

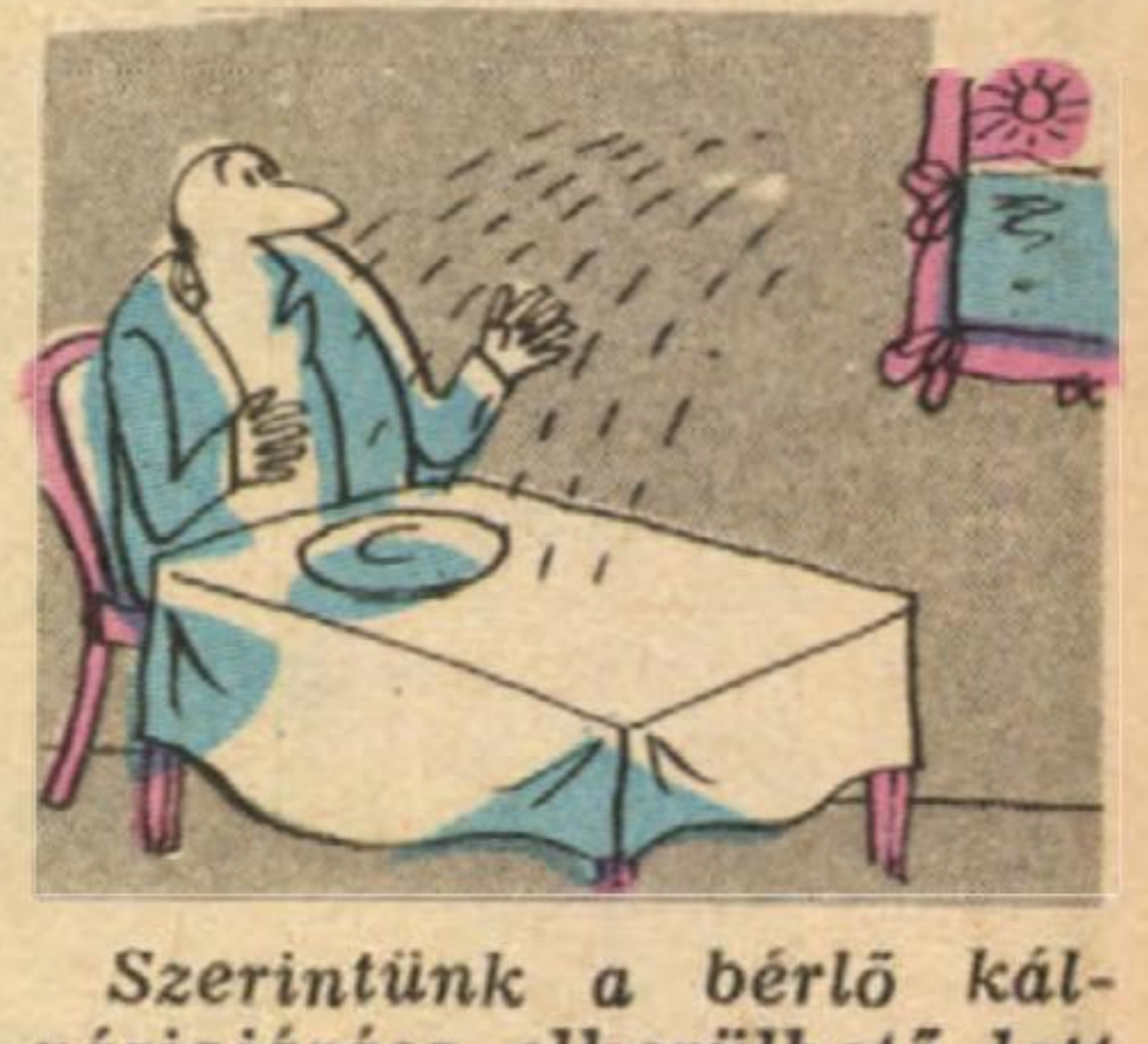

Szerintünk a bérlő kálváriajárása elkerülhető lett volna, ha az IKV az első bejelentésre megszünteti a beázást és csak utána kezdi törni a fejét azon: kit terheljen a költségekkel? Nem utolsó szempont az sem, hogy a lakó az IKV-nak fizeti a lakbért és nem az OTP-nek.

(f. i.)

A CÍMZETT VÁLASZOL

A Zöldért vadszaküzletére vonatkozó megjegyzésükre a következőket tudjuk válaszolni:

Három hónappal ezelőtt kénytelenek voltunk a boltot bezárni, mert szerelési munkák miatt a járdát felbontották, és szinte elzárták a forgalom elől. Az utcai rend helyreállítása után megnyitottuk a boltot, de két napra a megnyitás után elromlott a hűtőkamra. Az egész árukészletet gyorsan el kellett szállíttatnunk, hogy a nagyértékű árut megmentsük. Addig is, amíg a hűtőberendezést megjavíttatjuk, megnyitjuk a boltot zöldség-gyümölcs árusításra. A vad-árusítás szezonjában, októbertől márciusig, eredeti profil szerint üzemeltetjük a boltot.

Várkonyi Tamás
a ZÖLDÉRT igazgatóhelyettese

A XII. kerületi Fodor utca kifogásolt szakasza a háború előtt épült makadámút volt, amely az azóta folyó építkezések során a nehéz teherautók használata következtében tönkrement. Időszakos javítása kellő eredményt nem hoz. Ezért az út kiépítését az 1975. évi útjavítási címjegyzékben kívánjuk szerepeltetni. Addig költségvetési üzemünk az útszakasz járhatóságát salakozással tartja fenn.

Szentes Ödön
oszt. vez.
Bp. XII. ker. Tanács

MI VÁR FORDA, AZ ÚJ ELNÖKRE?

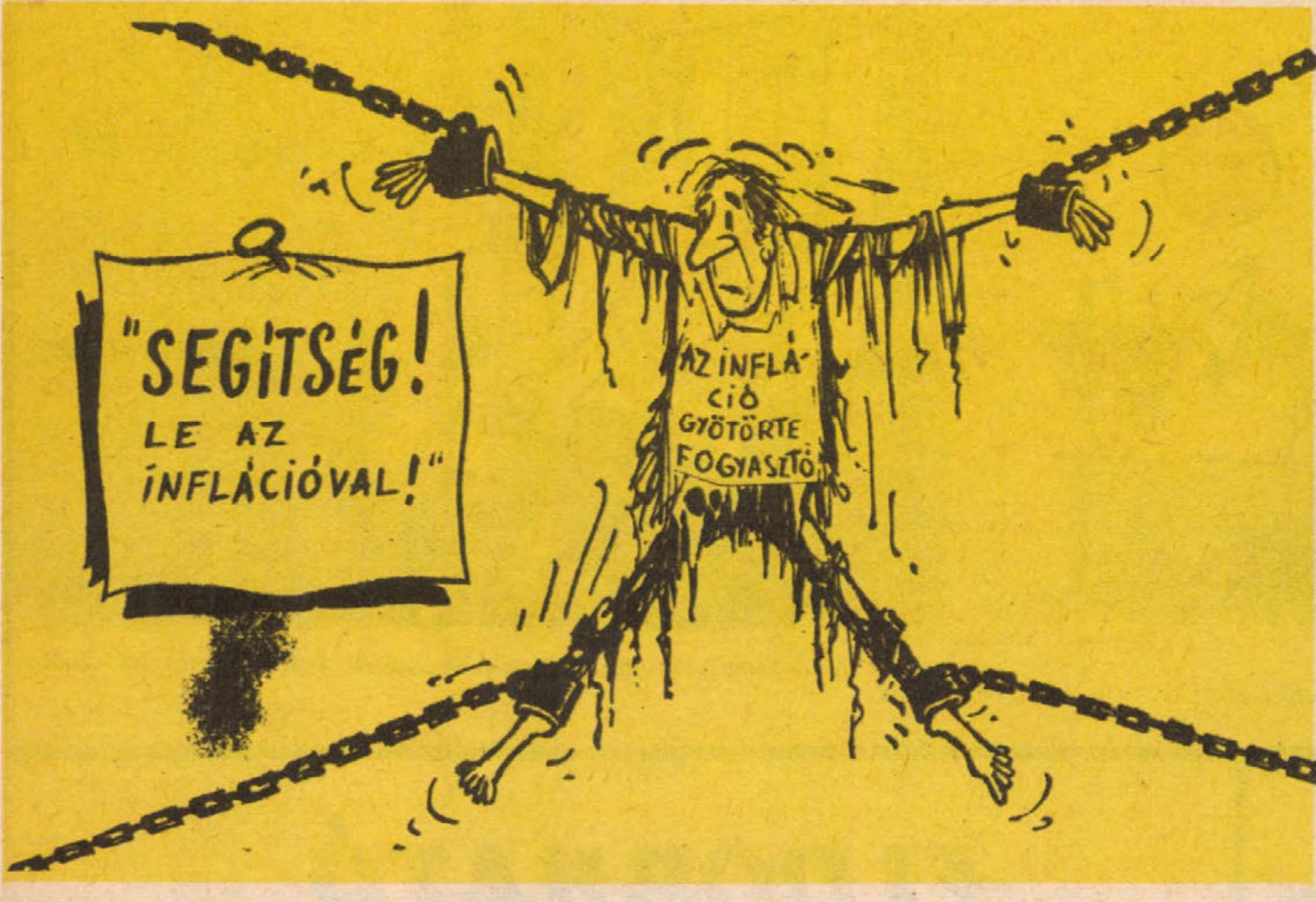
"SEGITSÉG!
LE AZ
ÍNFLÁCIÓVAL!"
AZ INFLÁCIÓ GYÖTÖRTE FOGYASZTÓ

(„International Herald Tribune")

KOSZTÜMÖS FŐPRÓBA

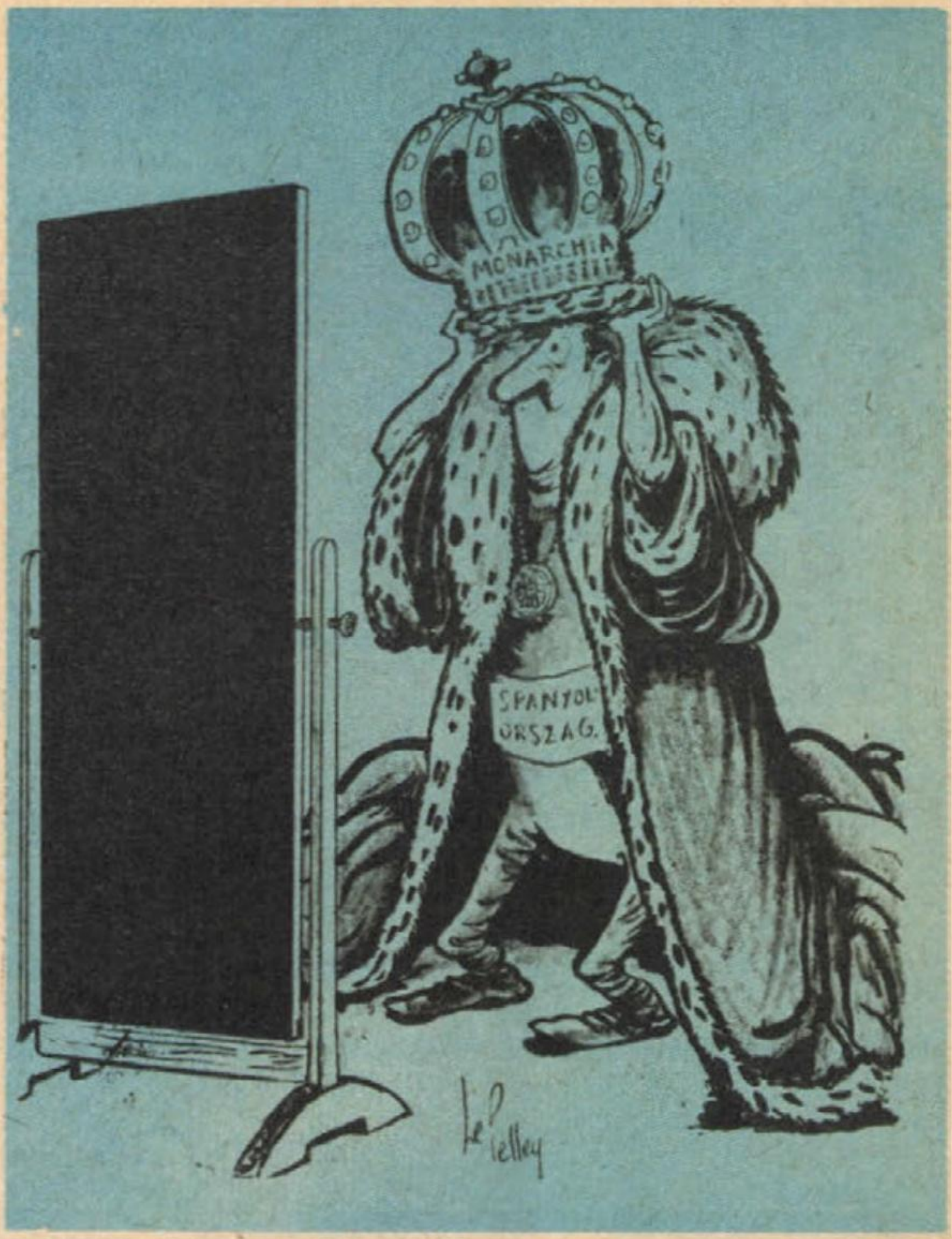

(„The Christian Science Monitor", USA)

A PÉNZ NEM BOLDOGÍT

Amikor tudomást szereztem arról, hogy eladó a Kék Csillag nevű gyémánt, potom kétmilliárd forintért, elhatároztam: én ezt a drágakövet megveszem magamnak. Éppen volt annyi pénzem: jutalom, fizetésemelés, meg minden, egyszóval összejött.

Jelentkeztem a Gyémántforgalmazási Vállalat Sóher utcai telepén. Egy kisablak mögött ülő fiatalember megkérdezte: mit óhajtok? Mondtam, hogy utalványt szeretnék kapni a Kék Csillagra.

— Zöld Csillag — felelte az ifjú ember, irataiba mélyedve.

— Nem kérem, én a kétmilliárd forintos Kék Csillagot szeretném megvenni...

— Zöld Csillag — szakította félbe a tisztviselő. — Jelenleg csak Zöld Csillag kapható. Kell vagy nem kell?

— Nem — válaszoltam ingerülten, mire a fiatalember becsapta az orrom előtt a kisablakot. Kisvártatva hallottam, amint a tisztviselő azt mondja valakinek: „Még ő ingerült! Ahelyett, hogy örülne! Hát láttál már ilyen marhát?!

Bevallom őszintén: ez a fogadtatás meglepett. Kétmilliárd forint az mégiscsak kétmilliárd forint. Ezért a pénzért több udvariasságra számítottam. A kudarc azonban nem vette el a vásárlókedvemet. Volt ugyanis egy ismerősöm, akinek volt egy ismerőse a Gyémántforgalmazási Vállalat Sóher utcai telepén és ez a pasas *elintézte*, hogy befizethessem, foglalóként, a Kék Csillag árának ötven százalékát, vagyis egymilliárd forintot. Nem ment könnyen: az -er végződésű hónapokban rendszerint nem fogadnak el befizetéseket. De nekem *megengedték*, hogy befizethessem a pénzt. *Kivételesen.* S ezért én nagyon *hálás* voltam. Hálás és boldog: a Kék Csillag mégis az enyém lesz!

Néhány héttel később értesítettek, hogy folyó hó hetedikén, 15 óra 30 perckor jelenjek meg a Gyémántforgalmazási Vállalat Lórév utcai telepén. Nem a Sóher utcában. A Lórév utcában.

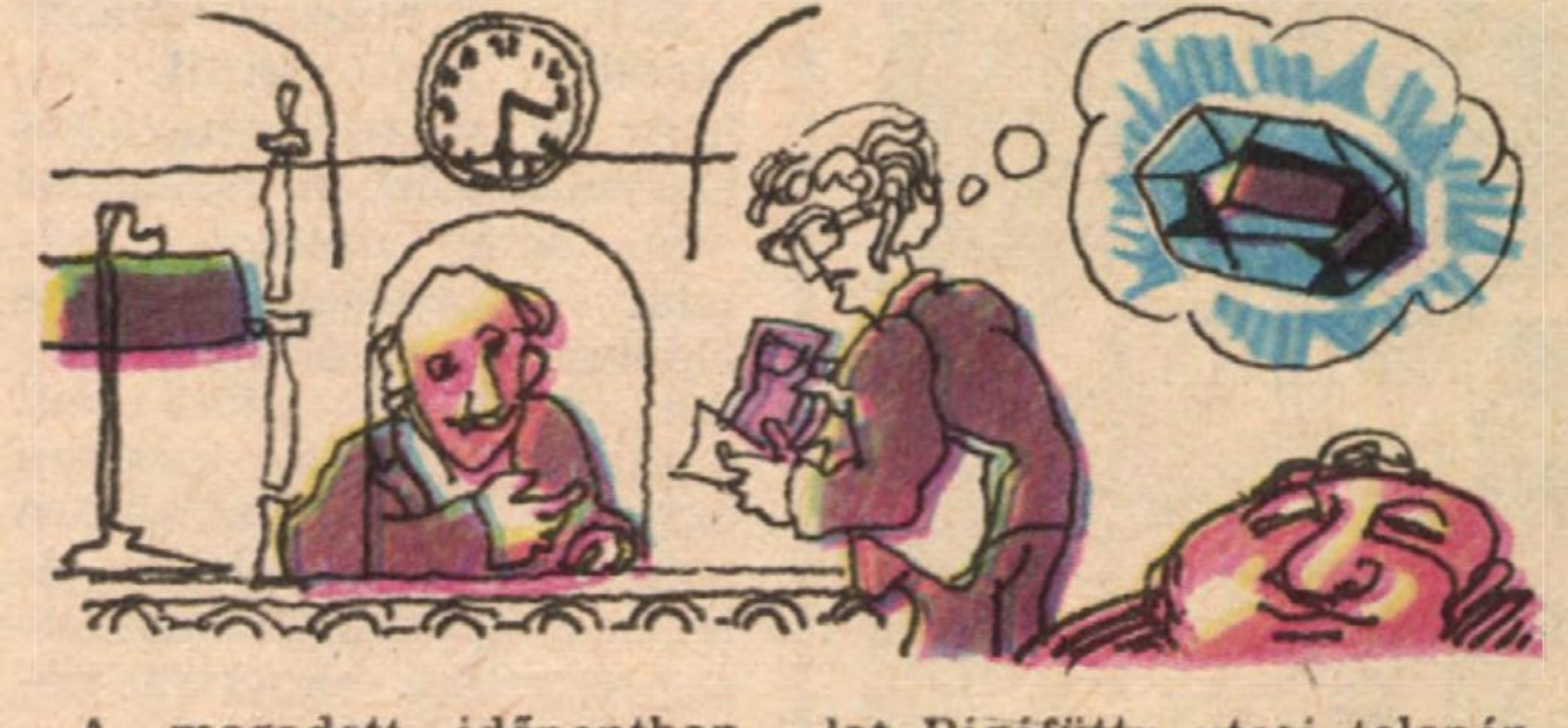

A megadott időpontban ott voltam és ezer forintot befizettem szerszámokra: lapátra és csákányra. Azaz csak befizettem volna, de a telepen kiderült, hogy már nem fogadnak el szerszámbefizetéseket, mert már nincs szerszámuk. Tőlem azonban, *nagy könyörgésre*, átvették a pénzt, mert azt hazudtam, hogy vidékről jöttem és beteg ember vagyok: a kórházból, a műtőasztalról szöktem el, hogy befizethessem az ezer forintot.

— Na jó — modta a tisztviselő. — *Ma jó napom van, nem bánom.* — S besöpörte a pénzt.

Egy hónappal később levelet kaptam a Gyémántforgalmazásitól, hogy folyó hó tizedikén, 10 óra 1 perckor jelenjek meg a vállalat Rigófütty utcai telepén. Megjelentem. Azt hittem, hogy végre megkapom a Kék Csillagot, de csalódtam. Újra pénzt kellett adnom: kilencven fillért. A pénztáros ugyanis tévedett. A szerszámokért nem ezer forintot, hanem ezer forintot és kilencven fillért kell befizetni.

— Még jó, hogy észrevettem — mondta az íróasztal mögött ülő asszony. — Különben kezdhette volna elölről az egészet...

— Mikor kapom meg a Kék Csillagot?

— Egy hónapon belül újabb értesítést kap. Akkor bejön ide a telepre és befizeti a maradék egymilliárd forintot.

— S aztán?

— Aztán már simán megy minden. Megkapja a lapátot és a csákányt és indulhat a gyémántért.

— A gyémántot nekem kell kibányásznom? — kérdeztem megdöbbenve.

— Miért? Mit képzelt? — felelte a tisztviselő. — Azt hitte, hogy én fogom kibányászni a háromezer forintos fizetésemmel? Uram, ne röhögtessen!

A Kék Csillagot végül is nem vettem meg. Ha felcsapok gyémántbányásznak, be kellett volna íratkoznom a bányász-szakszervezetbe és ki kellett volna fizetnem legalább három hónapi tagsági díjat. S ennyi pénzem már nem volt.

Hát ezért nem vettem meg a Kék Csillagot.

Mikes György

FALUSI CUKRÁSZDA

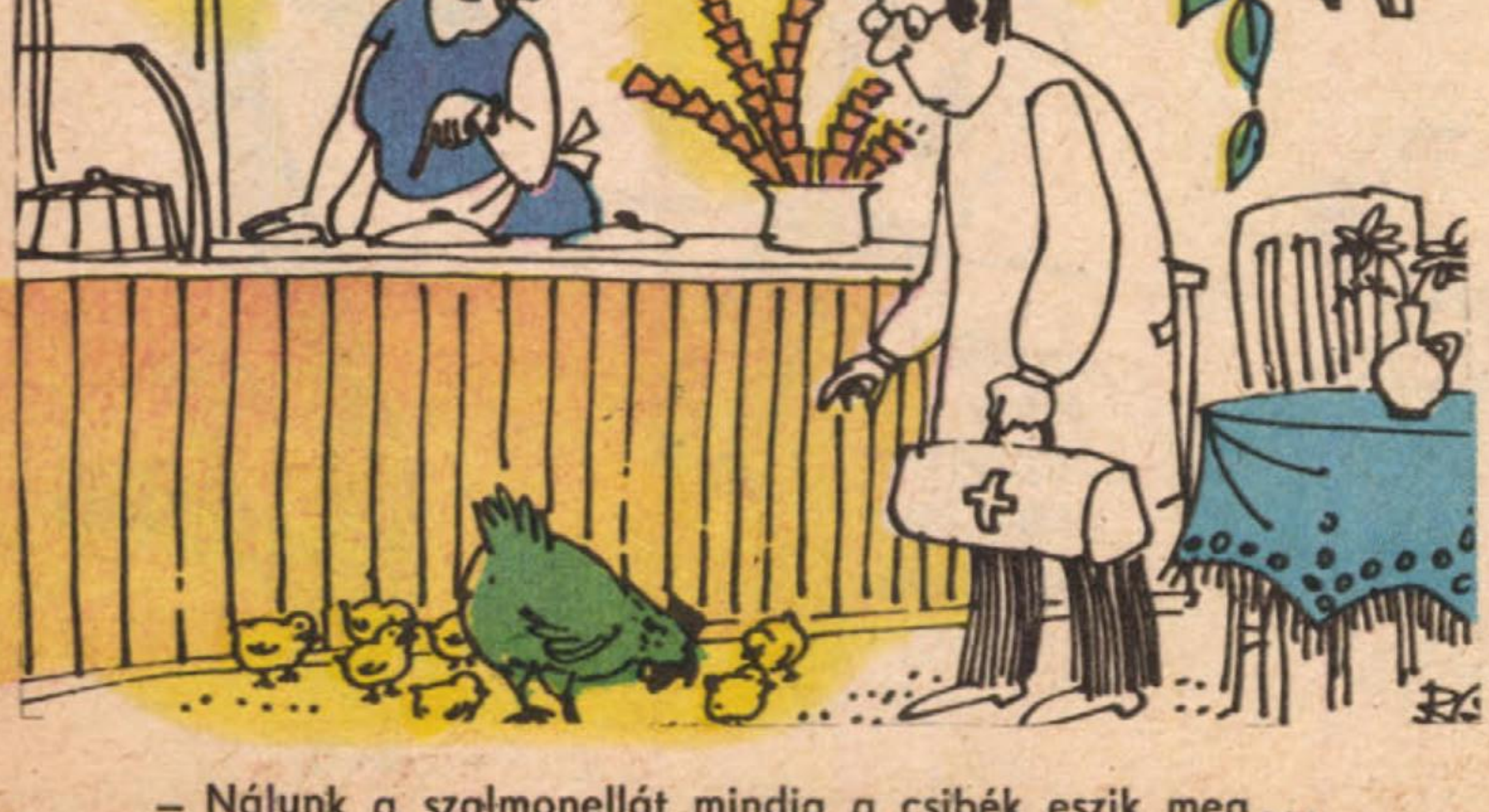

– Nálunk a szalmonellát mindig a csibék eszik meg...

KÉNYELMES HIPPI

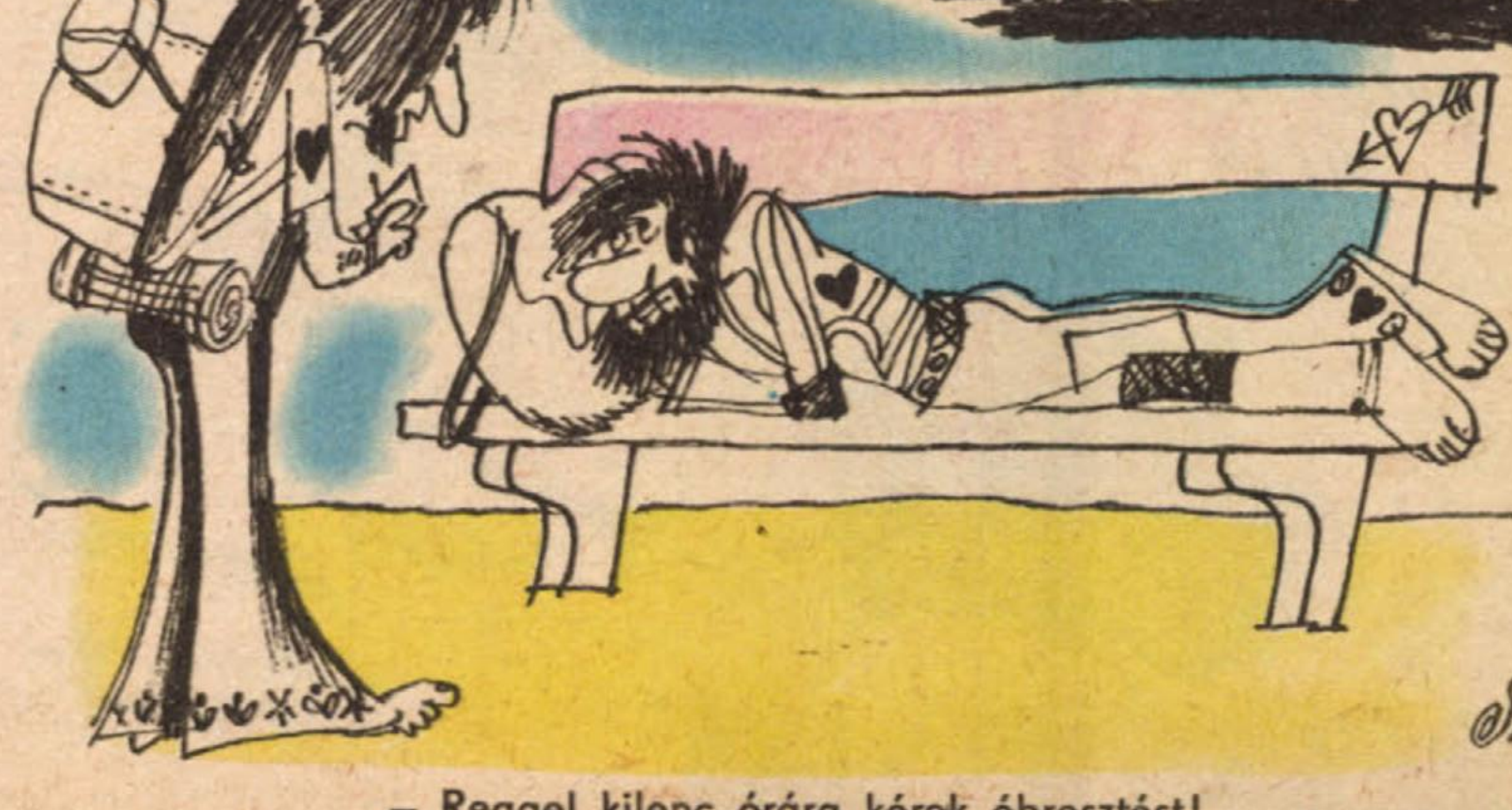

– Reggel kilenc órára kérek ébresztést!

KEZDŐDIK A TANÍTÁS

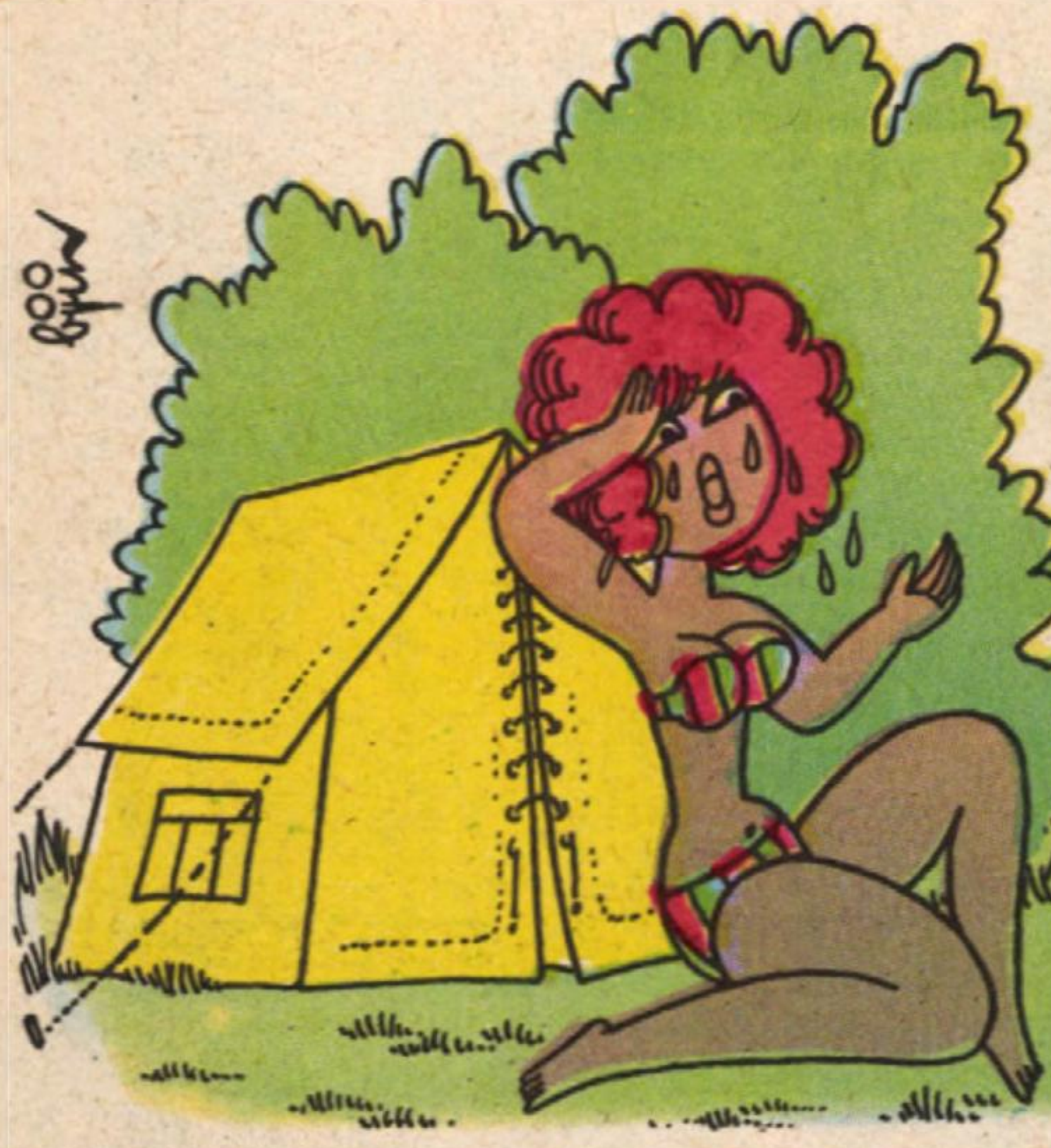

– Ha majd iskolaköpenyben leszek, nem fogsz megismerni!...

SIKERES ÁSATÁS

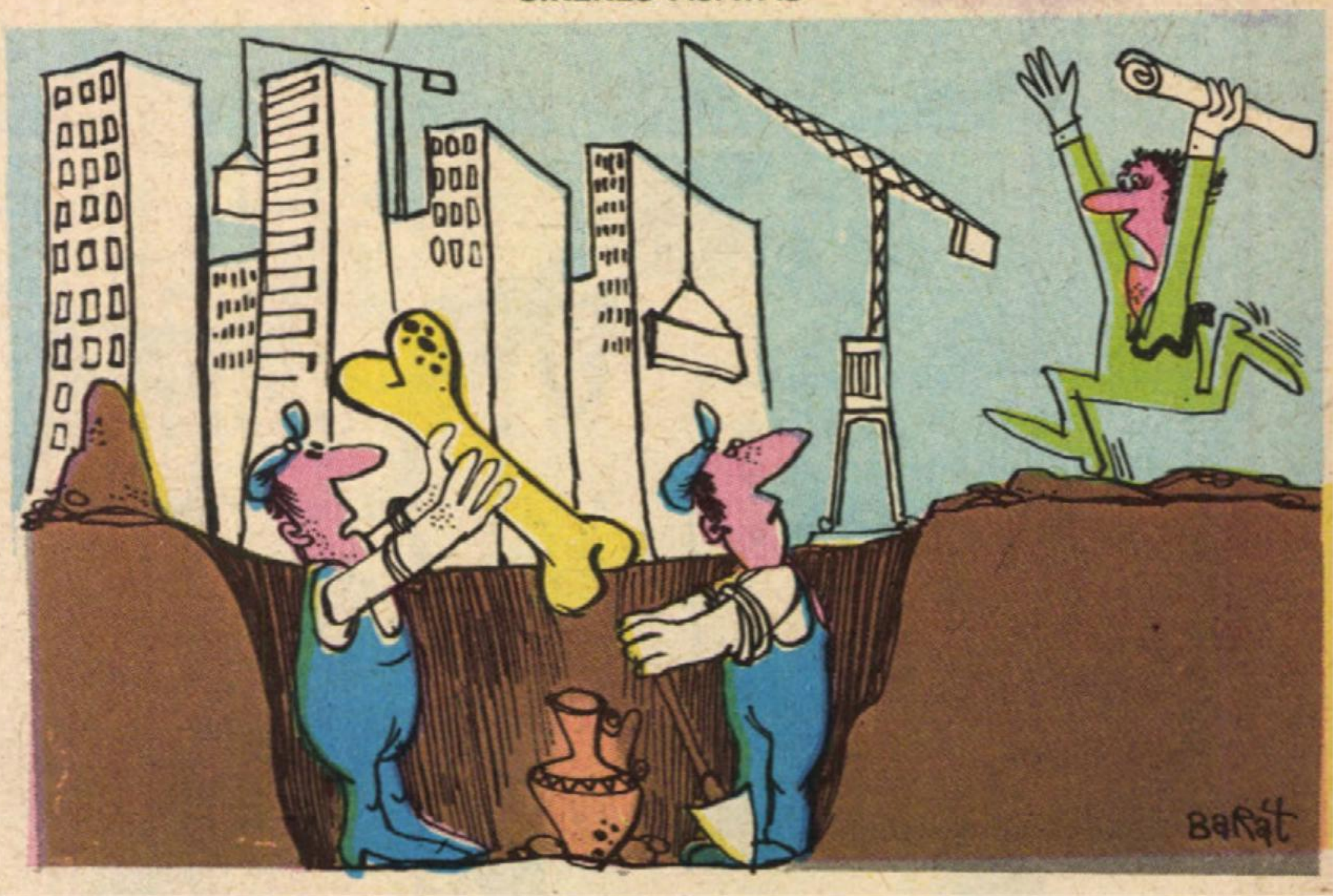

– Azonnal temessék vissza! Hagyjunk valami feltárni valót az utókornak is...

KÖZLEKEDÉSI BALESET

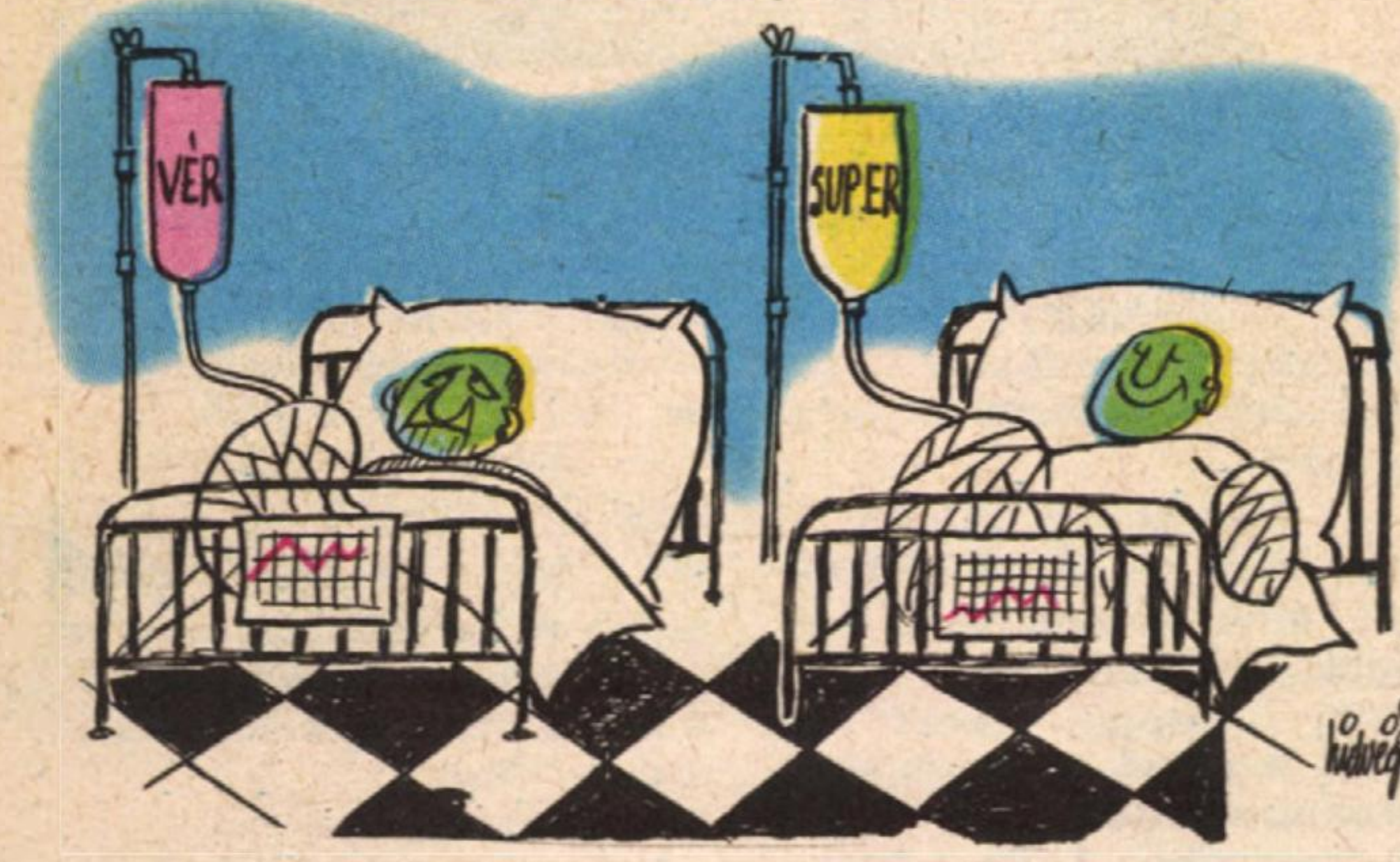

CSALÁDTERVEZÉS

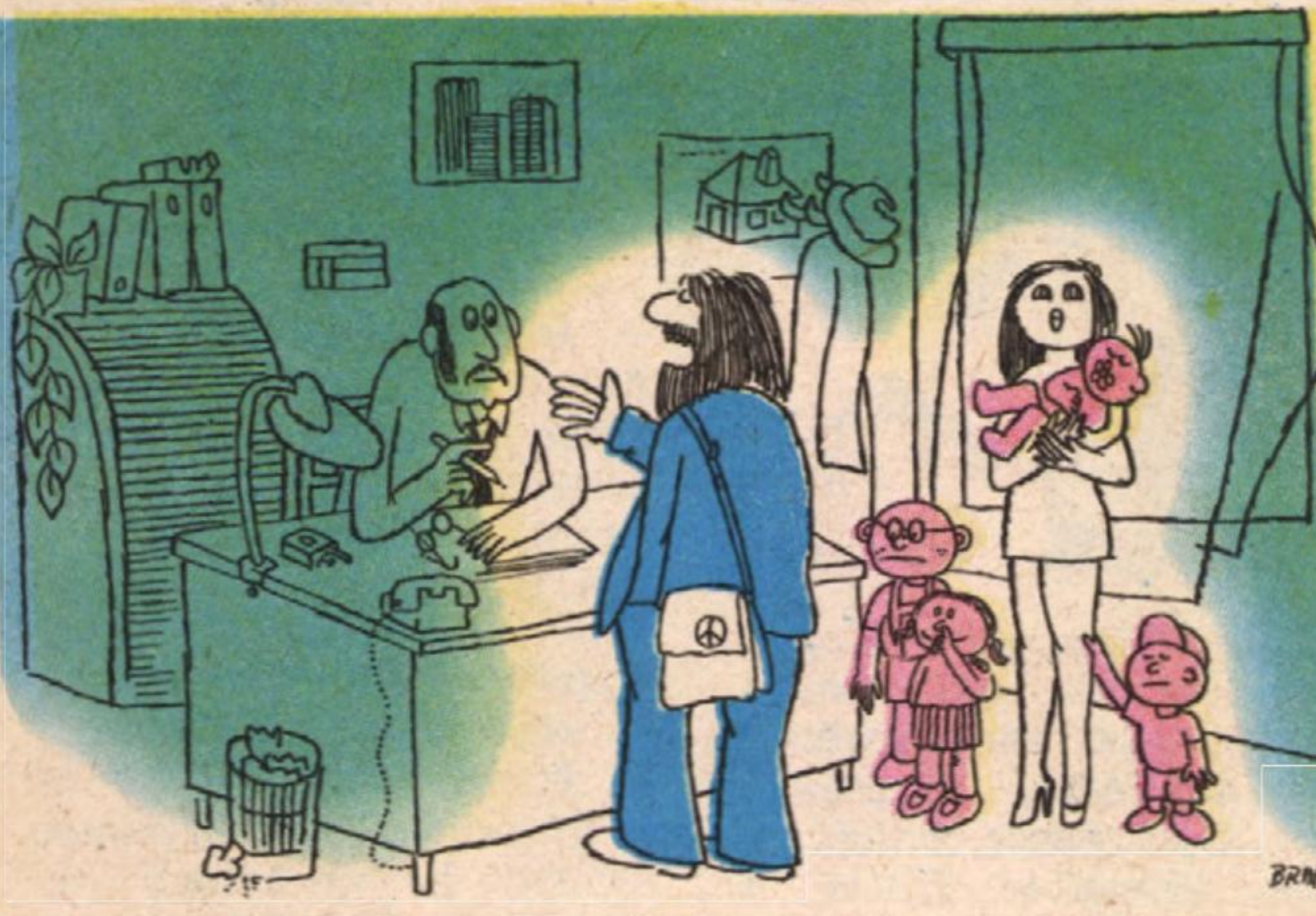

– Tessék mondani, még hány gyerek kell ahhoz, hogy zöldövezeti lakást kapjak?

ELDOBHATÓ

Izgalmas híradást találtam kedvelt esti lapom augusztus 8-i számában, amely szerint:

„Bővül az Írószer Szövetkezetnek az ausztriai Sachs világcéggel több éve fennálló gyártási kooperációja. Ennek alapján együttműködésben készül a gázöngyújtók egy, új eldobható típusa, amelyet belföldön később hoznak forgalomba...”

Sajnos, a híradás további részéből sem derült ki, hogy az újszerű öngyújtót használat közben, használat után, netán azonnal, a vételár kifizetésekor kell-e eldobni, s egyáltalán: mikor, mire és miért kell használni? Miután azonban egyelőre kies hazánkban még csak a prototípus létezik, a gyártandó mennyiség egyelőre exportra készül.

Mégis. Mielőtt „az ELDOBHATÓ TÁRGYAK MINT, OLYANOK” címszo alatt valaki szabadalmi igényt jelentene be, netán újítási prémiumot venne fel, ezennel bejelentem elsőbbségemet az ügyben, a következő eldobható használati tárgyakat birtokolván:

1. egy üveg őszibarackbefőtt, amelynek tartalma már régen beszáradt, miután évek óta képtelen vagyok felnyitni a tetejét, akár régimódi konzervnyitó, akár — jószomszédi tanácsként — egy újmódi tízfilléres felhasználásával. Eldobható.

2. autószifon, amelybe a mellékelt utasítás alapján kötelezővé tett két patron helyet hármat csavarok bele, de ezzel csak a robbanásveszély növekszik, víz továbbra is fáradt egykedvűséggel csöpörész a csapon. Teljes doboz patron eldobható.

3. nyári szandál, mellyel tócsába, locsolt járdára, sáros úttestre lépni tilos, mert a talpa csak szaharai szárazság esetén időtálló, egyébként leválik, ugyanakkor nem cserélhető. Eldobható.

4. vadonatúj rekamié, pácolt fából, düftin huzattal, epeda-rugózással, vaspántokkal, a pántokat a bútorhoz rögzítő csavarok híján. Csavarok e célra sem az eladó, sem a gyártó cégnél, sem sehol széles e hazában nem kaphatók. Eldobható. Már ti. a rekamié.

A felsorolásnak még korántsem értem a végére. Sajnos azonban megszoktam, hogy írás közben pipázom, — a pöfékelés idegeimet és stílusomat egyaránt nyugtatja. Igenám, de nem tudok rágyújtani: a tegnap töltetett gázöngyújtóm csak szikrázik, de nem gyullad. Visszaviszem töltőcéghez, ahol tapintatosan közlik velem, hogy valahol szivárog a gáz, de — nem lelvén a hibaforrást — a javítást sem tudják vállalni.

— Hát akkor mit csináljak az öngyújtómmal? — kérdem alázatosan.

— Dobja el! — hangzik a válasz.

Úristen, megkéstem az igénybejelentésemmel. Már itthoni használatra is javában folyik a gyártás!

Rácz György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

VÍZISZONYOS VÍZILÓ

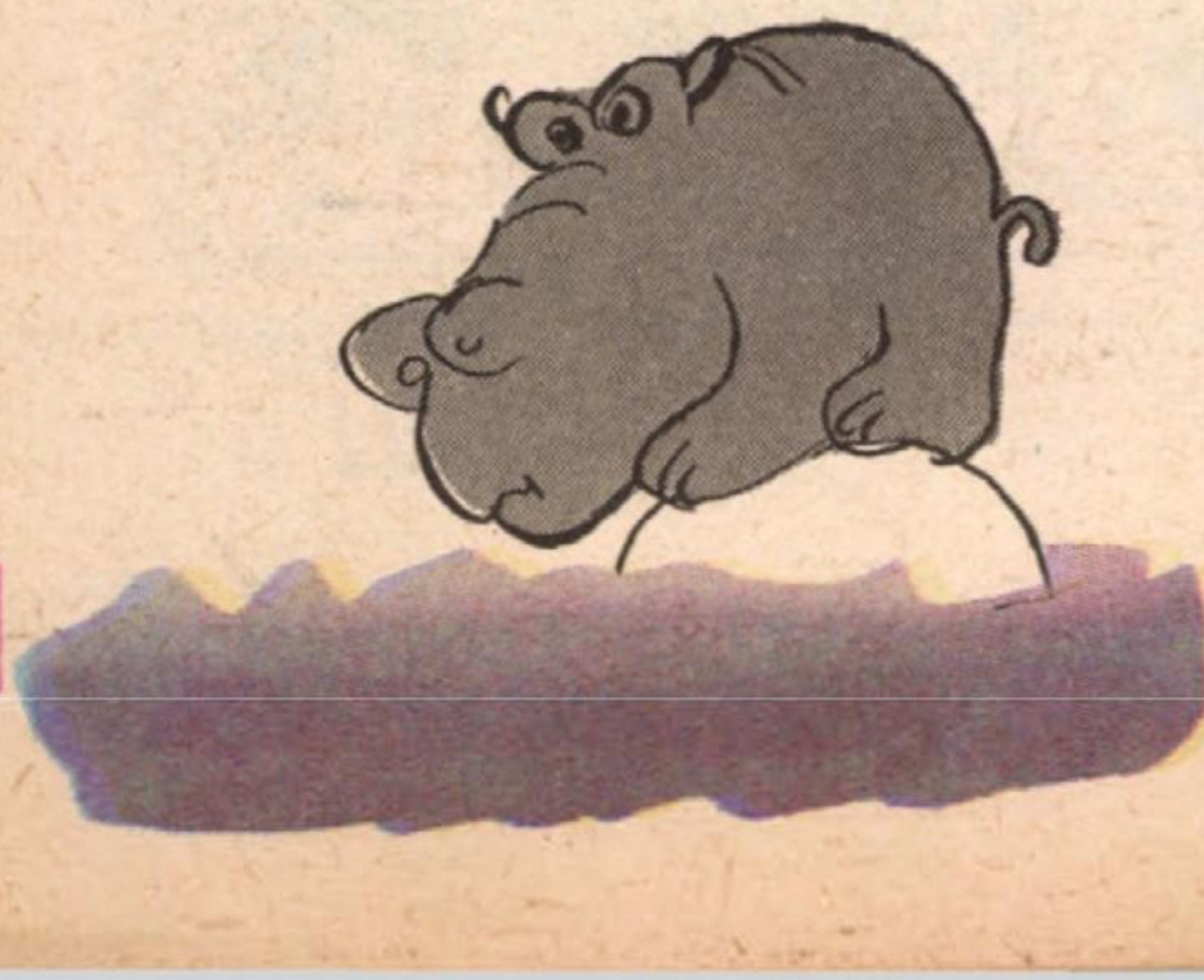

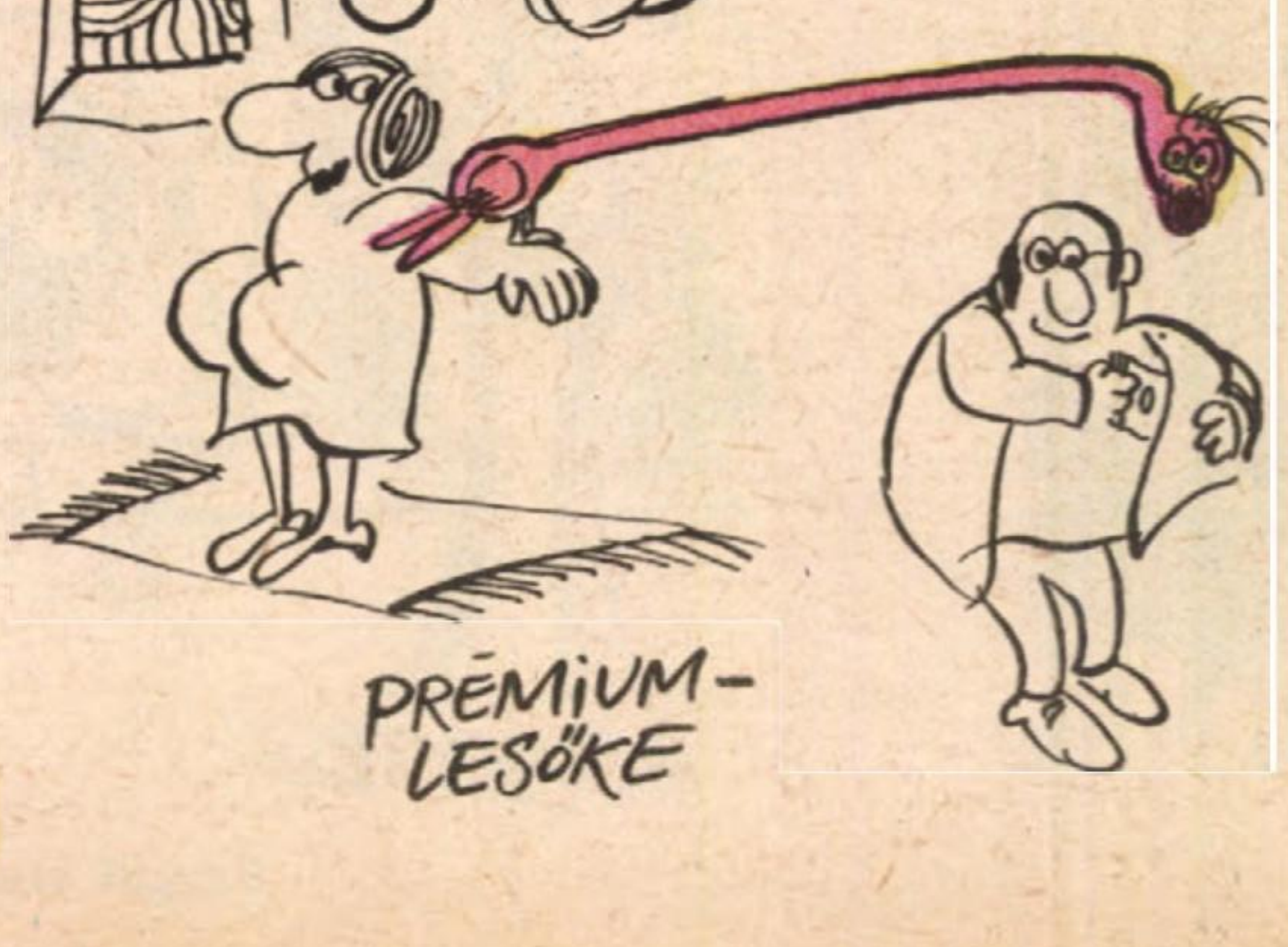

PRÉMIUM-LESŐKE

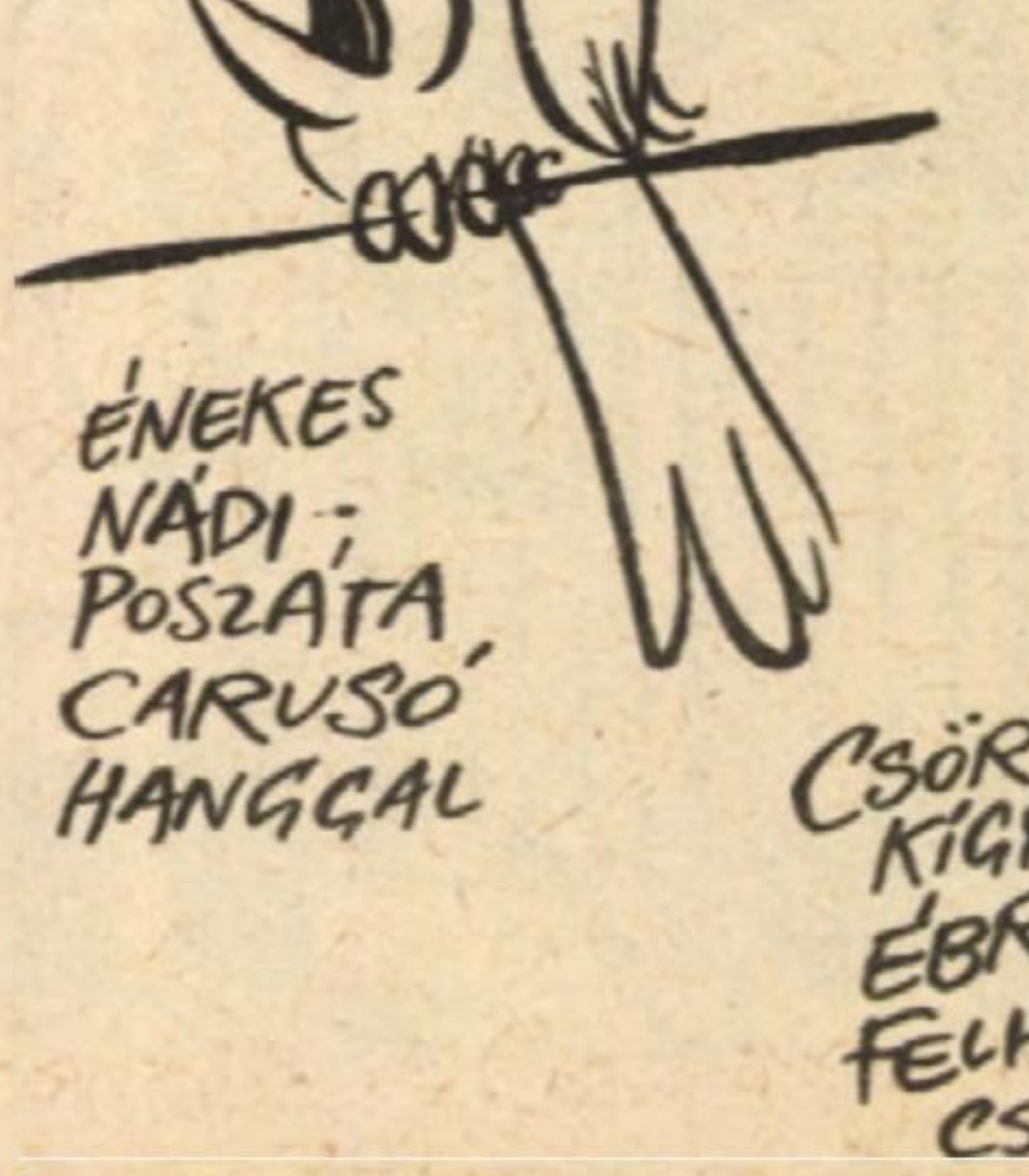

ÉNEKES NÁDI POSZÁTA, CARUSÓ HANGGAL

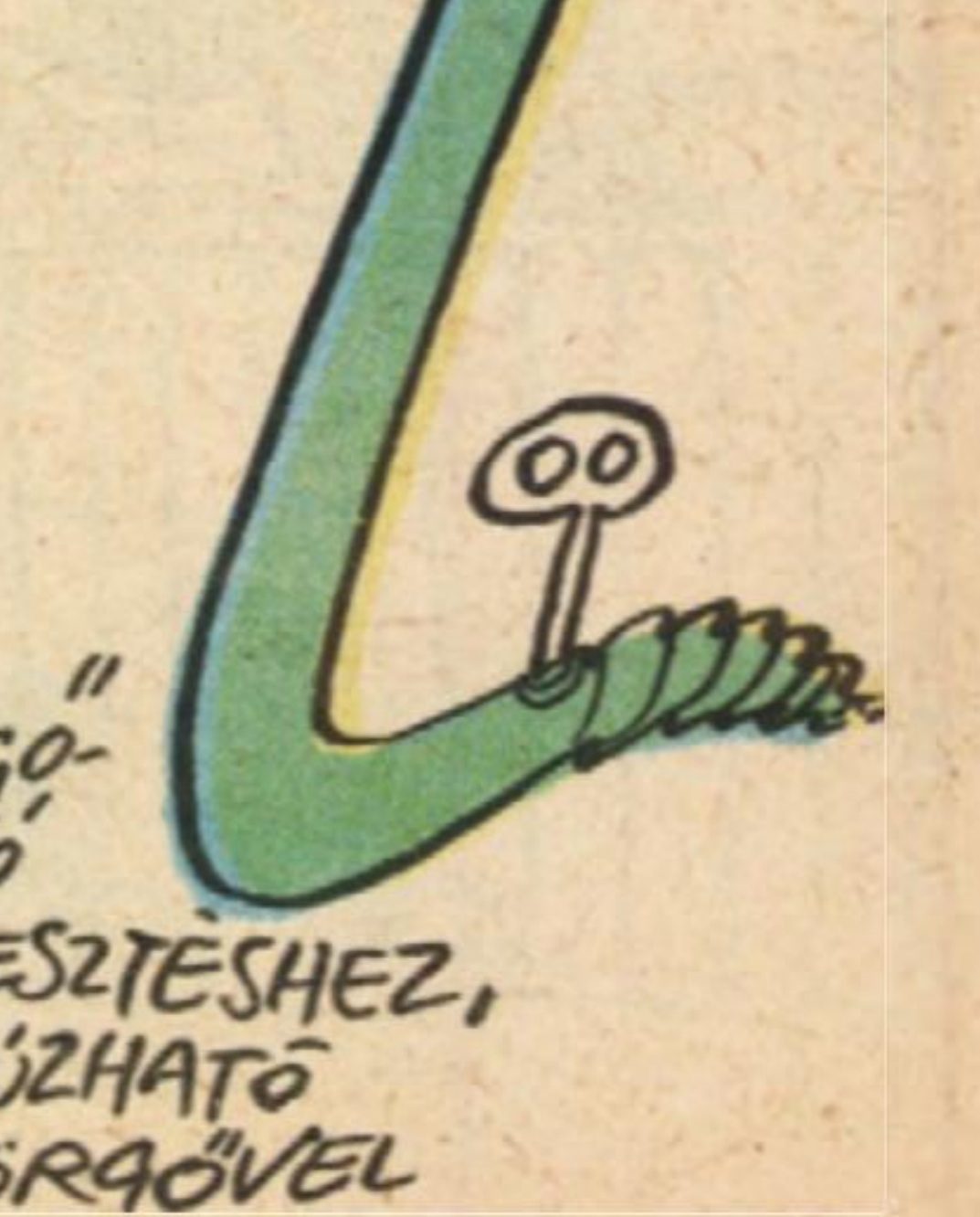

„CSÖRGŐ” KÍGYÓ ÉBRESZTÉSHEZ, FELHÚZHATÓ CSÖRGŐVEL

HELYESBÍTÉS

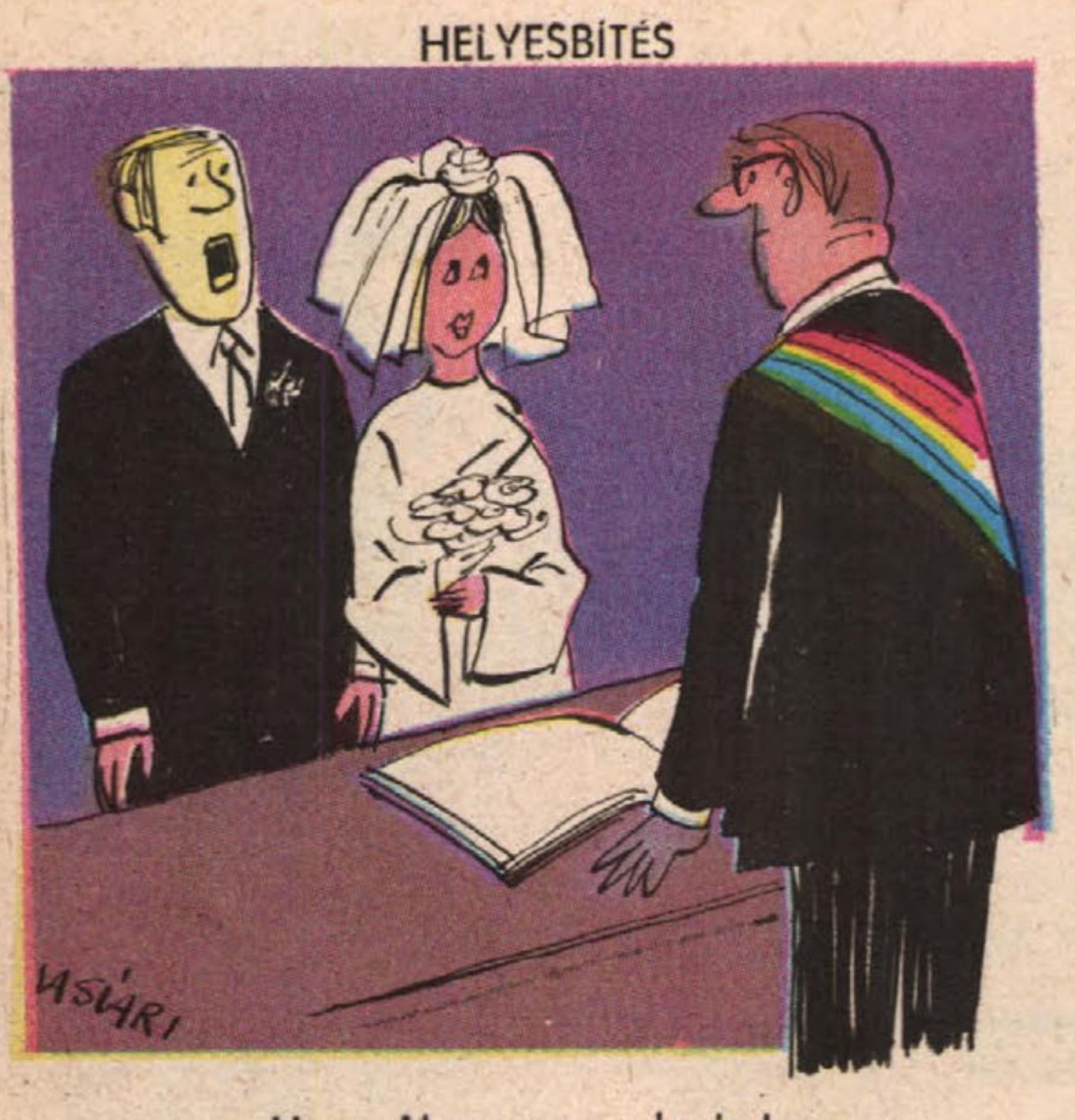

– Nem. Akarom mondani: igen.

IGÉNYES BETEG

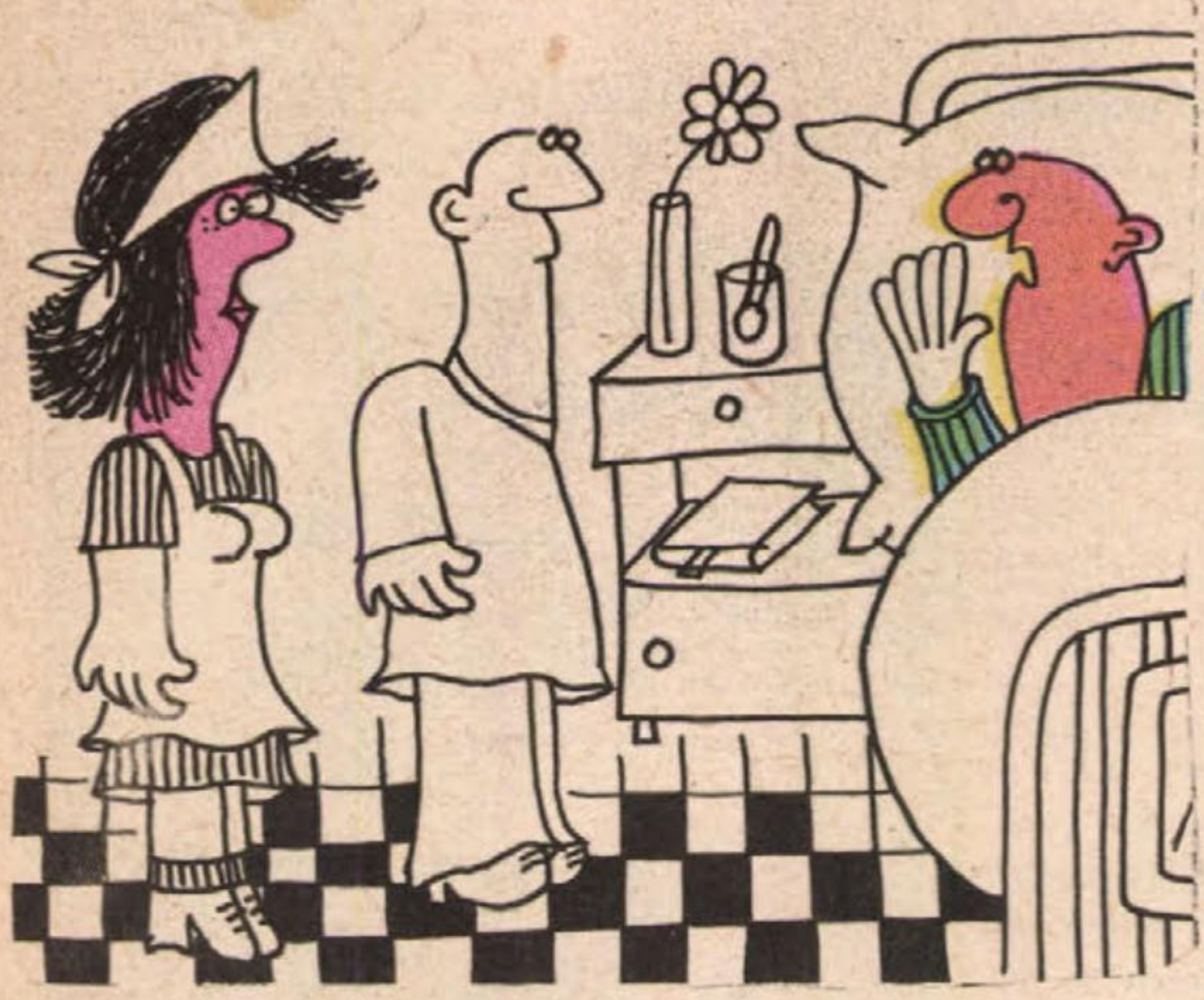

– Szebb ápolónő nincs?

AMIKOR MÉG RÁÉRTÜNK

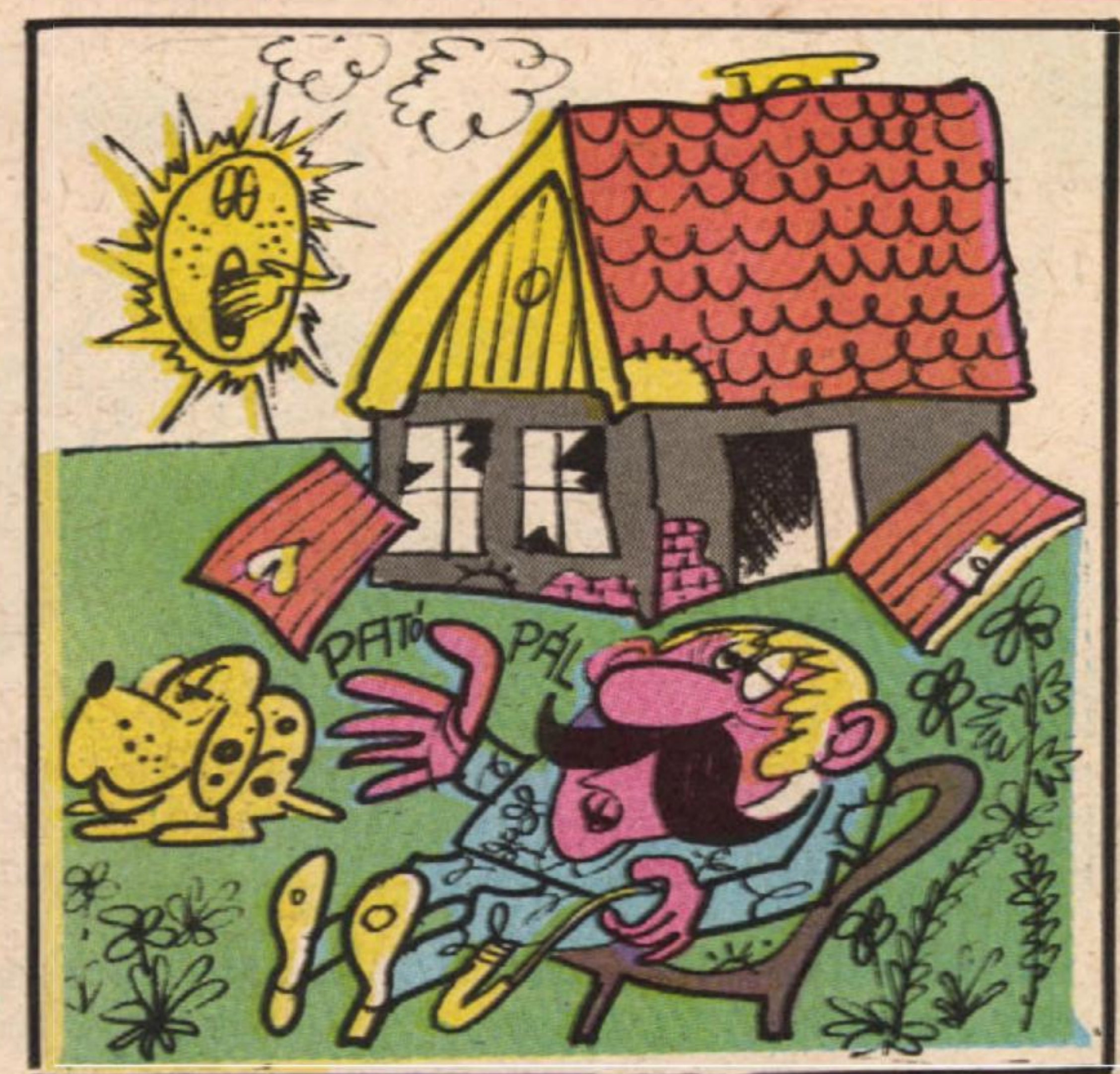

– Nem értem, hová siet ez a Petőfi?

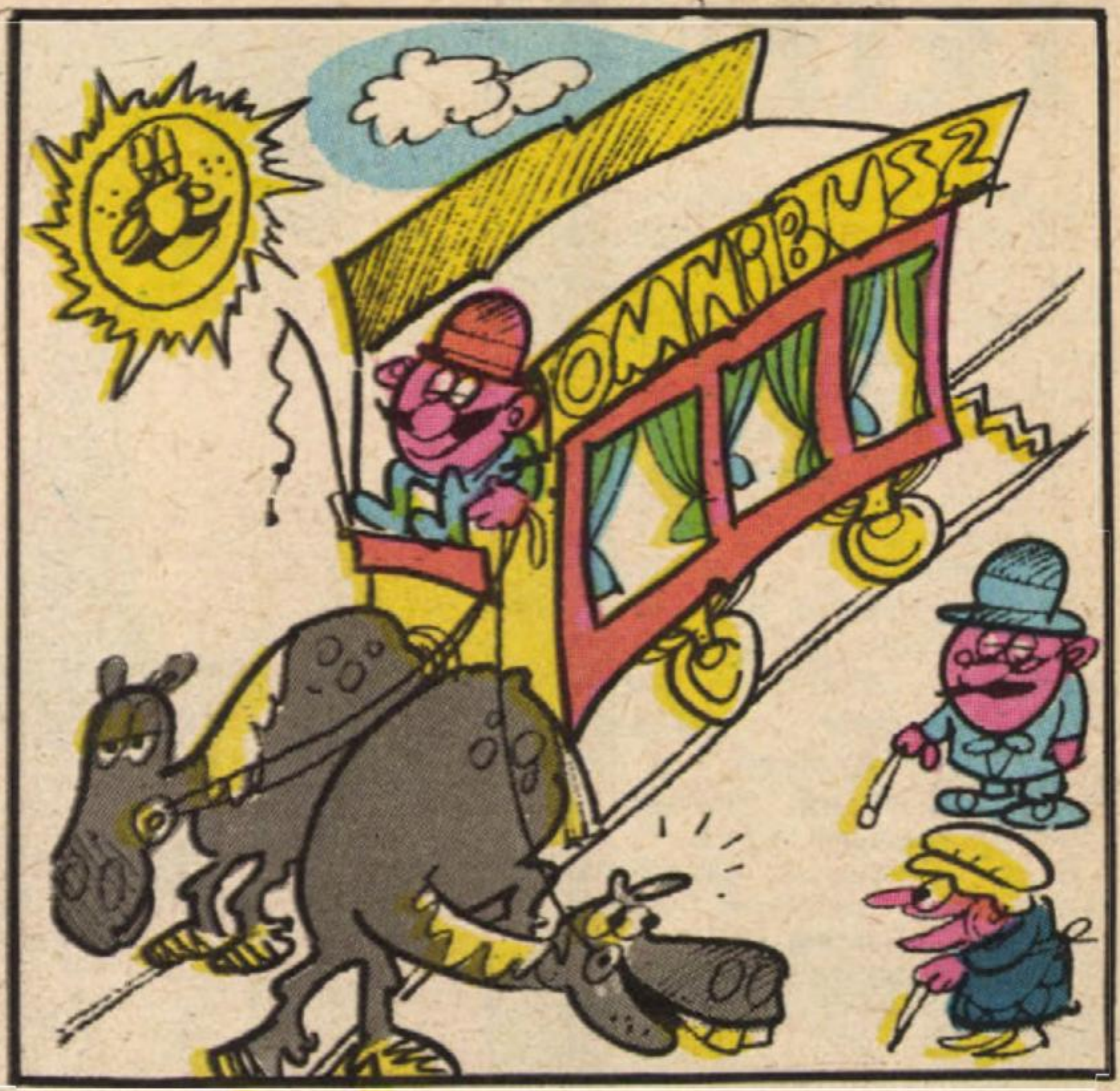

– Menjen csak át nyugodtan, nénike!

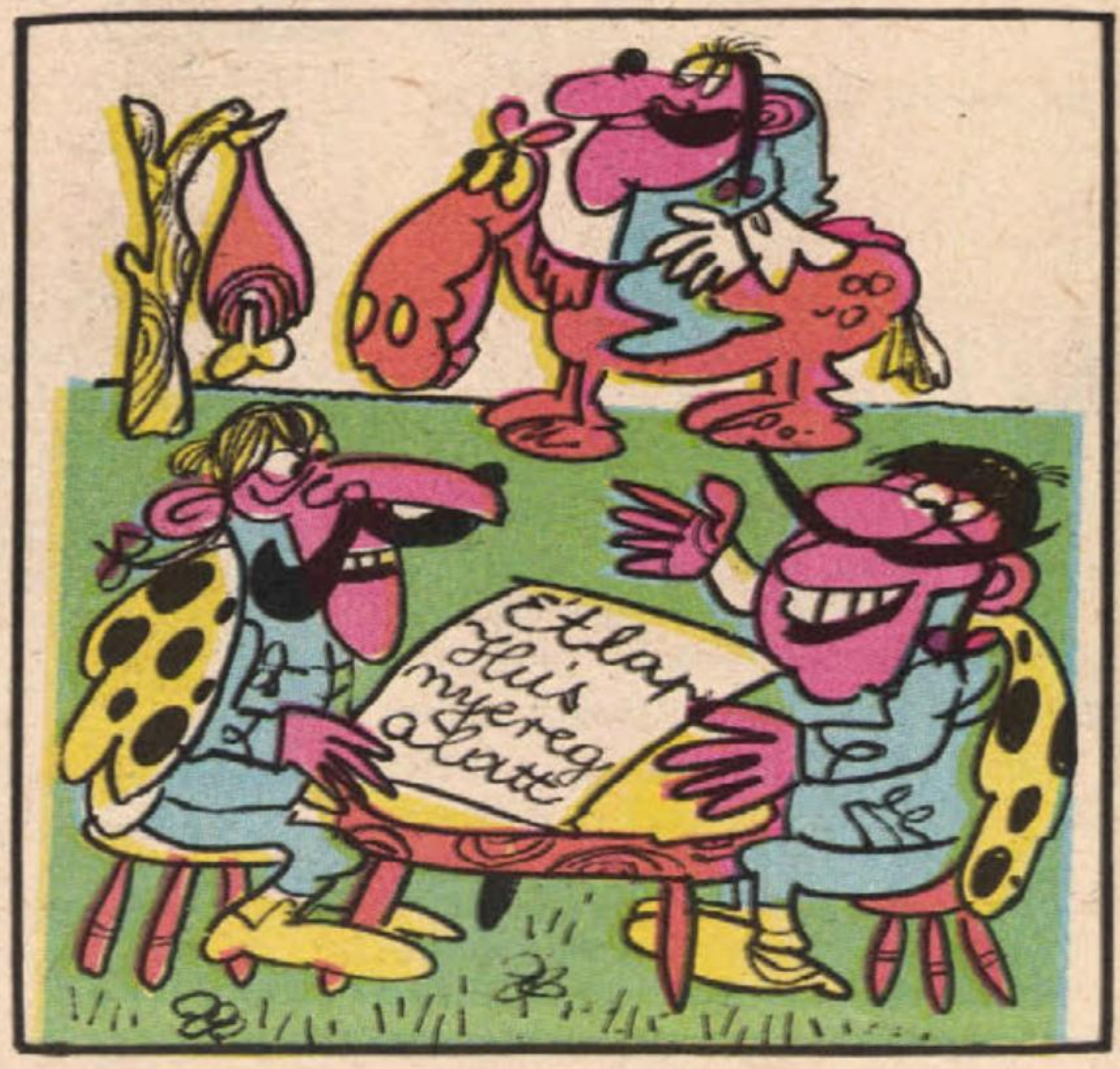

– Puhítsa még egy órácskát, mi ráérünk...

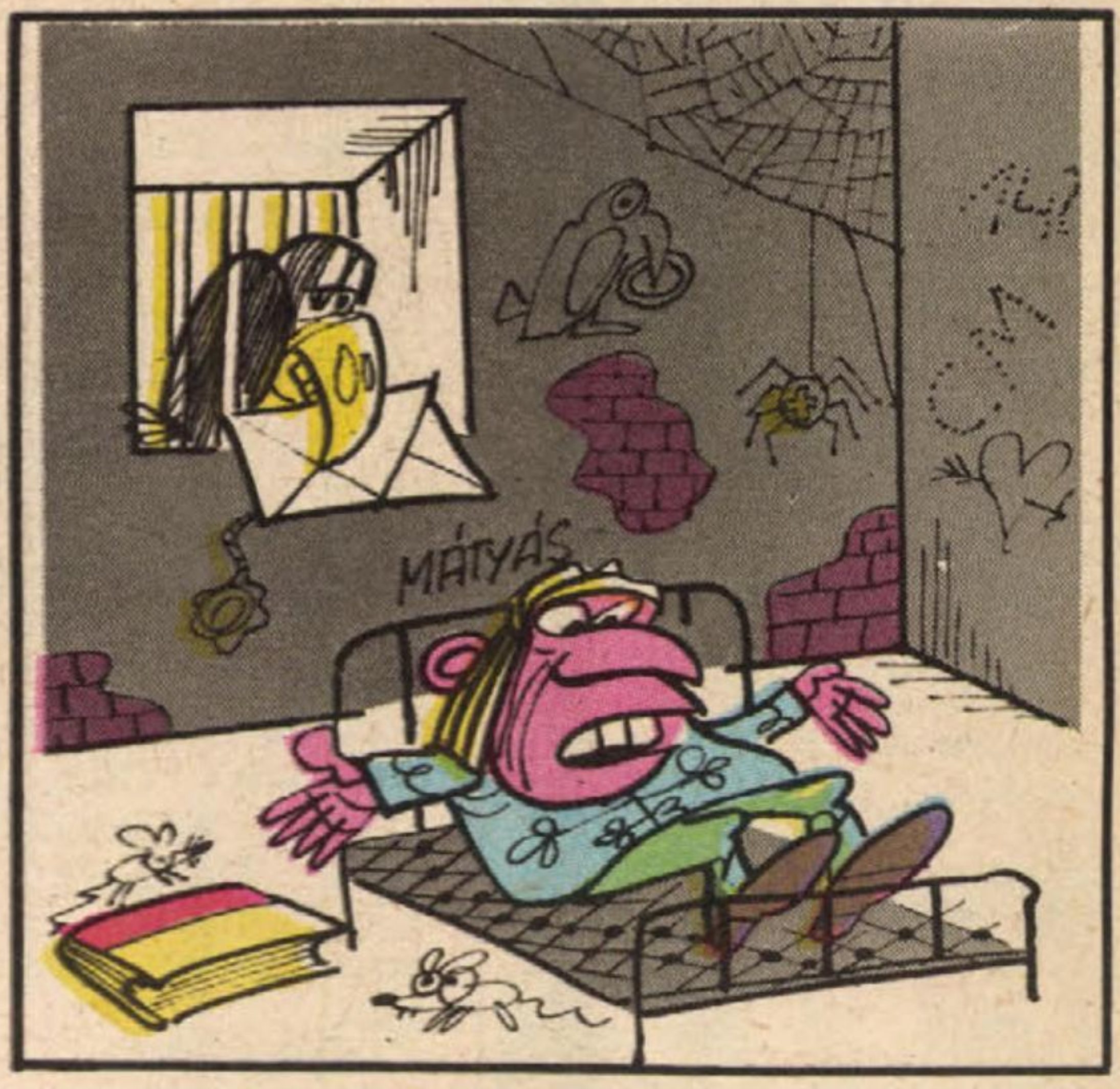

– Mire ez a nagy sietség? Az ember szívbajt kap, ha éjszaka felzörgetik.

Fülöp Györgу rajzai

MAGÁNYOS FÉRFI AZ ÉJSZAKÁBAN

Topkapy egy este összeveszett a feleségével és e szavakkal rohant ki a lakásból: „Ebből nekem elég volt!”

Még nem tudta pontosan, hová megy, sőt nemcsak pontosan nem tudta, de megközelítőleg sem, csak annyit tudott, hogy ebből neki elég volt.

Egy harmincegynéhány éves férfi, némi pénzzel és érvényes személyi igazolvánnyal a zsebében, mégsem elveszett ember. S ha ráadásul oly mértékben áldozata egy hárpia feleségnek, mint ő, számíthat a társadalom megértő támogatására.

„Ámbár fütyülök a társadalomra” — gondolta Topkapy. Amikor széjjelnézett az utcán, ahol éppen kigyulladtak az első üde fények, számos magához hasonló korú férfiút látott. És ezek az emberek szemlátomást jól érezték magukat. Anélkül, hogy különösebb feltűnést keltettek volna, leültek valahol egy pohár sörre, újságot olvastak a villamosmegállónál, sakkoztak a parkban, vagy egy leánnyal andalogtak édes kettesben.

„Ez a szabadság!” — sóhajtott Topkapy és mélyet szippantott az esti levegőből. — „Egy vagyok a sok névtelen közül.”

Még alig múlt hét óra. Beült egy étterembe, kérte az étlapot.

Korosabb pincér jött, bélszínlángost ajánlott, de ő tökfőzeléket rendelt sertéssülttel. Még remegett a gyomra, nem nagyon volt étvágya, csak turkált az ételben.

— Nem ízlett? — kérdezte a pincér. Aztán, amikor elvette a tányért, hozzátette. — Uraságod házikoszthoz van szokva?

— Igen — mondta csöndesen Topkapy.

— Megenged egy kérdést a kedves vendég? — folytatta a pincér.

— Miért ne?

— Ne tessék bizalmaskodásnak venni, de lefogadom, hogy össze tetszett veszni a kedves feleségével...

— Miből gondolja? — méltatlankodott Topkapy.

— Már ne tessék haragudni, de mi pincérek, apró jelekből is olvasunk. Bocsánat... ha nem, hát nem. Nem állítottam semmit, csak kérdeztem. Tetszik tudni, hogy hány olyan férfi turkálja itt össze esténként a tökfőzeléket sertéssülttel, aki összeveszett a feleségével? Hajjaj! Már arról megismerjük őket, ahogy kézbe veszik a sószórót.

Topkapy kissé felindultan hagyta ott az éttermet. Jó lesz éjjeli szállás után nézni. Hirtelen rádöbbent, hogy nincs hová mennie.

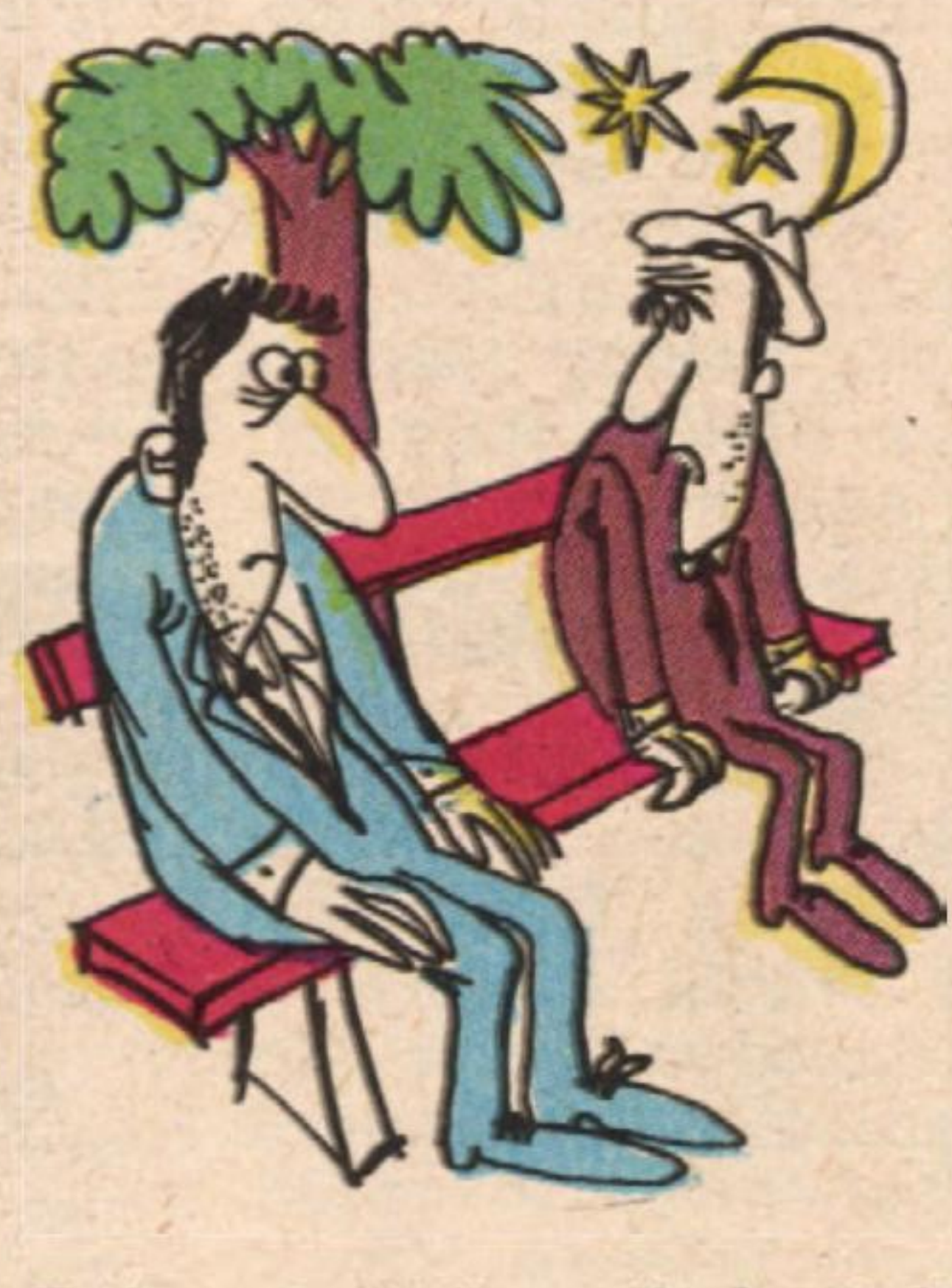

Rokonai vidéken éltek. Volt egy-két jó barátja, de azok az utóbbi években sorra megnősültek. Hozzájuk mégsem mehet, az asszonyok nemigen támogatják az efféle menedékjogot.

Szerencsére ma már ott tartunk, hogy magyar állampolgár is kaphat szállodaszobát Magyarországon.

— Konvertibilis valutában tetszik fizetni? — kérdezte a portás.

— Nem, uram, én pesti vagyok.

— Sajnos, nincs szabad szobánk. De ha pesti, akkor miért nem... — aztán elakadt a portás szava, és közelebb hajolt hozzá. — Értem... Egy kis purparlé őnagyságával... Már ne vegye rossznéven, uram, magam is voltam ilyen helyzetben, kötelességem figyelmeztetni, hogy egy családi viszály nem ér meg négyszázötven forintot egy éjszakára... Nálunk ugyanis ennyi egy szoba.

— De e— e— honnan veszi? — Topkapy levegő után kapkodott.

— Önnek is azt tudom ajánlani, amit sok sorstársának, akik esténként berontanak ide: sokkal olcsóbb, ha a fejére húzza a takarót és hátat fordít neki. Még hogy négyszázötven forintot kidobni egy feleség miatt?...

Kifelé menet egy pillanatra megállt a hallban a metszett tükör előtt és alaposan szemügyre vette magát. De akárhogy meregette a szemét, semmi titkos jelet nem látott a homlokán, az arcán, az orrán, amire rá lett volna írva, hogy összeveszett a feleségével. Ugyan, honnan tudják? Ugyan honnan?

Leroskadt egy padra, a parkban. A pad másik végiben egy korosabb férfi sodort cigarettát szívott régimódi meggyfaszipkából. Mintha a szeme sarkából őt figyelte volna... vagy lehet, hogy csak rémlátomások?

Éppen fel akart tápászkodni, amikor meghallotta a padszomszéd hangját:

— Oszt most hová megy? — kérdezte.

— Tessék?

— Hagyja — mondta a férfi és egy lassú fénylő kört írt le a sötétben a meggyfaszipkával — legjobb, ha hazaindul. Én is azt teszem.

— Oda megy, ahová tetszik... — felelte Topkapy szárazon.

— A fenét tetszik. Én is úgy vagyok vele, mint maga. Azt ordítottam: „Ebből nekem ölég volt!” De mit csináljak? Az ember nem szaladhat ki a világból. Látja azokat a padokat? Ott is ül egy ipse, amott is, meg ott a szökőkútnál is. Azok mind azt kiabálták ma este, hogy ebből nekik ölég volt. És egy-két órán belül mind hazamennek. Kéne egy átmeneti menedékhely a magunkféléknek.

Topkapy nem szólt. Az idegen feltápászkodott, köszönésféleképpen alulról megbökte a kalapja karimáját. Menet közben kifújta a szipkájából a csikket és hátraszólt:

— Hanem néha mégis meg köll ijeszteni őket!

Novobáczky Sándor

TRIBÜN

Nagy csinnadrattával indul mindenütt a futballszezon, idézzünk fel ez alkalomból egy fura régi gólt. 2:2-re állt a Newcastle—Middlesborough mérkőzés, amikor a játékvezető szabadrúgást ítélt a Newcastle javára, aztán előre futott. A labda fejentalálta a játékvezetőt, s a fejéről védhetetlenül vágódott a Middlesborough hálójába. Ezzel a góllal győzött 3:2-re a Newcastle. Mérkőzés végén a bíró odafutott a vesztes csapat kapitányához, a kezét nyújtotta és azt mondta:

— Bocsánatot kérek.

Hogy a vesztes csapat kapitánya mit mondott, arról fogalmunk sincsen.

A svájci Clay Regazzoni az autóvezetés világbajnoki címének legfőbb esélyese az idén.

— Vézna, nyűgös gyerek volt kiskorában — meséli az édesapja. — Csak a száguldó kocsiban érezte jól magát. Lefekvés előtt minden este autózni kellett vinnem. Százhúsz kilométeres sebességnél elaludt.

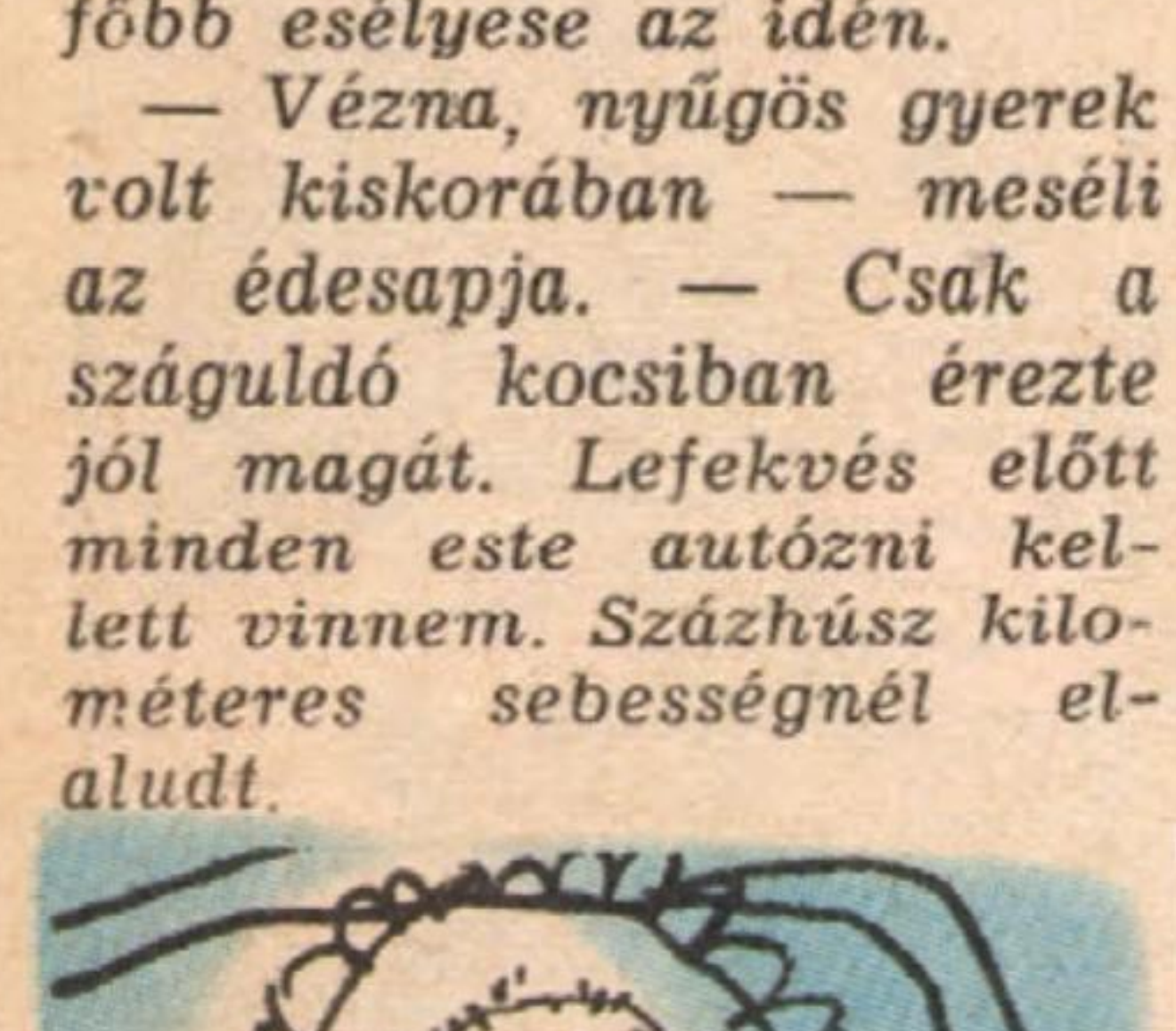

A játékvezető észreveszi, hogy a sevillai kiscsapat egyik játékosa bokszkesztyűben megy a pályára.

— Vegye le azt a vacakot!

— De kérem, fogadásról van szó.

— Akkor hagyja el a pályát.

A játékos lemegy, szolidaritásból az egész csapat vele tart. A két pontot az ellenfél kapja. A sevillaiak óvnak, a szövetség helyt ad az óvásnak és a mérkőzés újrajátszását rendeli el.

— Nincs szabály, amely tiltaná a bokszkesztyűt a futballpályán — hangzik az indoklás. — Viselni szabad, csak használni tilos.

*

Félidőben telefonhoz kérték Ralph Cowant, az FC Tooting csatárát.

— A városi kórház ápolónője vagyok — hangzik a kagylóból. — Mr. Cowan, jó hírem van az ön számára. A felesége éppen most szült egy remek kisfiút.

— Hurrá! Nagyszerű! Bravó! Köszönöm. A viszonthallásra!

— Mr. Cowan... nem üzen semmit a feleségének?

— Üzenni? De... de... okvetlenül. Mondja meg neki kérem, hogy 1:0-ra vezetünk.

*

Megnőtt a forgalom, a pályát szűk utcák övezik. A rendőrség határozatot hozott, hogy a stuttgarti Kickers csakis olyan mérkőzéseket rendezhet, ahol nincs több ötezer nézőnél.

— Ez őrület! — tiltakozott a vezetőség. — Honnan tudjuk, hány nézőnk lesz?

— A maguk dolga — vonta vállát a rendőrség.

A vezetők dúlva-fúlva távoztak, aztán a lépcsőházban megálltak egy pillanatra.

— Még az a szerencsénk — mondta az elnök —, hogy négyezernél több szurkoló még sosem jelent meg a pályánkon.

(p. p.)

ZSAROLÁS

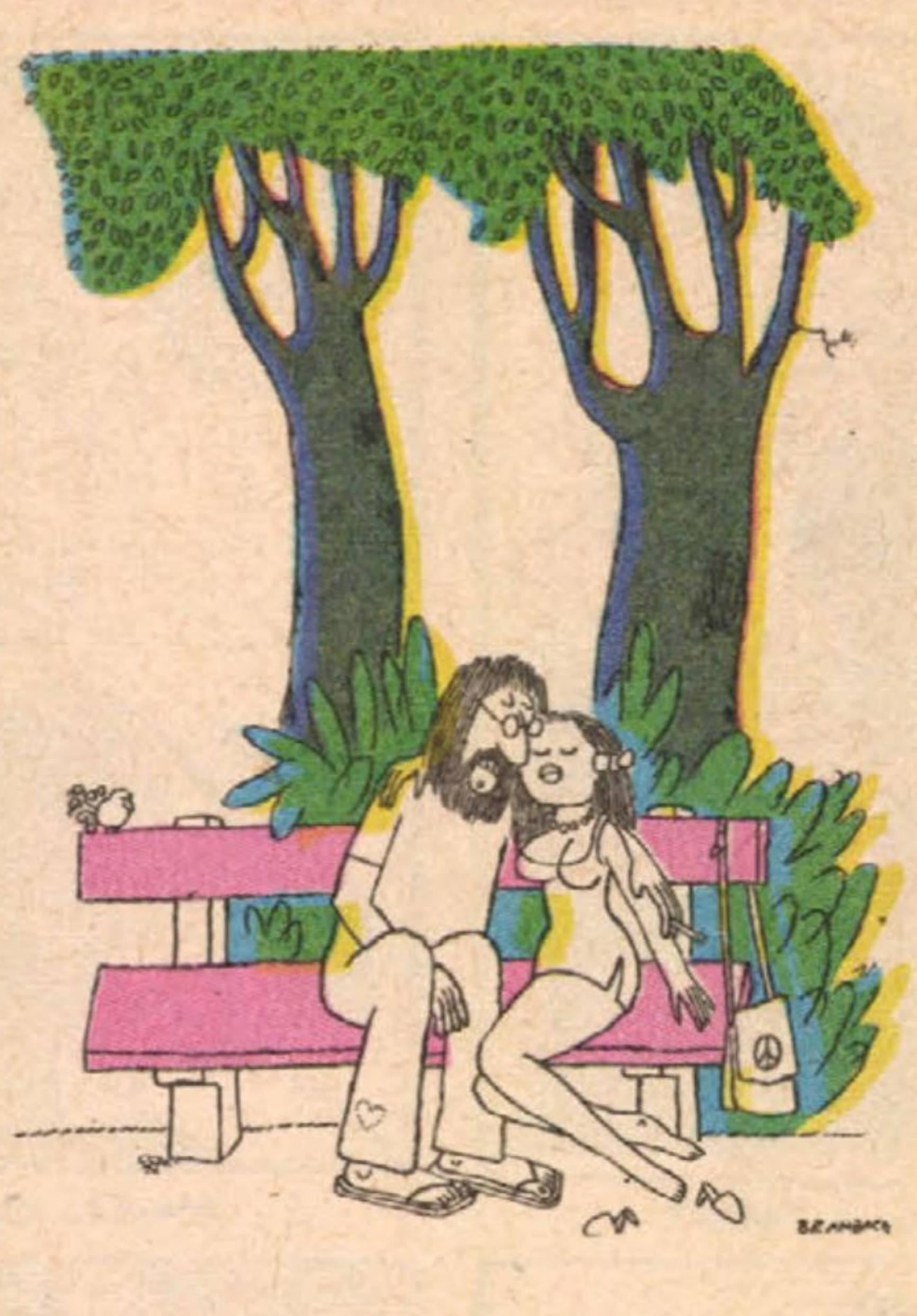

– Ha nem leszel az enyém, akkor megnősülök!

A SZOMSZÉDÉK FIÁNAK IS VAN MOTORJA

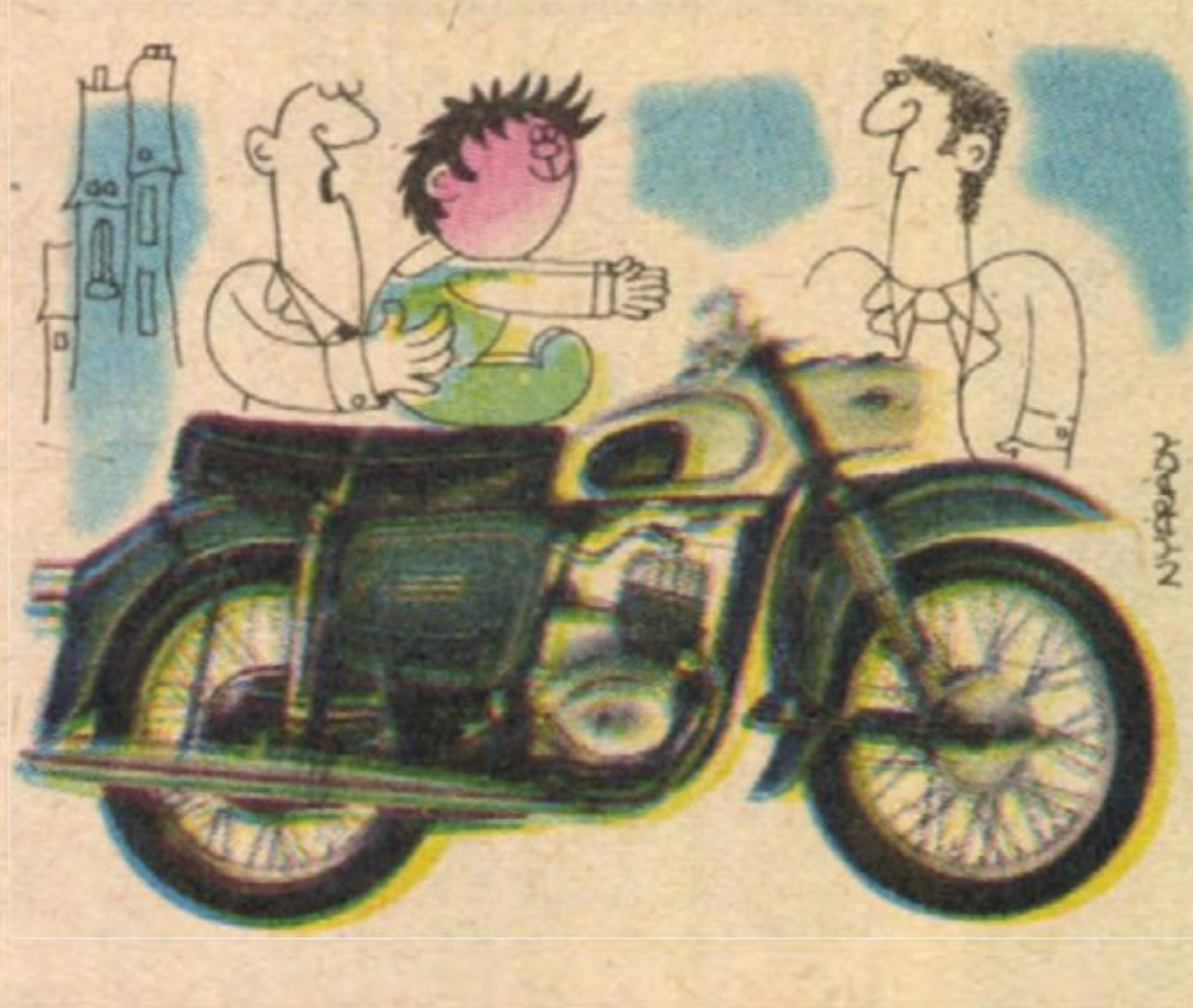

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Két drámaíró beszélget a kávéházban.

— A legutolsó darabomnál hosszú sorok álltak a pénztár előtt...

— Igazán? És mondd, mindenkinek visszaadták a jegy árát?

KÖRNYEZETVÉDELEM

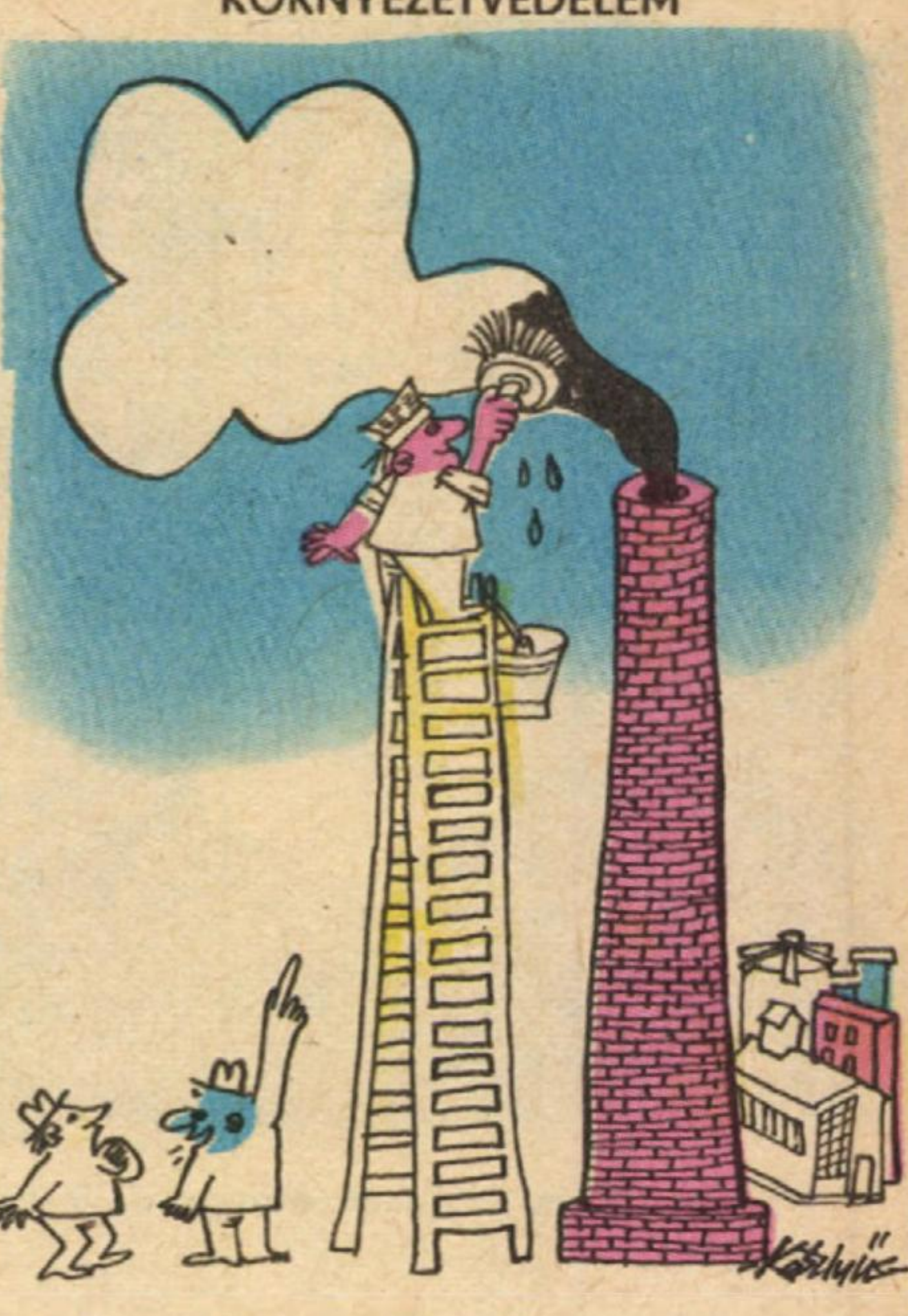

– Bemázoljuk fehérre, így senki sem vadolhat bennünket levegőszennyezésért...

HONISME

Két művelt fickó kell, akinek nagy a honisméje — dugta be fejét az ajtónyíláson a csoportvezető.

Kovács Géza és én azonnal felpattantunk.

— Menjetek be a nagyfőnökhöz, majd ő megmondja, miről van szó.

Bementünk.

— Ismerkedjenek meg vállalatunk kedves ausztráliai vendégével, régi üzletfelünkkel, Murdock úrral — szólított fel bennünket a diri.

Kezet fogtunk a fotelből kiemelkedő emberkével, nevek mormolása, behízelgő mosolyok, várakozás.

— Maguk kellemes megbízatást kapnak ma délutánra — tért a lényegre igazgatónk. — Rendelkezésükre áll a kocsi, mutassák meg vendégünknek szép fővárosunk látnivalóit. Megkönnyíti a feladatukat, hogy Murdock úr nem első ízben jár nálunk és magyarul is jól beszél.

Az autóban azt ajánlottuk Murdocknak, hogy talán kezdjük a Halászbástyával, boldogan beleegyezett, felrobogtunk, a Mátyás templom mellett álltunk meg, kiszálltunk, a mellvédhez sétáltunk.

Mister Murdock csöndesen, elandalodva élvezte a pazar kilátást.

Géza oldalba bökött.

— Mesélj már neki valamit! — súgta.

— Mit meséljek?! Nem gyerek ő már!

— Ne mesét mesélj. Hanem, amit ilyenkor kell. Hogy miket lehet látni innen, mi miről híres, miért érdekes, meg hasonlókat. Ez a honisme!

Megint tanultam valamit, tehát ez a honisme!

— Az ott az országház — hívtam fel az ausztrál figyelmét. — Parlamentnek is mondják. Nagyon nagy. Kőből van. Amit felül lát, az a kupolája. Két kőoroszlán fekszik előtte, de most háttal vannak.

— Gyönyörű, neogótikus épület — bólintott miszter Murdock —, ha jól tudom, 1884-ben épült, Steindl Imre tervei alapján. Ott tanácskoznak az önök képviselői, háromszázharmincnyolcan.

— Ilyen sokan? — álmélkodtam.

— És a Lánchídhoz mit tetszik szólni? — kapcsolódott be a társalgásba Géza, hogy ő is kalauzolja a vendéget. — Teljesen átér. A Duna két partját köti össze. Budát Pesttel. És fordítva.

— Elragadó alkotás! — lelkendezett Murdock. — És milyen régi! Budapest első állóhídja, amelyet Széchenyi István gróf kezdeményezésére, és Clark Tierney William tervei alapján, Clark Ádám angol mérnök készített el, 1842 és 1849 között. Hossza 375 méter, középső támasztóköze 203 méter. Ha nem tévedek, 1914-ben erősítették meg Howe-féle acél merevítőtartóval az eredetileg fából készült pályatartó szerkezetet.

Leesett az állam.

— Ez komoly? — kérdeztem. — Azelőtt tényleg fából volt a tartó?

Murdock bólintott.

— Aztán tragikus esemény következett be a híd életében is, 1945-ben a német fasiszták felrobbantották. Önök viszont négy év múltán már újjá is építették.

— Pont olyanra építettük, mint korábban volt? — faggatózott Géza.

— Lényegében igen — felelte az ausztrál. — A vasszerkezetet megerősítették, azelőtt 2139 tonna volt a súlya, most 5194. Azt hiszem, növelték az úttest szélességét is.

Összevontam a szemöldökömet.

— Hiszi vagy tudja?

— Tudom.

— Az más! — szállt el a bosszúságom, mert ha már honisme, akkor legyen precíz!

A további idegenvezetés során fölöttébb izgalmas dolgok derültek még ki a Bazilikáról, a Margitszigetről — sose gondoltam volna, hogy valaha három szigetből állt —, a Televízió épületéről, a Várról és így tovább.

Gézával csak ámultunk és bámultunk.

Sejtelmünk sem volt azelőtt, hogy mi negyven-ötven éve ilyen érdekes környezetben élünk.

Sajnos, az idő repült, Murdock úrnak is repülnie kellett, sietett vissza a szállodába, hogy pakoljon. Megállapodtunk, hogy amikor legközelebb jön, vidékre ruccanunk le ha már gusztust csinált, hadd ismerjük meg az egész országot.

Kürti András

TÁNCDALÉNEKES, ÚJ NAGYLEMEZÉVEL

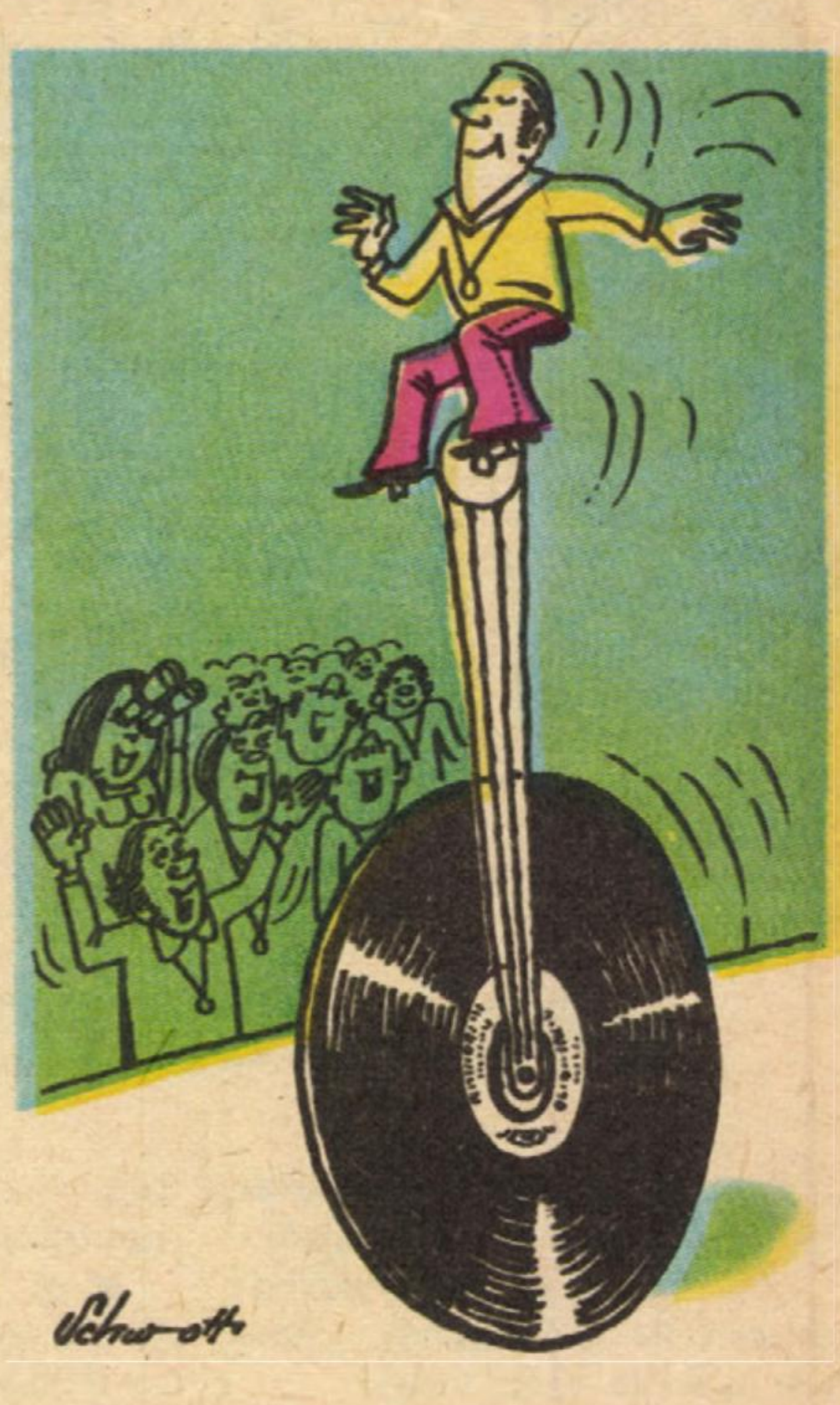

NÉPESEDÉSI KONFERENCIA

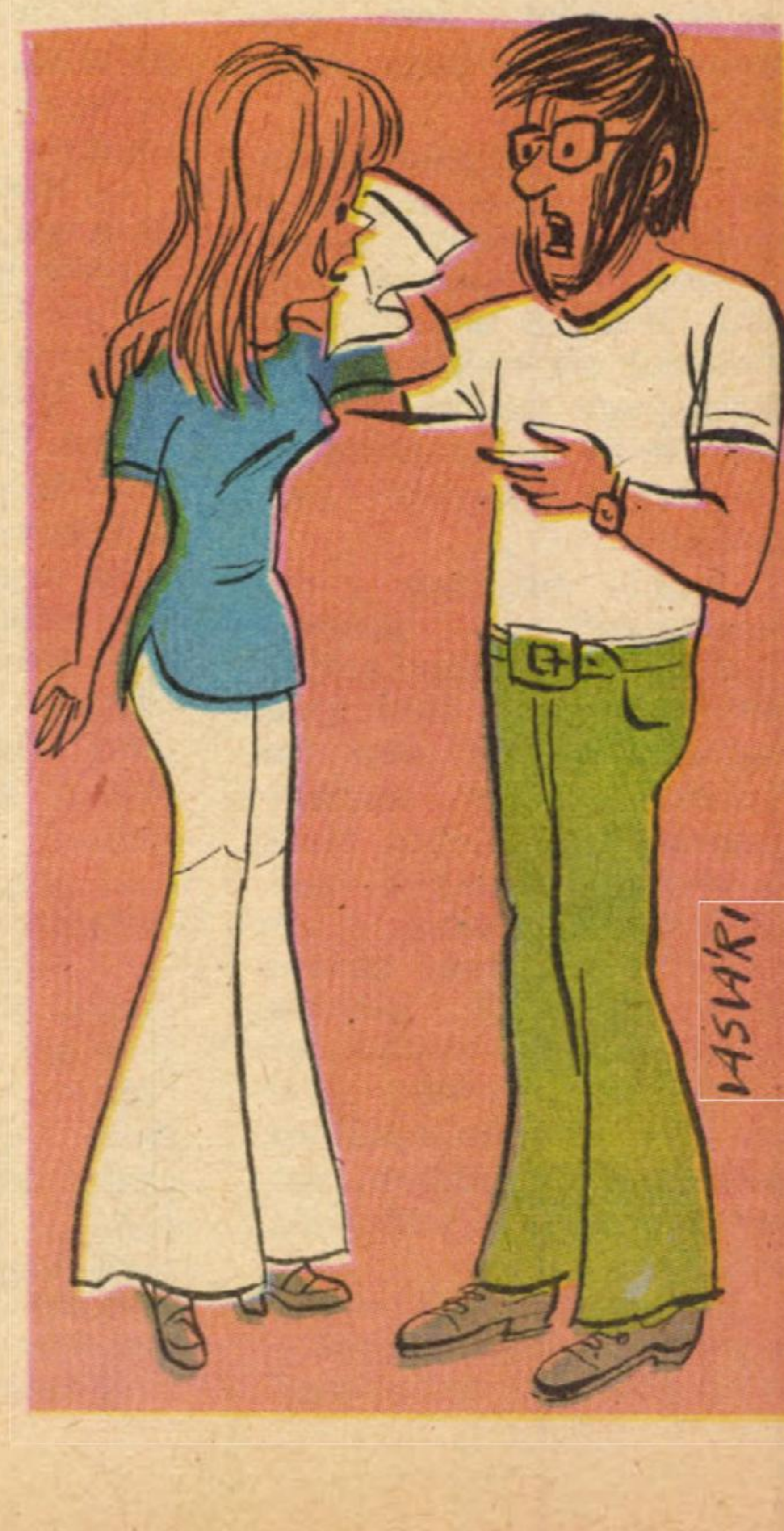

Egy és más

①

Elvárható-e Venczel Verától, hogy — Szendrey Júlia szerepében — ismerje a francia szavak helyes kiejtését? Természetesen nem. Bár mindössze két közkeletű szóról („mon fils") van szó, ezt a kettőt sem köteles helyesen mondani egy magyar színésznő egy magyar tévéjátékban; arról nem is szólva, hogy meglehet: Szendrey Júlia sem tudott franciául s akkor a hibás kiejtés korhű ábrázolásmódra vall. Igaz, hogy a méltán népszerű művésznő megkérdezhette volna valakitől, hogy miként ejtik helyesen ezt a két szót, de erre a felvételek lázában nincs idő, esetleg mód sem. Vonatkozik ugyanez a produkció rendezőjére is; ő sem köteles franciául tudni, s neki még kevesebb az ideje. A hibás kiejtés tehát legfeljebb elnéző mosolyt csal néhány túl-igényes néző ajkára, de más baj nincs, ne legyünk olyan fenemód finnyásak.

Hanem már az, hogy a német *Hannelore* női nevet — egy másik tévéjátékban — a szereplők egyik fele helyesen úgy ejti, ahogyan írva vagyon, a másik fele viszont „előkelően" *Hannelor*-t mond — az már bosszantó. Ez már — hogy szép magyar szóval éljek — trehányság. A szinkronrendezőnek meg kellett volna állítania a felvételt: „Kedves művészek, ne mondjuk az idegen neveket hol helyesen, hol helytelenül! Legyünk következetesek, mondjuk mindig hibásan!"

②

Az *Új írás* közli azt a búcsúbeszédet, melyet K. Z. koporsója előtt mondott a kiváló, Kossuth-díjas költő. Ebben olvasom:

„De most, hogy mégis, idejekorán odaállított minket ravatalához az orvul rátámadó halál ...

Felkapom a fejemet: „idejekorán"? Ez mai nyelvhasználatunkban egyértelműen azt jelenti, hogy *éppen a megfelelő időben, jó előre.* Talán nyelvbotlást követett el a szónok? De akkor mért nem javította ki a nyomdába küldött kéziratban akár ő, akár a szerkesztő? Felütöm az Értelmező Szótárt és kiderül, hogy valamikor az „idejekorán" annyit jelentett: idő előtt. De ez a jelentése elavult.

Már csak arra jó, hogy meghökkentse az olvasót.

◆

Egy ötvenkét éves — s ezenkívül nyájas — olvasó méltatlankodó sorok kíséretében megküldte nekem annak a cikknek egy mondatát, melyet vállalatának KISZ-faliújságján olvasott. Így hangzik:

„Sokan vannak még, akik nem tankönyvből ismerik 1949 eseményeit."

Nem aranyos? Kivált a „még" szócska nyerte el tetszésemet. Hiába, amiként egy újszülöttnek minden vicc új, azonképpen egy KISZ-tagnak mindenki aggastyán, aki 1949-ben már felnőtt volt.

Az 1910-es évek elején még élt néhány 90 év feletti férfi, aki a 48-as szabadságharcban részt vett. Mindegyiknek kijárt ez a „cím": *nagy idők tanúja.*

Örvendetes, hogy ehhez ma már 50 éves fejjel is hozzá lehet jutni.

④

Egy budai bár (eleddig a létéről sem tudtam) új revüt hirdet a lapokban, a revű címe alatt ezt olvasom: *„Mini-revü szupersztárokkal."*

Kik lehetnek a budai lokál szupersztárjai? — ezt találgatom. Liz Taylor, Sophia Loren és Brigitte Bardot? Lehetséges, de nem valószínű, mert akkor a lokál direkciója mégiscsak kiírta volna a nevüket. Feltehetőleg magyar szupersztárokról lehet szó, olyanokról, akik egyelőre még csak titokban világhírűek s a nevük semmit sem mond a mulatni vágyó publikumnak. Ismert nevük még nincs, be kell érniök azzal, hogy szupersztárok. Minden kezdet nehéz.

⑤

Mámoros utazásban volt részem valamelyik reggel. Nem űrhajón, nem is a TU—154-en, még csak nem is Jaguár-autón, hanem egy közönséges, megviselt 6-os autóbuszon. Minden idők legkedvesebb buszvezetőjével hozott össze a vakvéletlen. *„Hát akkor útnak indulunk!"* ... — mondta, amikor a Miklós térről kifutottunk a nyílt tengerre —, *„mindenkinek jó reggelt kívánok!"* Mi, utasok, összenéztünk: no lám, így is lehet. Vezetőnk a továbbiakban is szorgosan használta a mikrofonját. Jóelőre bemondta a megállókat, ülőhelyet kért egy kismamának és nem biztatta gyorsabb leszállásra a leszállókat. „Szerencsés átszállást!" — szólt a Kolosy téren, mindannyiunk megelégedésére. A Császár fürdőnél pedig ezt mondta a mikrofonba: „Kedves utasok! A kocsi meghibásodott, szíveskedjenek kiszállni!"

Szép volt, fiúk!

◆

Még a legöregebb római-parti lakosok sem emlékeznek akkora szúnyoginvázióra, mint aminő az idén lepte el ezt az amúgyis mérsékelten kultúrált vidéket. E beste nyűvek miatt még jószerivel a kertembe se mehettem ki. Képzelhető, hogy ilyen körülmények között milyen jóleső érzéssel olvastam egy újságriportot a KÖJÁL szorgos és hatékony szúnyogirtásáról. Nem voltam rest, fogtam az újságot s a cikket felolvastam az éppen lakásomban röpködő szúnyogoknak. Jól számítottam: a legnagyobb részük hálistennek halálra röhögte magát.

(t.)

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA III.

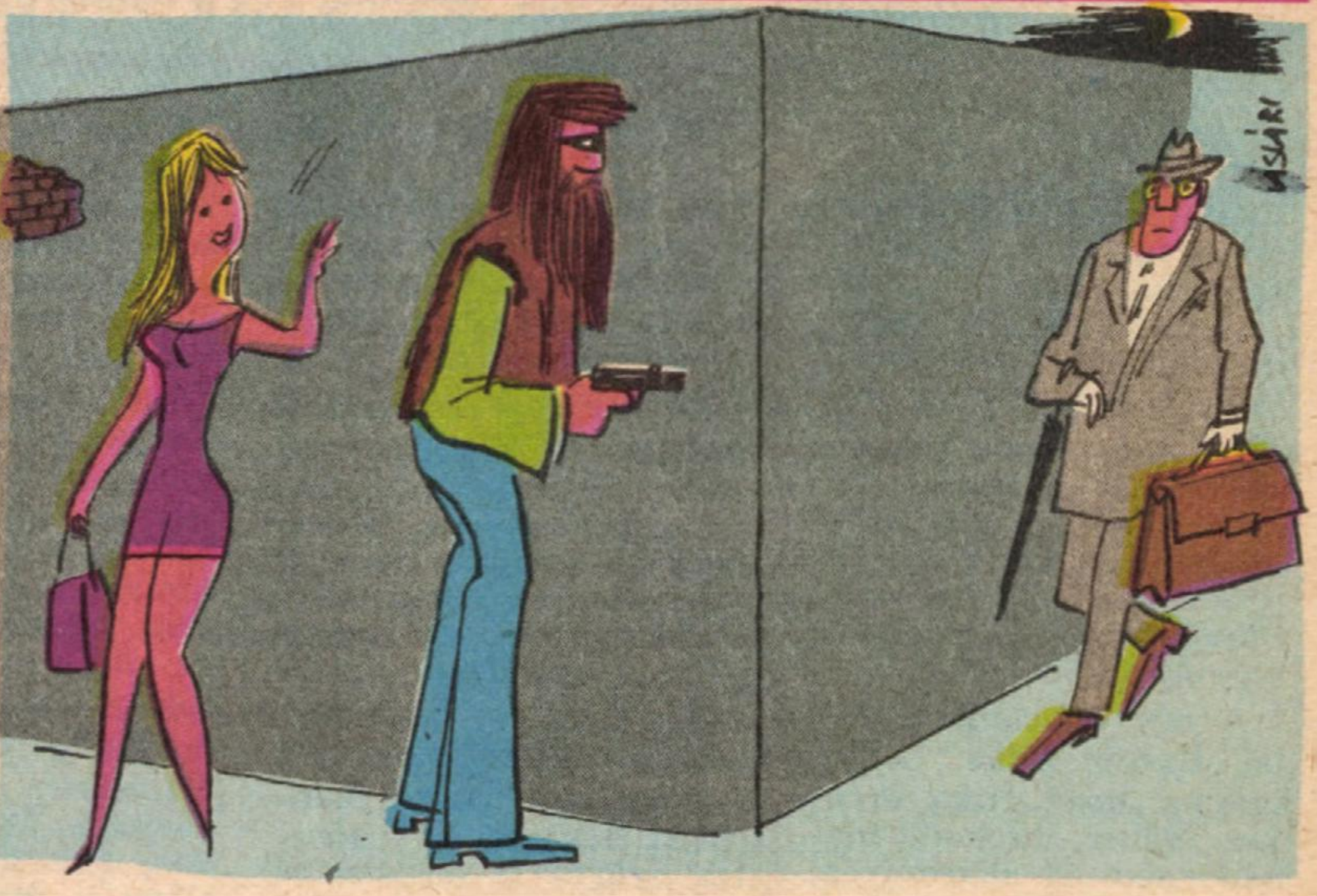

„Jó éjt! Reggelre ne feledd a pénzt!" (Madách)

BANÁN-NADRÁG

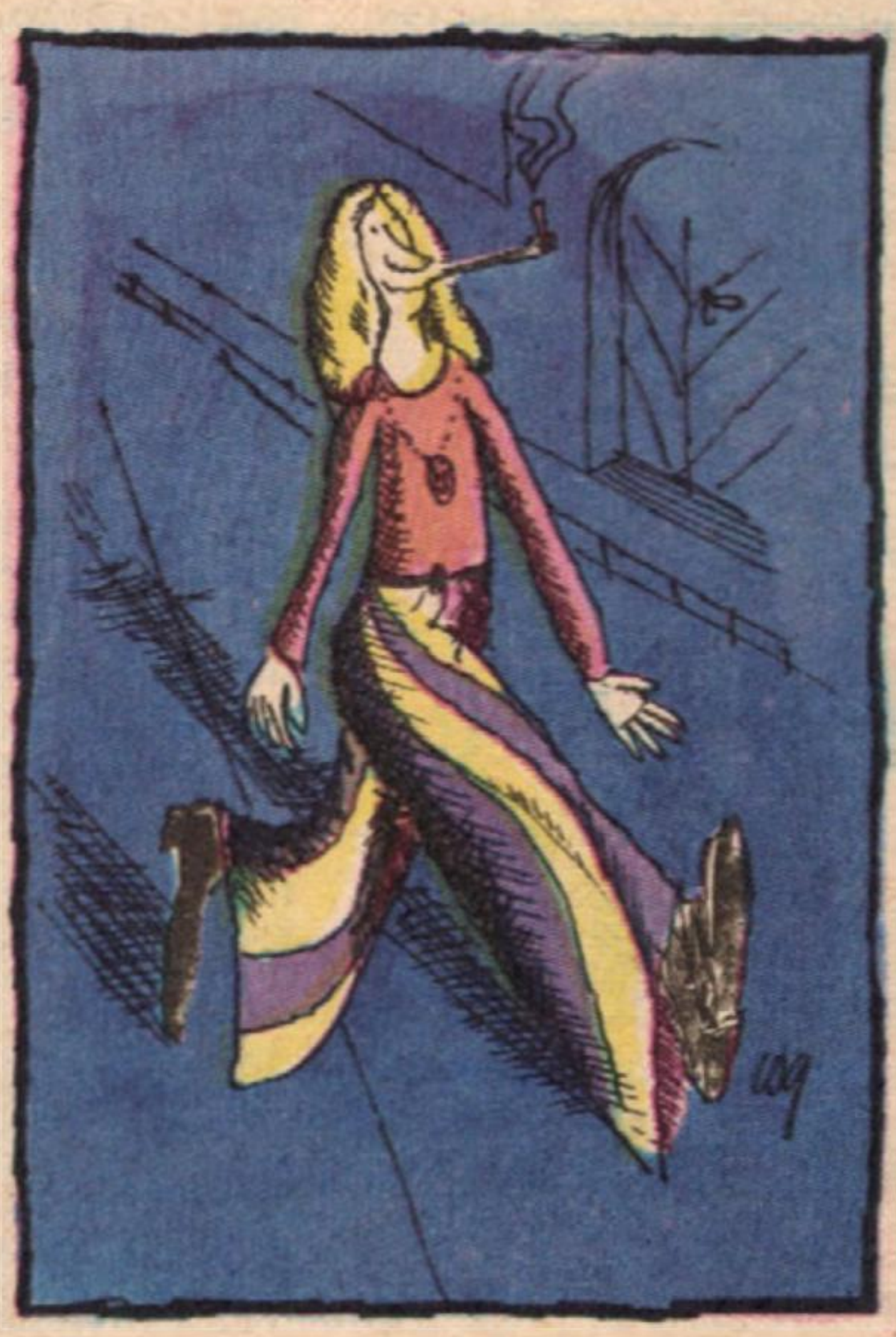

A BALATONNÁL

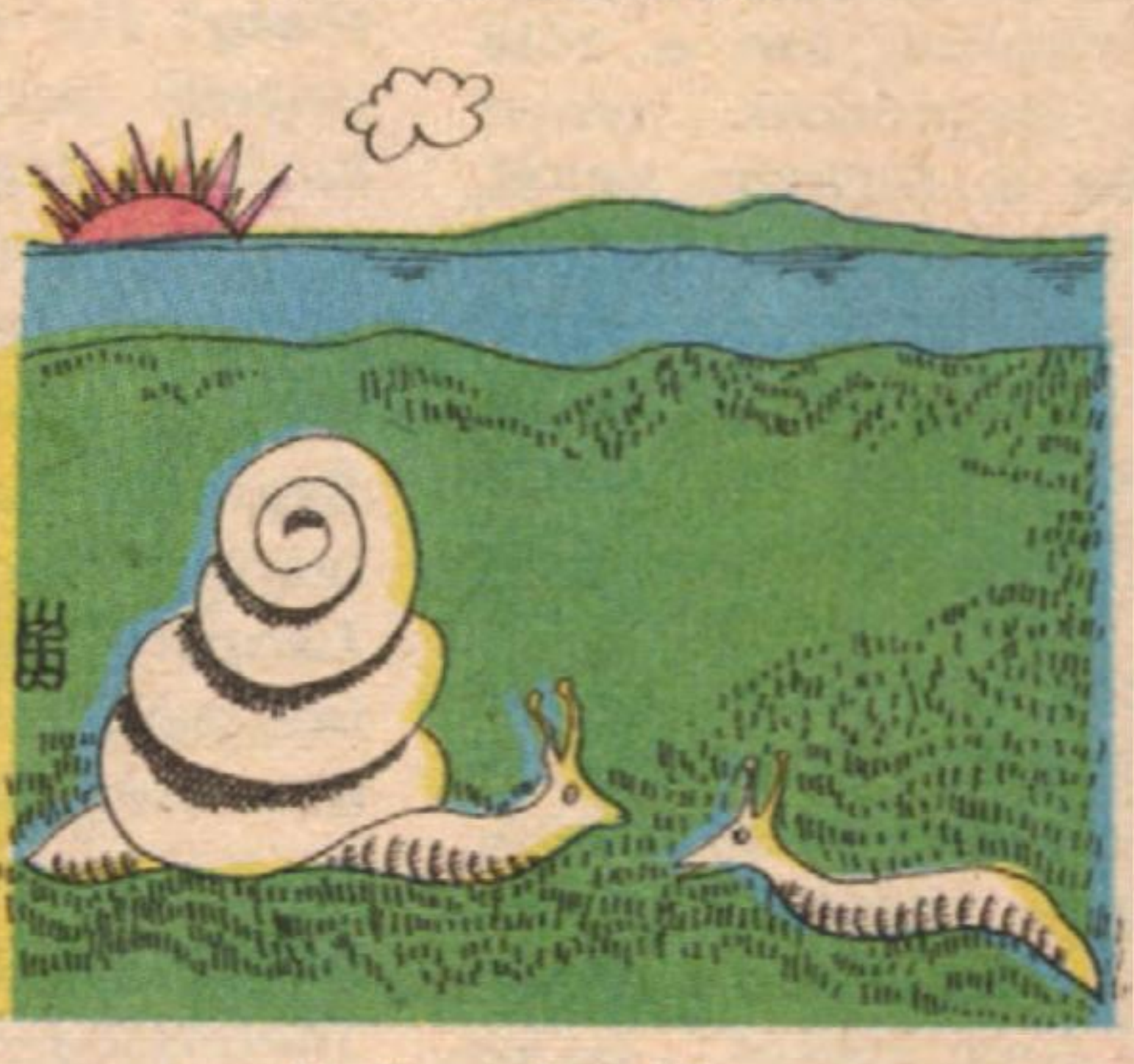

– Hol a házad?
– Átadtam üdülőknek.

POÉNTÖRMELÉK

METEOROPATA

Esett az eső Opatijába,
emiatt esett apátiába ...

ÚJKORI RIGMUS

Kis Komárom, Nagy Komárom,
én a komám nem komálom!

FAGYOS SÍRFELIRAT

Megmásztam az Everestet,
de vissza már nem eresztett ...

SZENVEDÉLYES KÁRPITOS

Csak azért volt kíváncsi Afrikára,
hogy megtudja, mennyi az afrik
ára ...

FIÚS MAMA

Annyi aranyért sem hagynám
megnősülni, aranyom,
a fiamat, mint amennyit
aranyban az ara nyom ...!

Szilágyi György

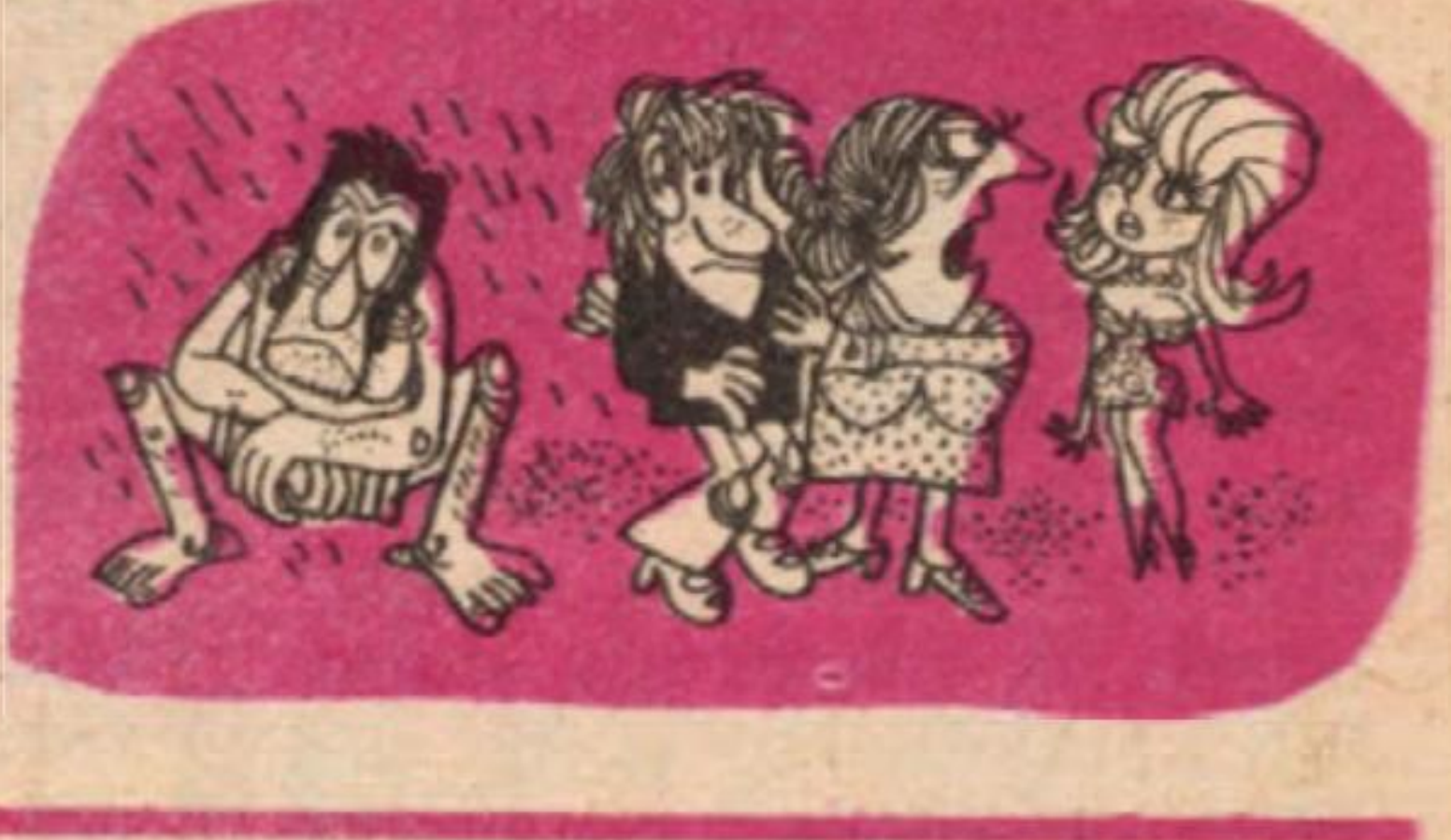

A SZOKÁS HATALMA

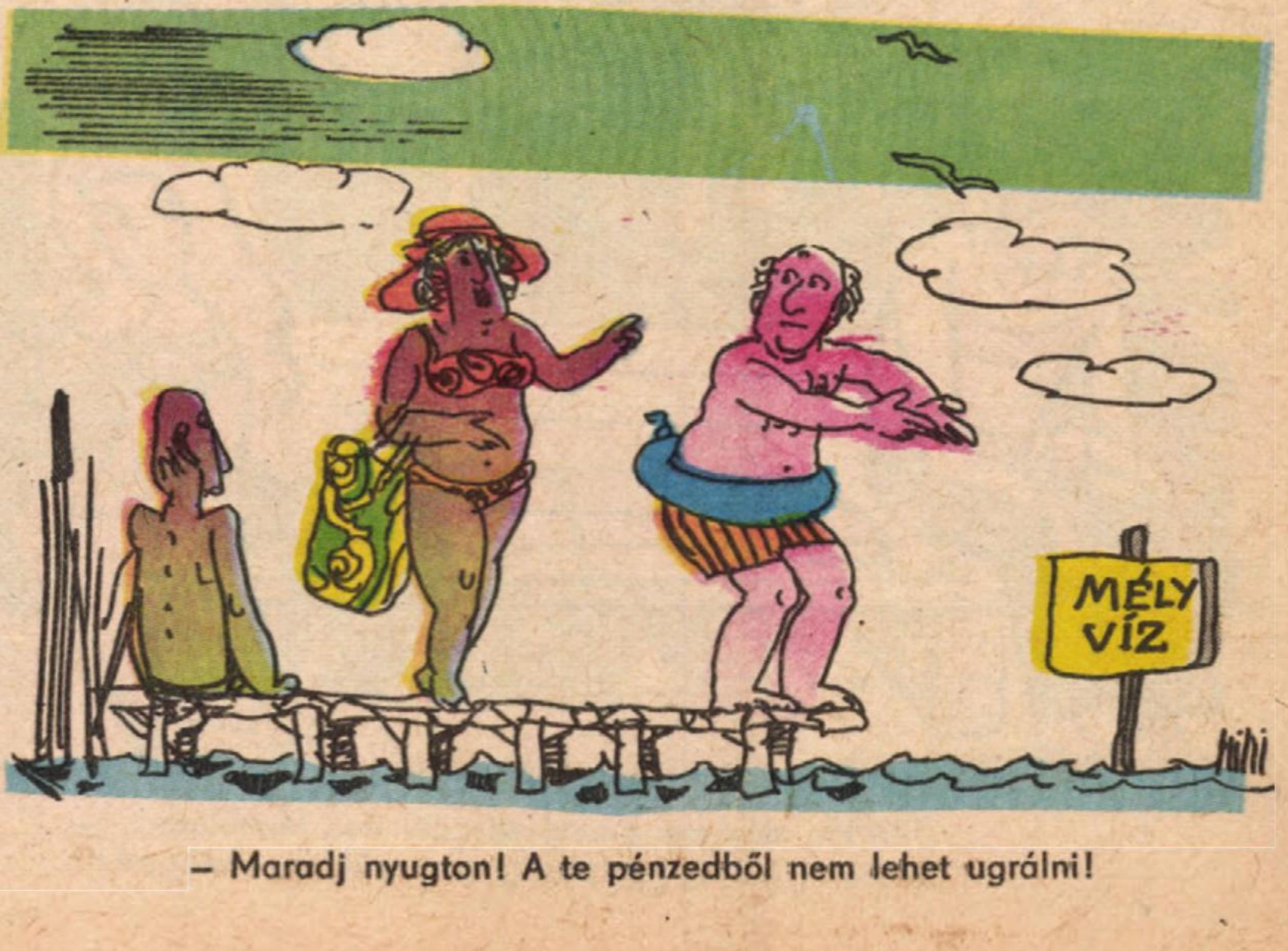

– Maradj nyugton! A te pénzedből nem lehet ugrálni!

A REKLÁM, AMIRE ODAFIGYELÜNK

Heverek a strandon, mintegy tízezer társammal együtt, mikor megszólal a hangszóró és közli:

„Olaf Peterson krokodil-idomítót, a Párizsi Nagy Cirkusz örökös tagját, várja menedzsere a főbejáratnál. Ismétlem...”

És ismétli, négyszer, tagoltan kiáltva, Olaf Peterson ... Olaf Peterson... Olaf Peterson ... Olaf Peterson.

A név bemászik a fülbe, tízezer fülbe, tudják immár, hogy ritka érdekes ember, krokodil-idomár, nem is akármilyen, örökös tag a Párizsi Nagy Cirkuszban, aki menedzsert is tart.

De hiszen — döbbenek rá — ez nagyszerű reklám. Ötletes, új és — olcsó. Egy ilyen hangosbemondás a strandon 2 forint, ötszöri bemondás tíz forint. Egy nyári vasárnapon tíz strandon 150 000 embernek (szerényen számolva) hirdetni mindössze egyetlen százas.

S hogy így felfedeztem, miszerint valami új történik a reklám világában, kezdtem odafigyelni már, hogy milyen reklámokra figyelek oda. (Én és nyilván néhánymillió társam, akik nem olvasunk hirdetéseket és a Kossuthról is a Petőfire csavarunk át, ha éppen hirdetnek.)

Nos, következőnek felfedeztem a nyelvtani hibázás módszerét. Olvasom ám egy nyelvművelő cikkben, aztán egy olvasólevélben, majd egy másik lap cikkében, hogy jaj, szép magyar anyanyelvünknek, immár a hirdetések terjesztik a rontást. Mert így szól például egy reklámszöveg:

TOBRUK NAPOLAJ ADJA LEGSZEBB TEINTET

Hol itt a határozott névelő? *A* Tobruk napolajról van szó. És a másik a is elmaradt, persze hogy *a* legszebb teintről van szó. És egyáltalán, miért teint? A Tobruk napolaj kölcsönzi a legszebb színt, az teszi legbársonyosabb csillogásúvá a bőrt, aki Tobruk napolajat használ, üde bőrével nyűgöz le mindenkit, aki csak látja — ezt mind el lehet mondani, ez mind magyaros. Viszont micsoda germanizmus az, hogy „adja” azt a bizonyos teintet a Tobruk napolaj?! Nem adja, hanem elérjük a segítségével, avagy mint már szó volt róla, bársonyos csillogásúvá *teszi* a bőrünket — így helyes.

És így hatásos. Okos volt, aki a nyelvi hibákat beleszövegezte a hirdetésbe, mert a hirdetést bizisten nem olvastam el, mért tettem volna, ám a róla szóló újságcikkek nyelvi elítélése a termék nevét, jellegét belopta tudatomba. Akárt teint, akár bársony, akár üde — a fő, hogy a Tobruk az valami nagyon jó napolaj, ugyebár.

Ezután jöttem rá a szépirodalom hasznára, és mindjárt tévé-változatban. Nézem — gondolom többmillió társammal együtt — a tévéjátékot, bájos ifjú hölgy és modernül fölényes ifjú férfi találkozót beszélnek meg, hová, na hová? Az OLD KUTYA étterembe. És hipp-hopp már ott is vannak. A közönség mondén, a pincér hangulatos pedigrétálat kézbesít elegáns sármmal, utána a bárban látjuk hőseinket, az Old Kutya emblémája alatt, kérik a második Ebkoktélt és örömükben, hogy beh jó is az, összecsókolóznak, old-módra. Ezekután, hogy el ne tévesszük az útvonalat, autóba ülnek és látni, amint elindulnak a Mandula utcán, surrannak le a Rózsadombon, át a Margit-hídon, mellettük többször is elhúz a 91-es busz. Ha tehát odamegyek, mint nyájas műélvező életélvezni, felszállok a 91-esre a Vígszínháznál és megkérdem, hol kell leszállni a Mandula-utcához, világos. (Később azt hallottam, de már én pletykákért nem vállalok felelősséget, hogy a szerző mindig ingyen fogyaszt az Old Kutyában.)

Eddig új felfedezéseim. Az olvasó, aki tud a sorok között olvasni, persze még azt is megkérdezhetné, hogyha talán nem is ingyen, de bámulatos olcsón ilyen nagyszerű reklámok vannak, minek a hagyományosak — drágán? Ezeknek azt felelem, hogy nem felelek semmit, mert mint ismeretes, a reklámszervezésért jutalék jár, és én senki üzletét rontani nem akarom, a személyi érdekeltség elve előttem szent és sérthetetlen.

U. I. Tisztelt Szerkesztőség! Ha még a nyomda engedi beszedni a lapba, közlöm: tegnap a strandon a bemondó háromszor közhírré tette, hogy „kérik a telefonhoz Doktor Szumák Leopoldot, ismételjük, Doktor Szumák Leopoldot, a hipnózisos ideggyógyászat egyetemi docensét, docensét, docensét.” Rögvest felütöttem a telefonkönyvet, benne van. Idegbeteg strandolók felkereshetik, bizalommal.

Gombó Pál

MAI ROMÁNC

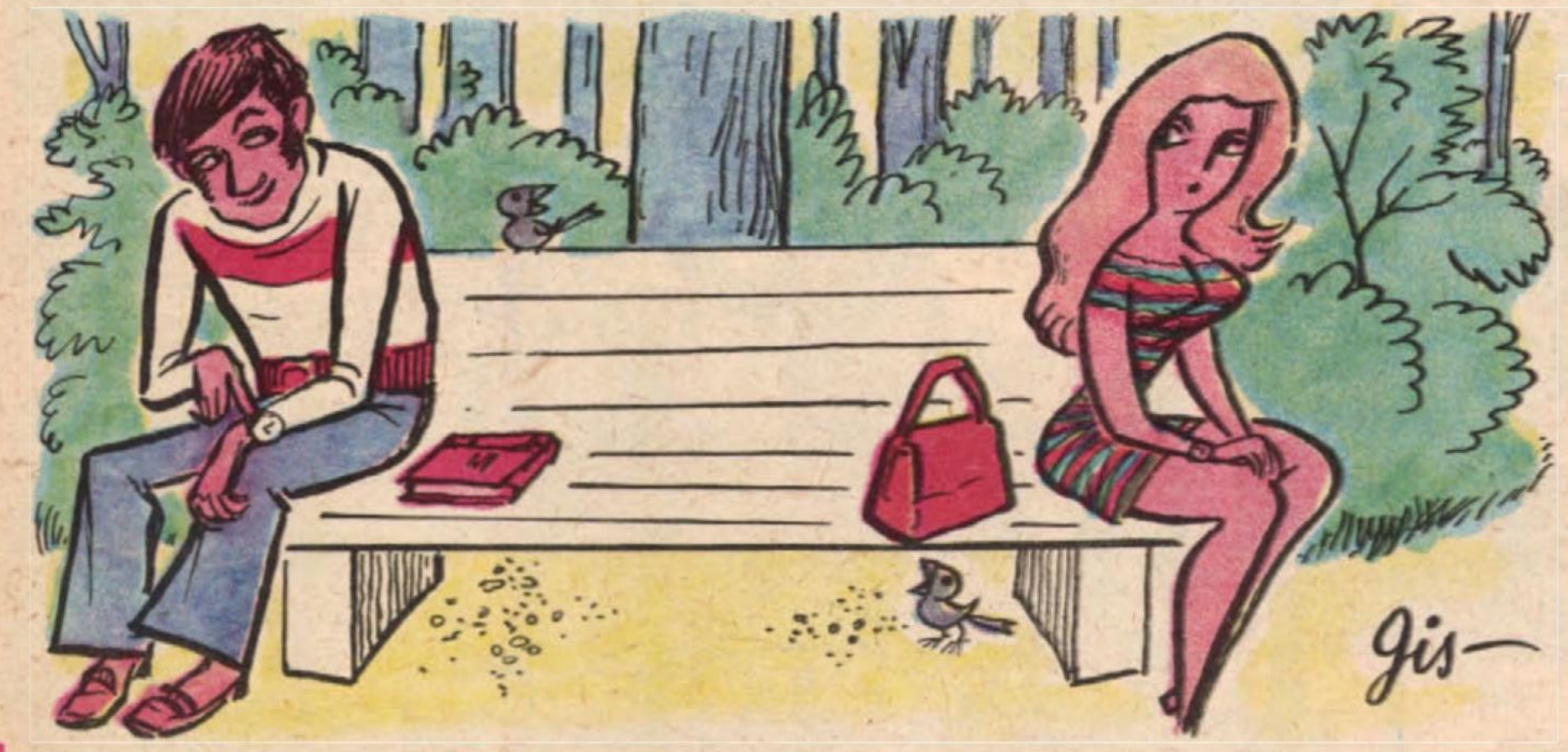

Fiú: Ha még egy percig egyedül lesz, leszólítom!...
Leány: Ha még egy percig nem szólít le, elmegyek!...

Megkérdeztük rajzolóinkat:

MIRE EMLÉKEZNEK ISKOLAI TANULMÁNYAIKBÓL?

Szür-Szabó József:

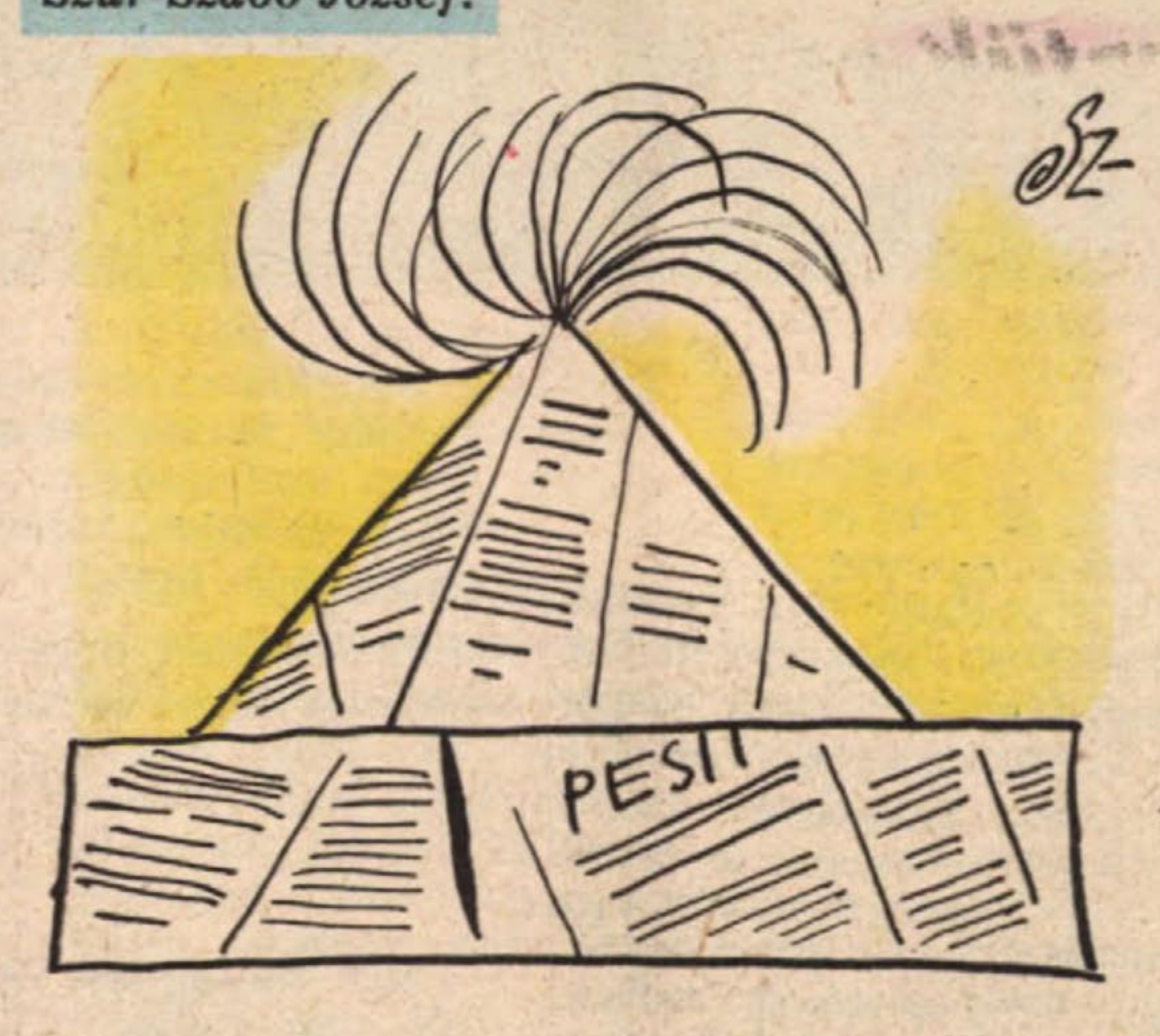

– A kézimunkaórán az én csákóm sikerült a legjobban!

Barát József:

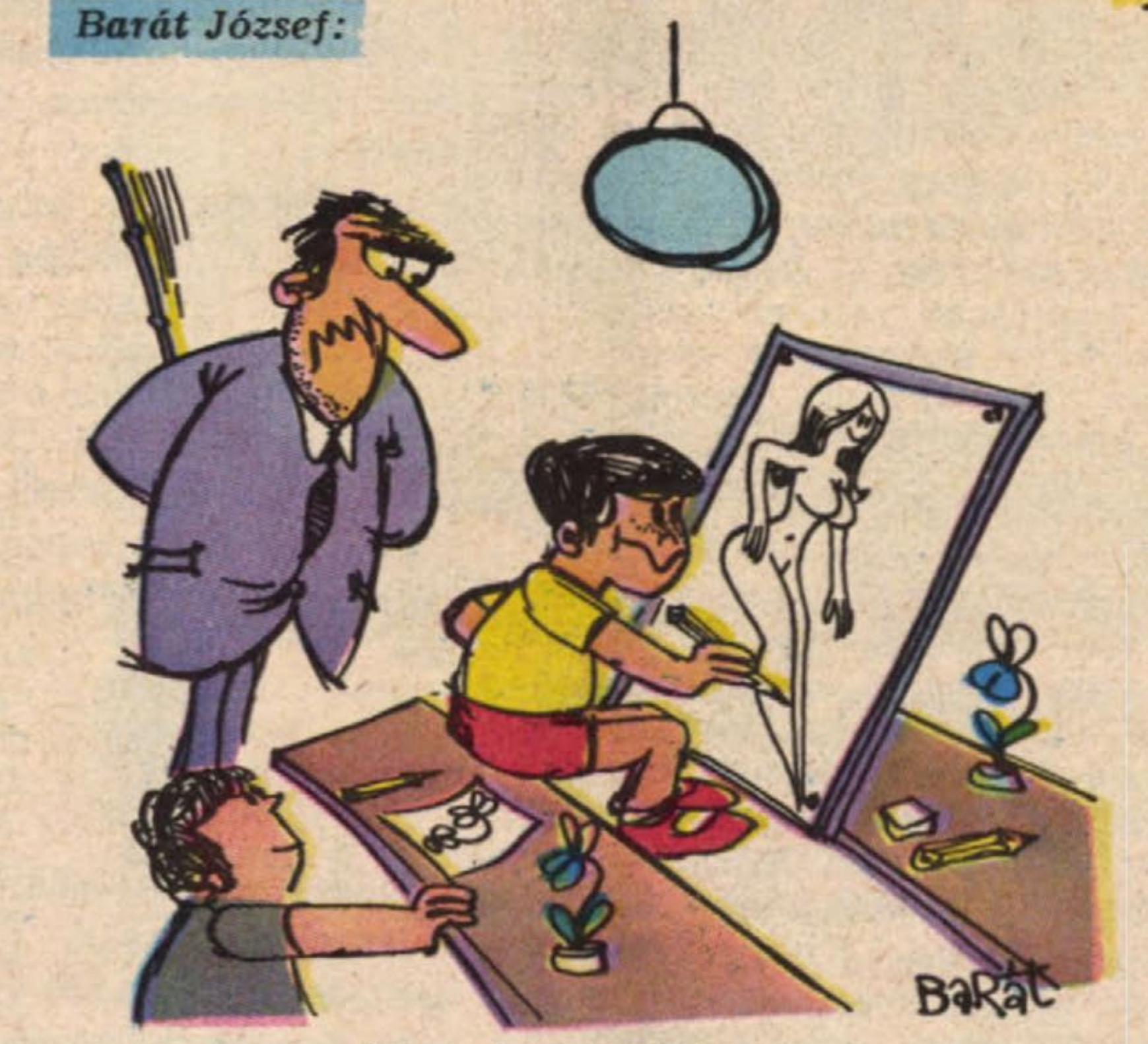

– A természetrajzórákra.

Lehoczki István:

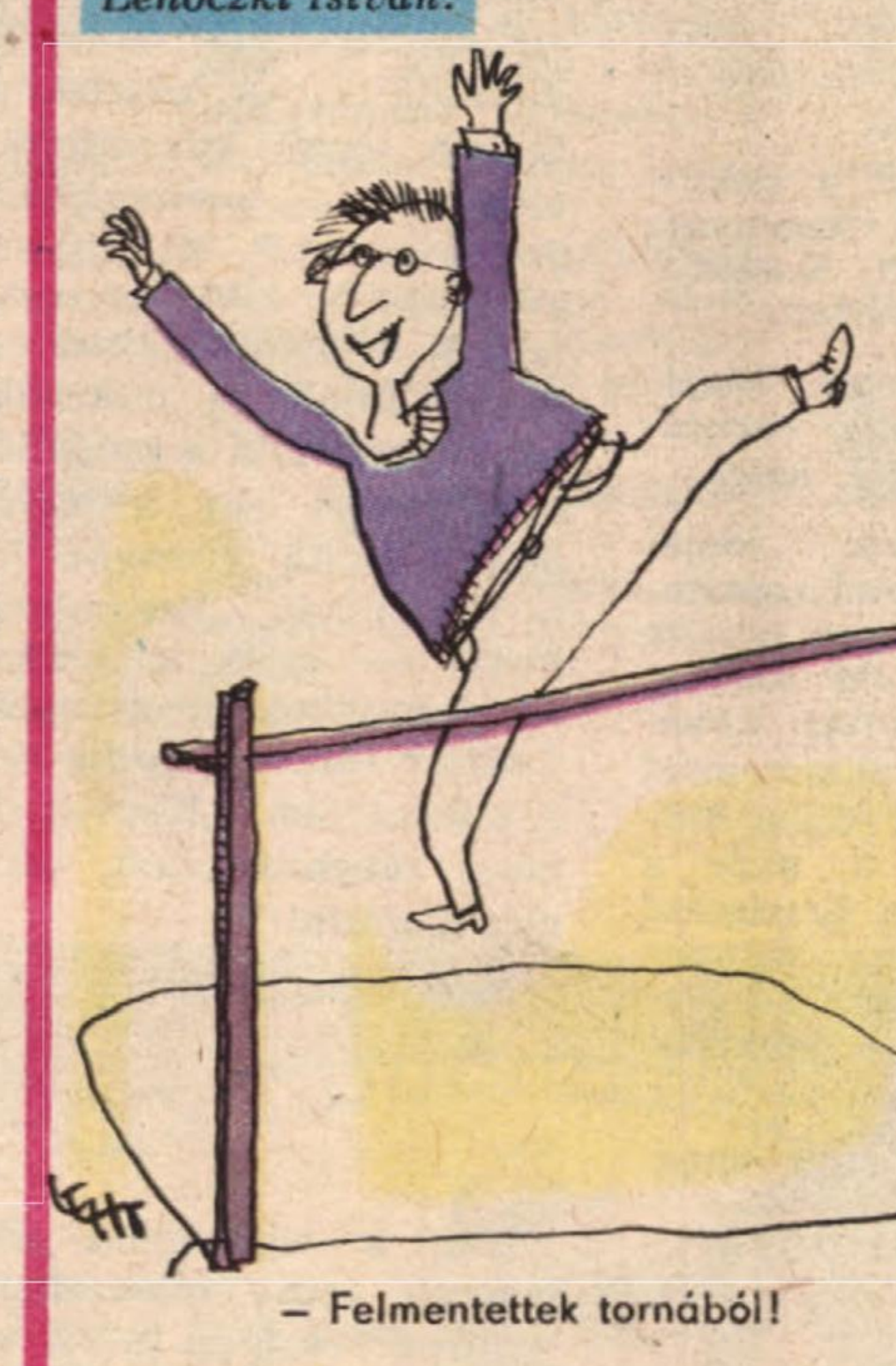

– Felmentettek tornából!

Vasvári Anna:

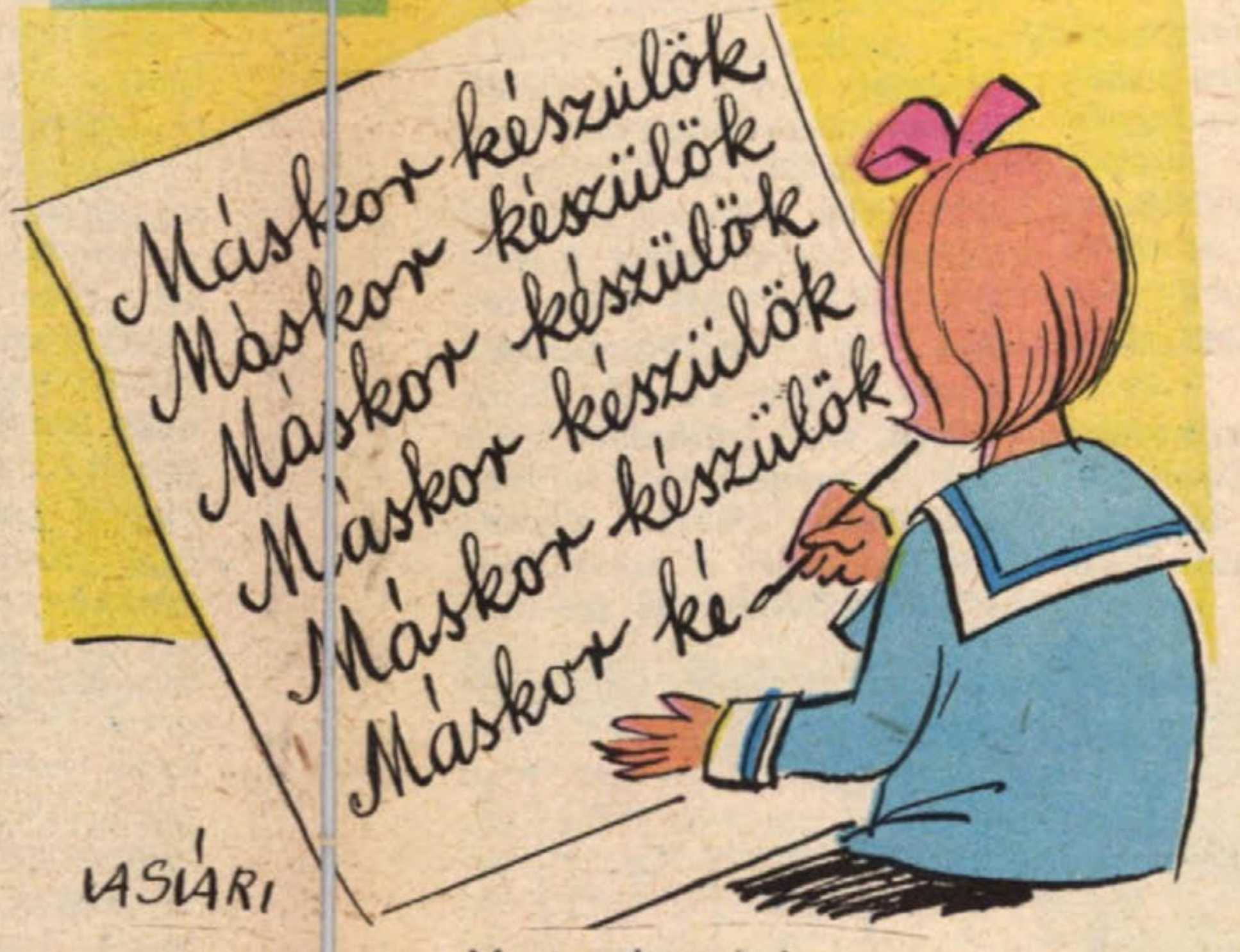

– Megtanultam írni...

Dallos Jenő:

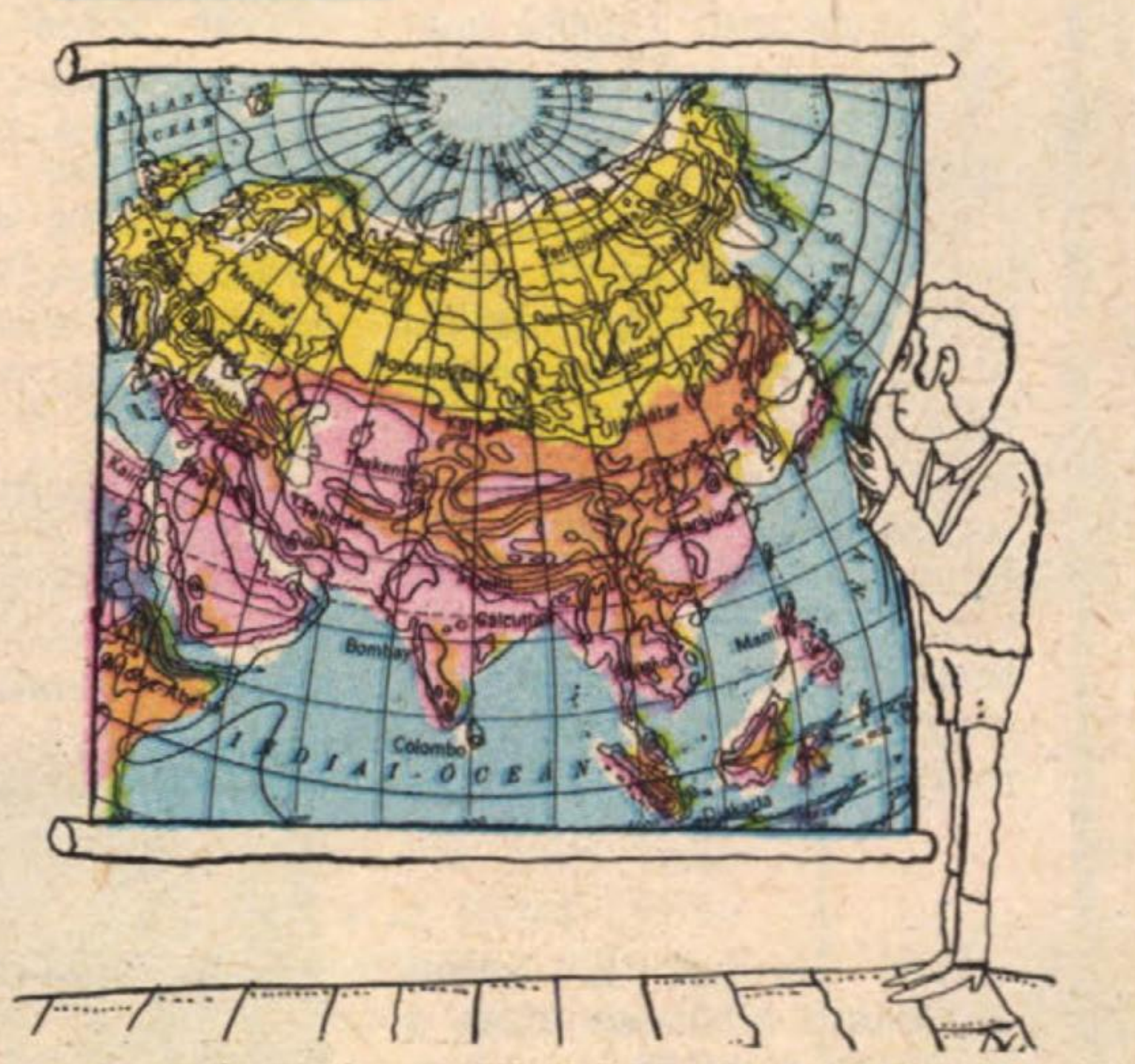

– Arra, hogy izgatottan kerestem a Mazuri-tavakat

Endrődi István:

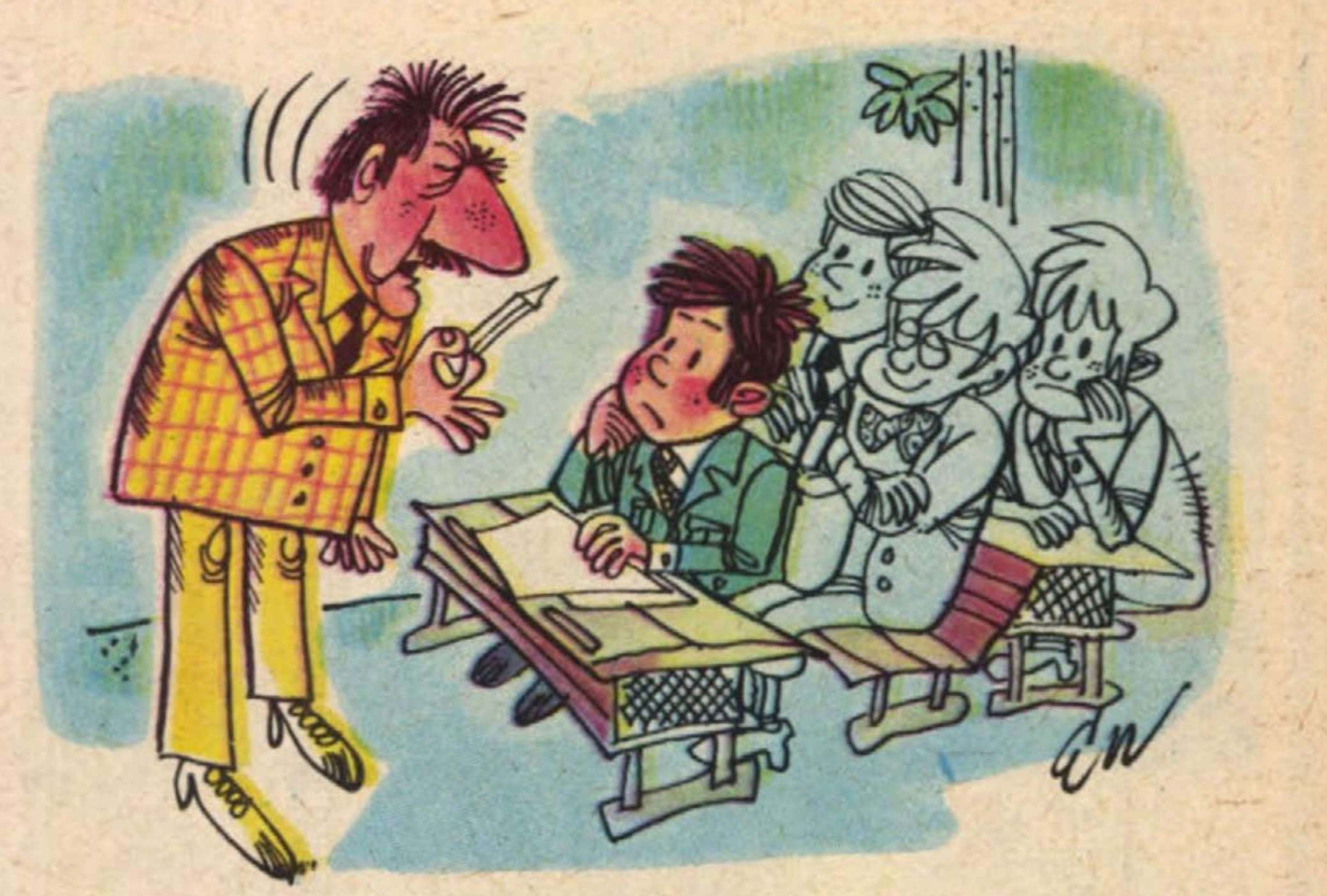

– Az, hogy a matematikatanár magyarul magyarázott és nekem mindig arabul hangzott...

Erdei Sándor:

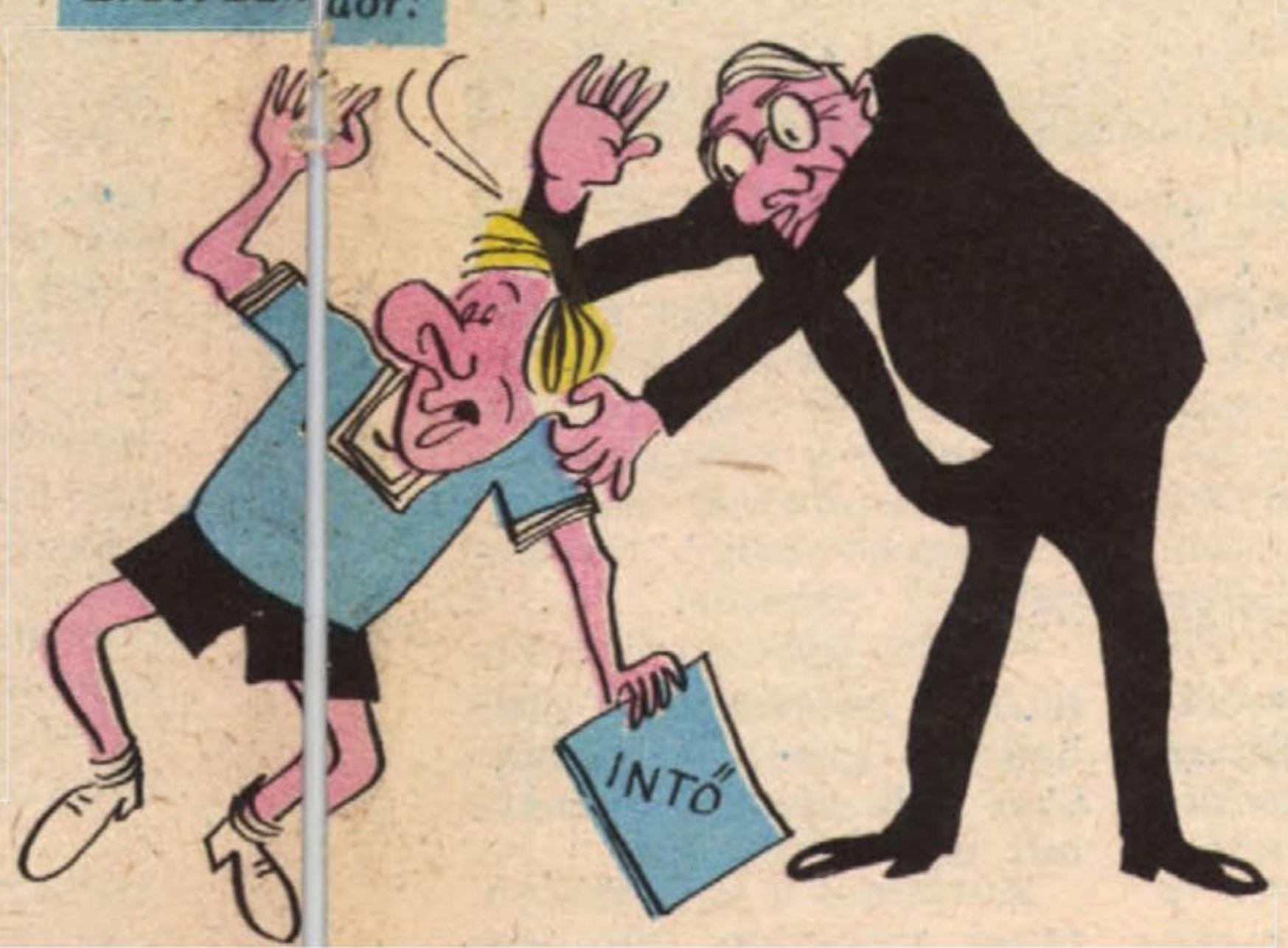

– Az első atyai pofonra...

Fülöp György:

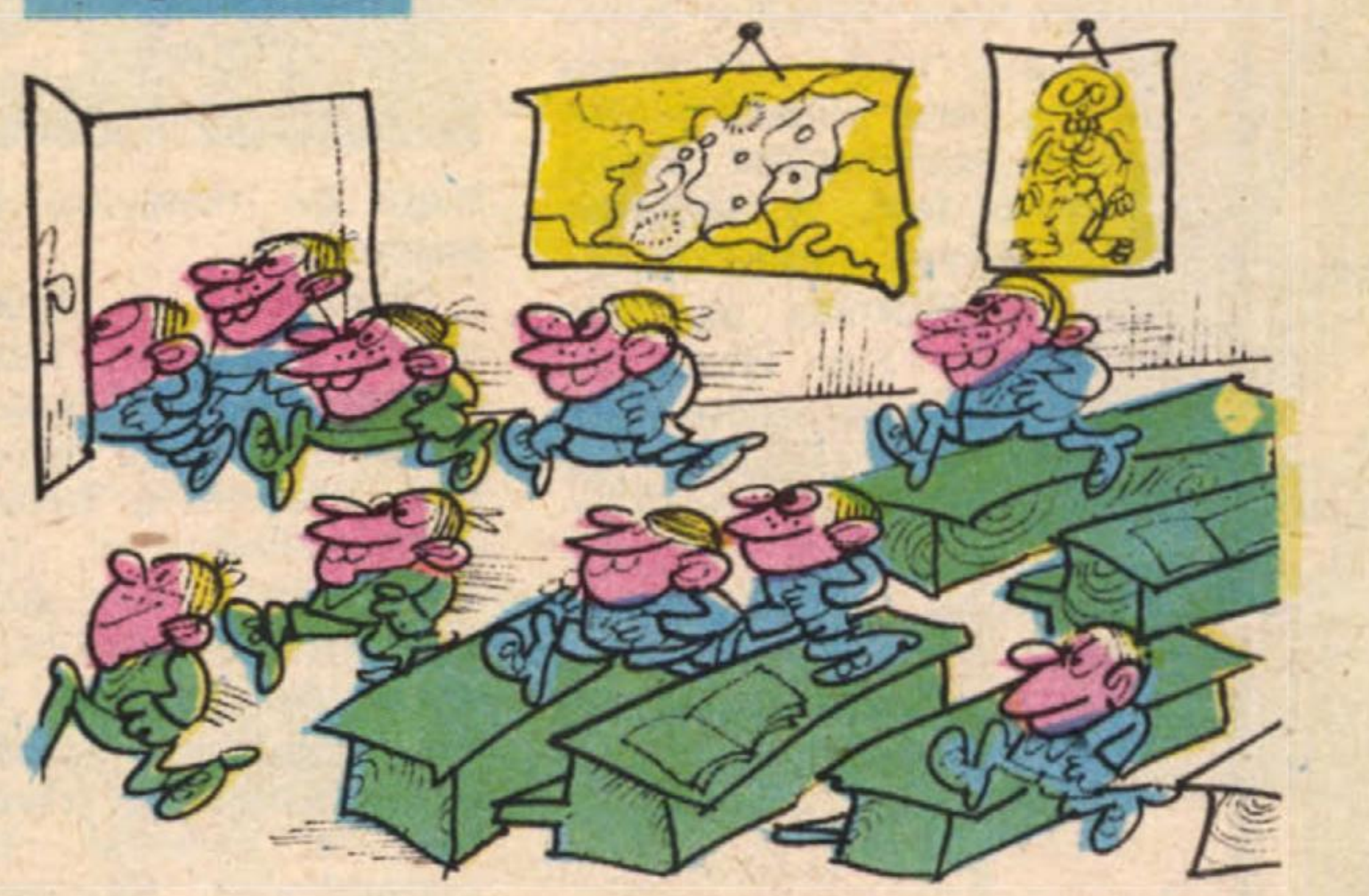

– A lukasórákra.

Takács Imre:

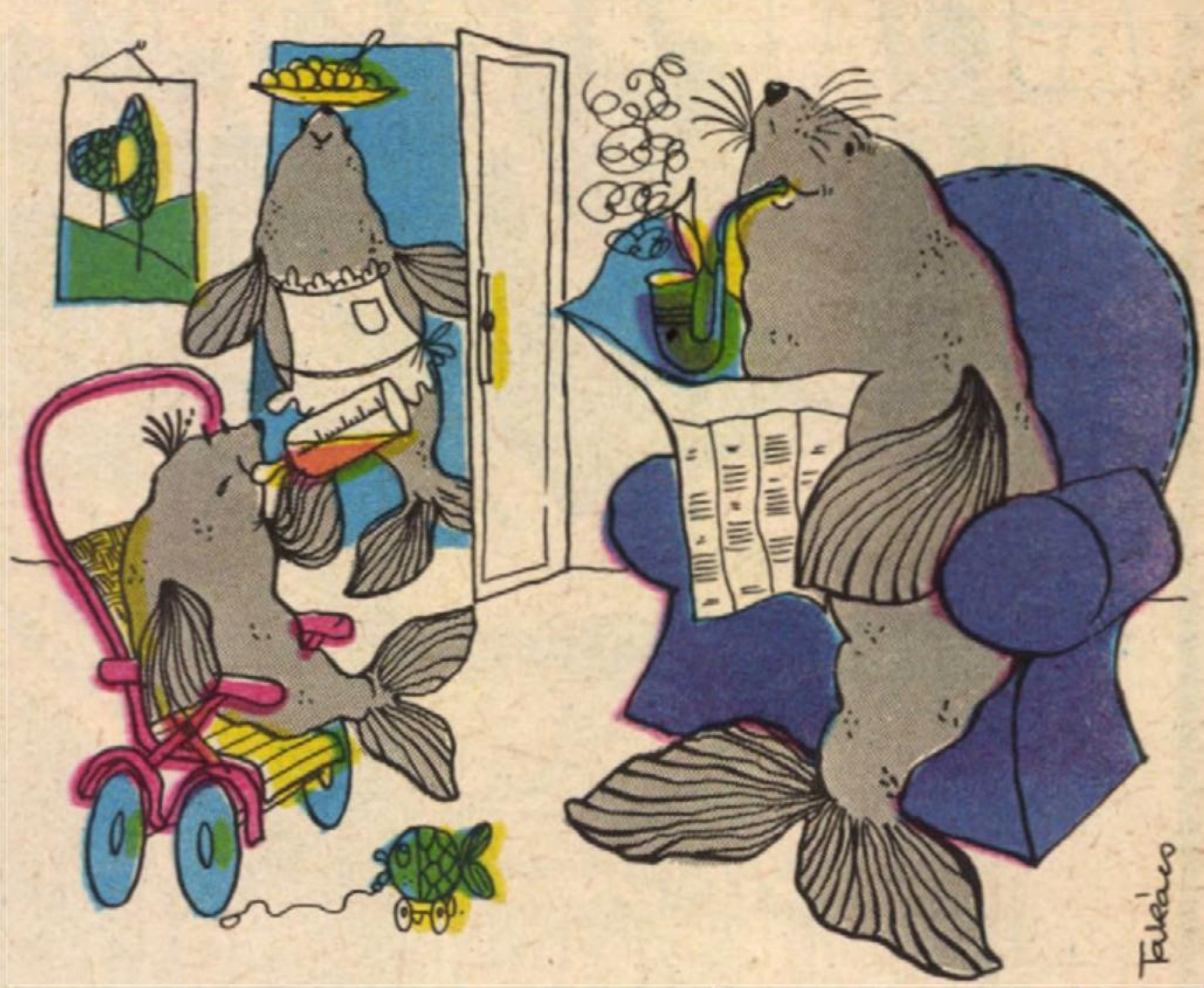

– Arra, hogy a természetrajz-füzetemet a fejemhez vágta a tanárom, mert így rajzoltam le a fókacsaládot!

Balázs-Piri Balázs:

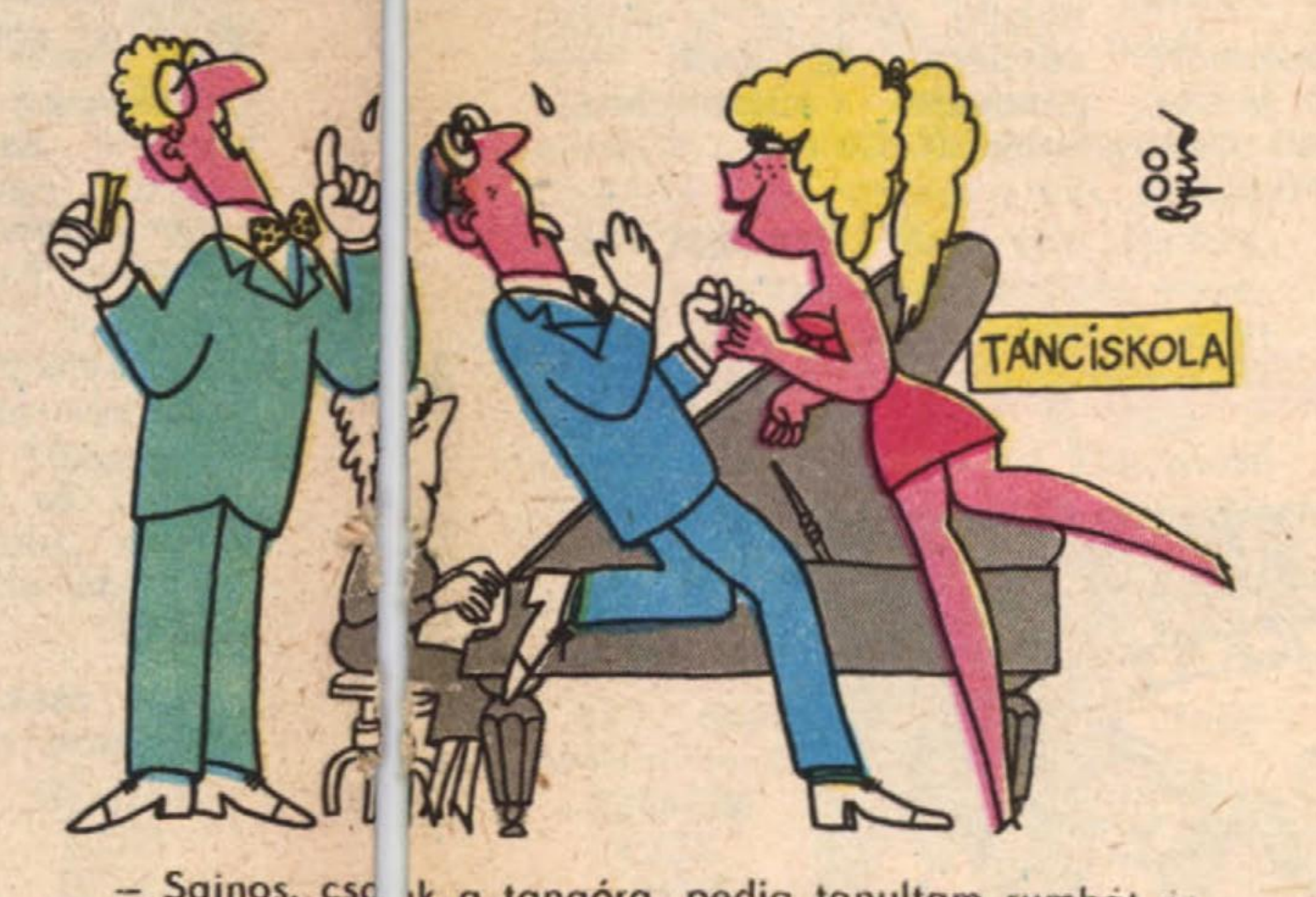

– Sajnos, csak a tangóra, pedig tanultam rumbát és csacsacsát is...

Hegedűs István:

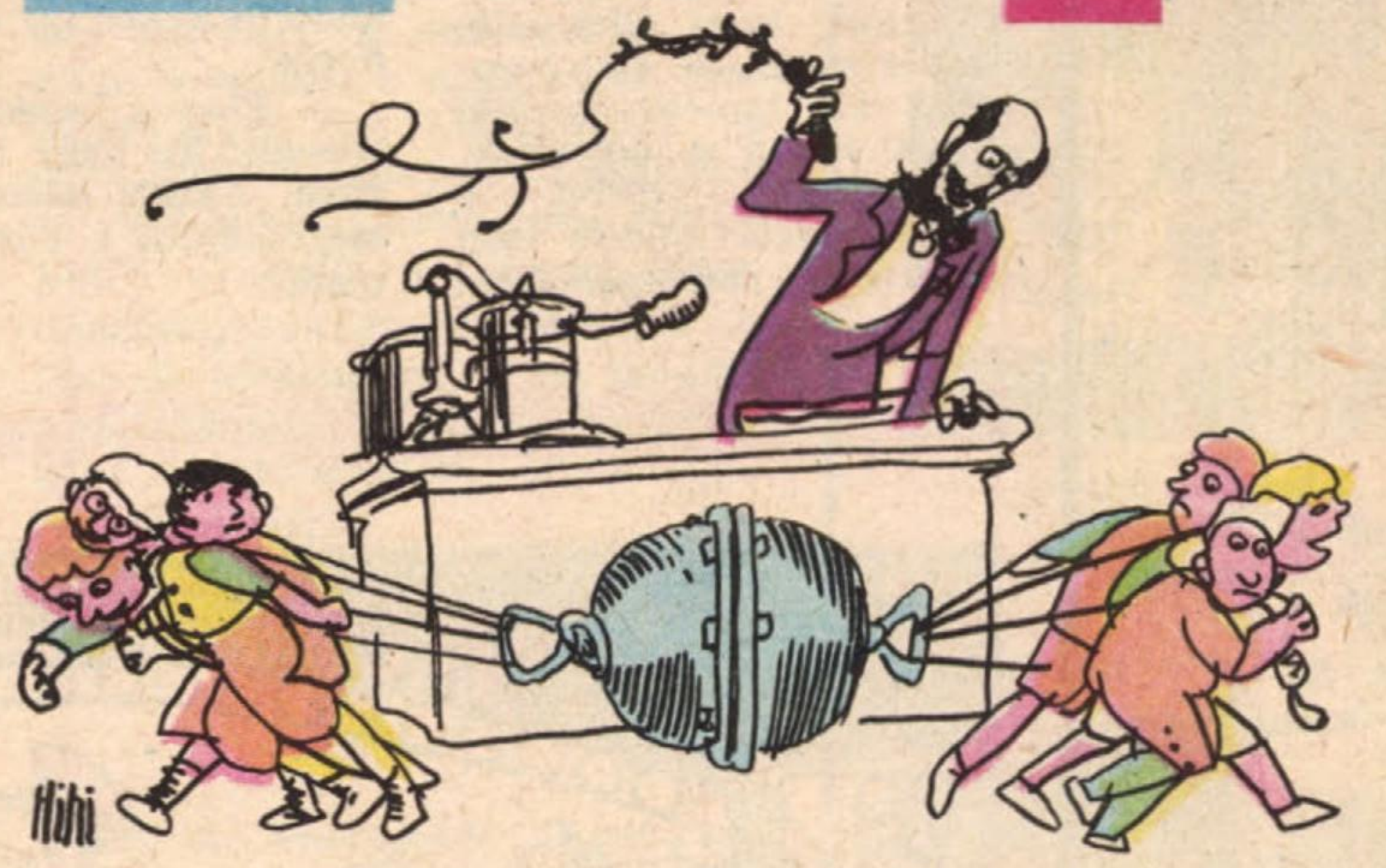

– Fizikából a magdeburgi féltekére . .

Brenner György:

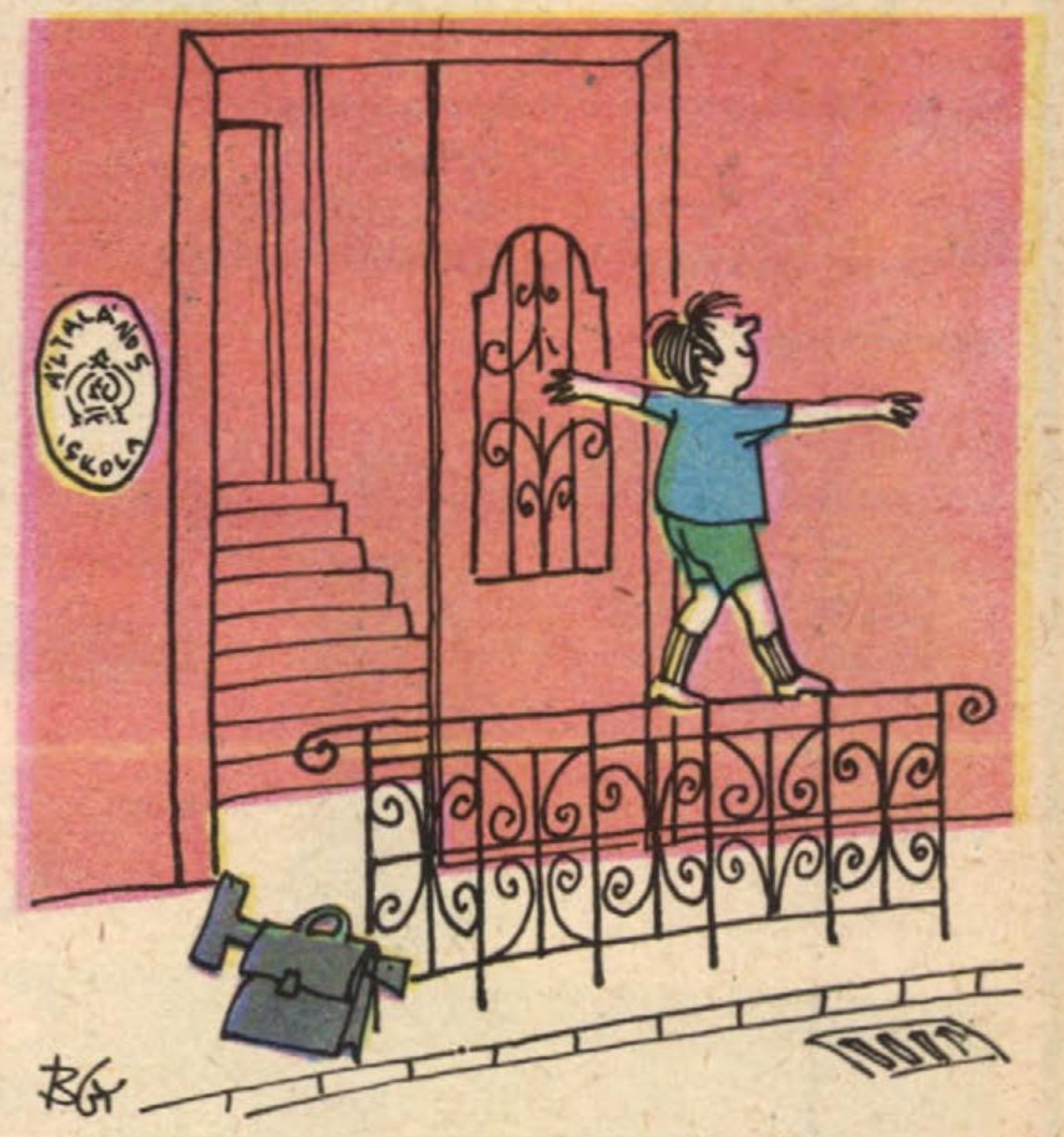

– Már akkor is az életre készültem.

HIDVÉGHY FERENC:

VIRÁGÉNEK

Nagy divat a virágos ing,
Virágom, virágom,
Ezt látom a férfinépen,
Ifjún, aggastyánon.

Ezt hordja a borbarát is,
Vágyat erre érez,
Borvirágos orra jól megy
Virágos ingéhez.

Azt mondják, a virágos ing
Annyira virágzik,
Hogy némelyik Röltex-boltban
Néha már hiánycikk.

Virágos ing... Röltex Rózsi
A megmondhatója:
VIRÁGÉRT is árulhatná,
Volna vásárlója.

Persze le is locsolhatnak
Ilyen ingben téged,
Ha valamelyik erkélyről
Rózsakertnek néznek.

HUMANIZMUS

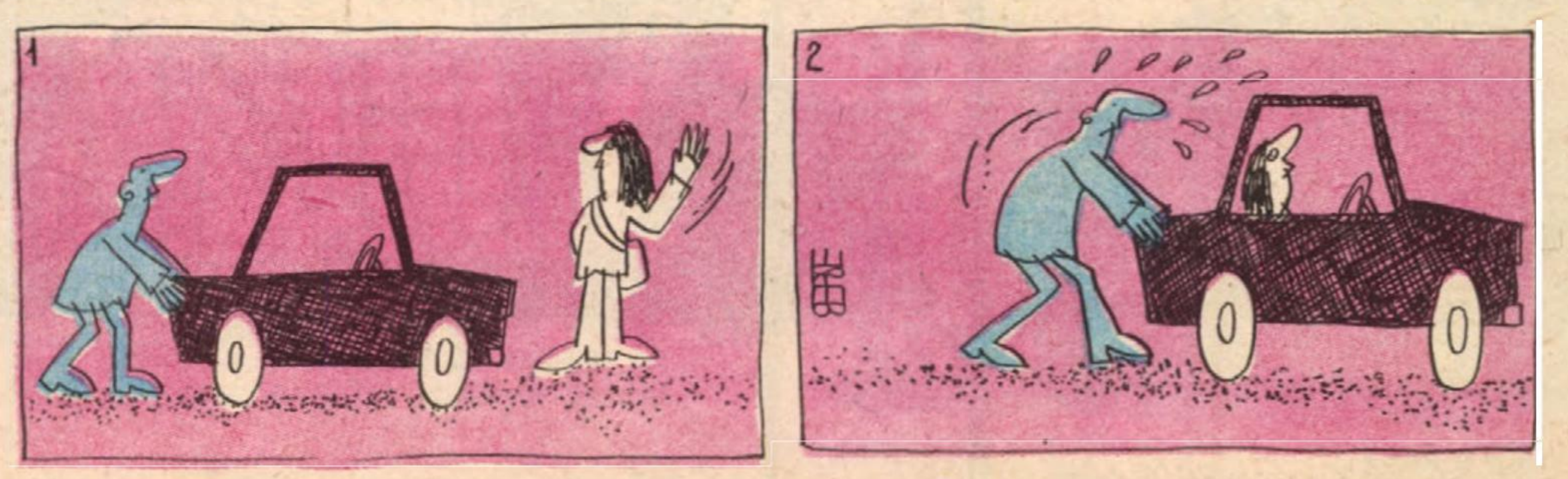

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Pistike a kentaurokról tanul az iskolában, akik félig állatok, félig emberek. Hazatérve megkérdi az apját:

— Mondd, papa, ezek a kentaurok ágyban alusznak vagy istállóban?

DALLOS JENŐ:

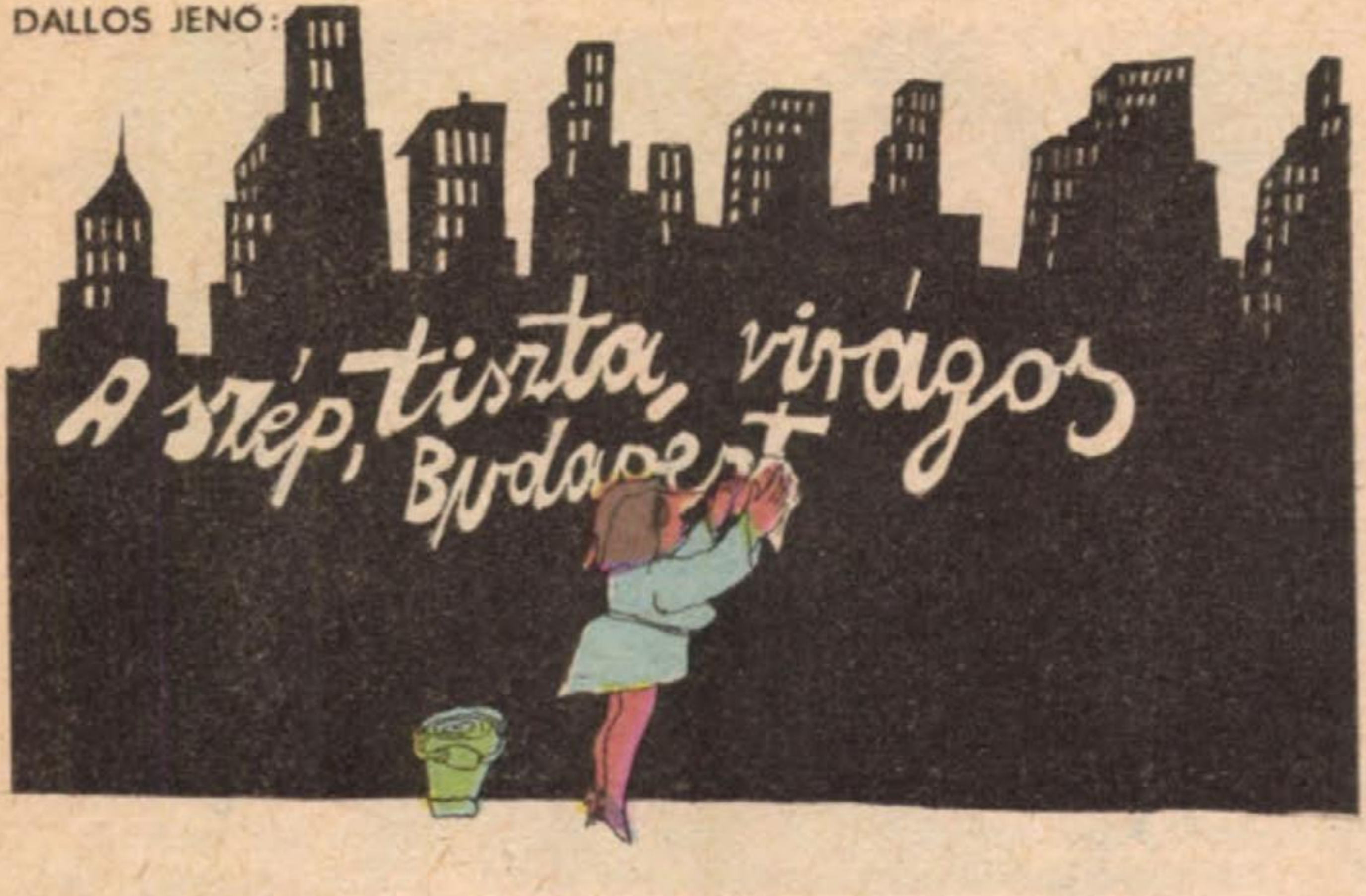
A szép, tiszta, virágos Budapest

HADÜZENET

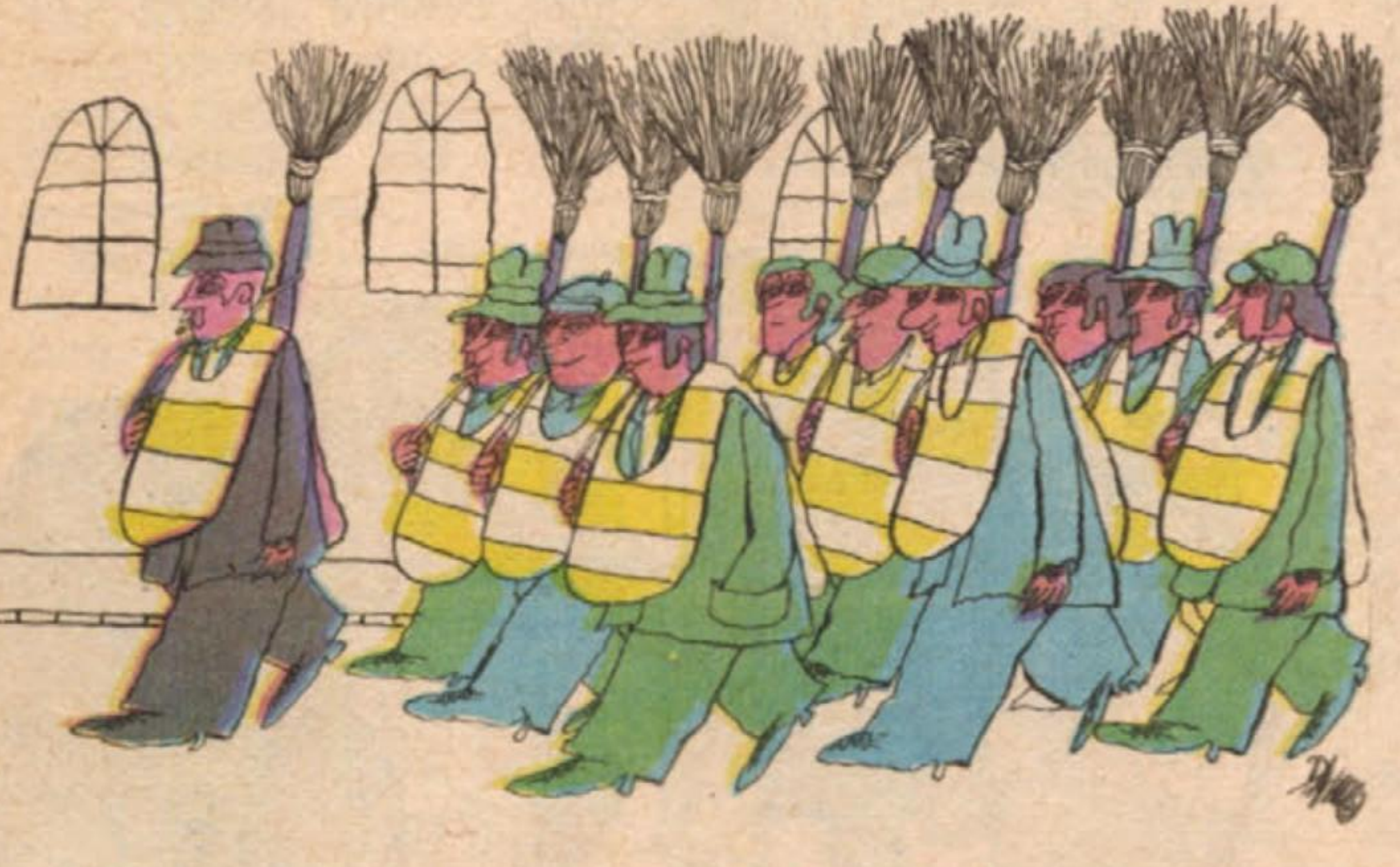

TÚLBUZGÓSÁG

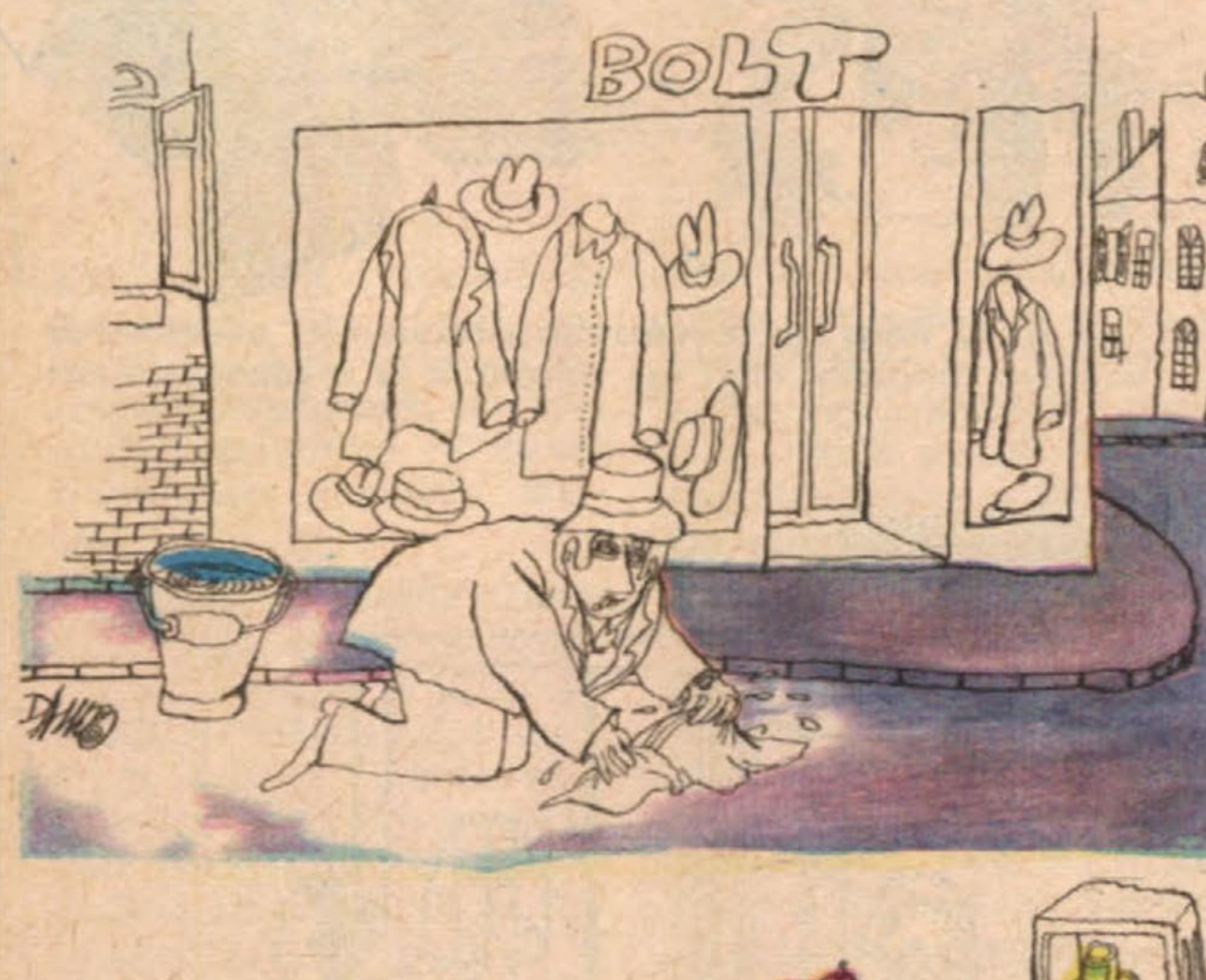

CÉLBA DOBÁS

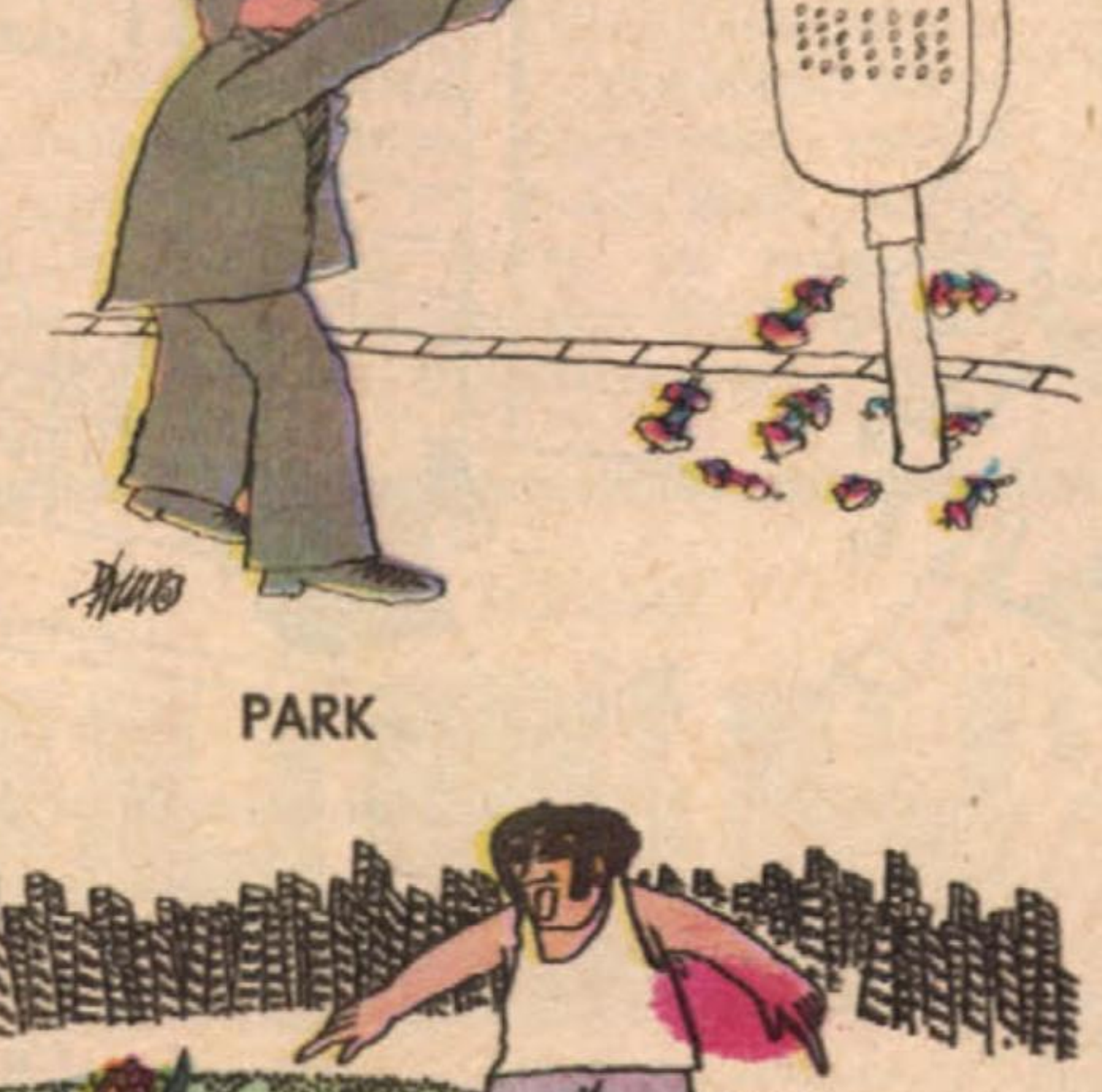

PARK

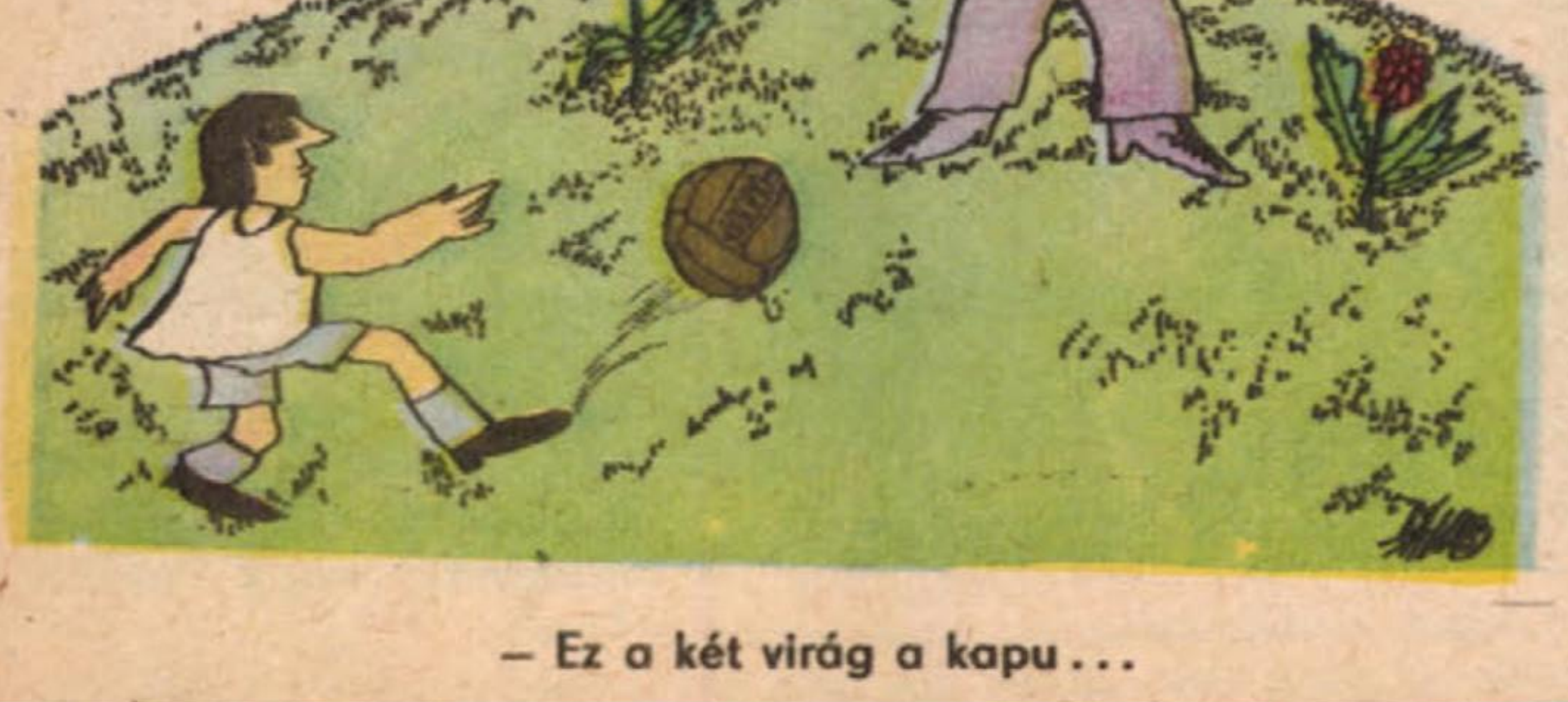

– Ez a két virág a kapu ...

Gondolkodó kávé

Közismert, hogy a kávé frissít, élénkíti az elmét még a fizikai fáradtságot is enyhíti ideig-óráig. Jó hatásáról azonban kevesen tudnak olyan példával szolgálni, mint én, fantasztikusnak tűnő történetemmel.

A budapesti 128488 számú csemegeboltból eltűnt egy néhány hónappal ezelőtt felállított kávé-automata. Az automatát éjszaka — a helyszíni vizsgálat megállapítása szerint — szakszerűen leszerelték és elvitték a boltból úgy, hogy a szállításnak a legkisebb nyomát sem lehetet feledkezni, az ajtókat-ablakokat nem feszítették fel. A nyomozás még el sem kezdődött, máris holtpontra jutott.

*

Két nappal a kávéautomata eltűnése után, a gödöllői mentők az idegosztályra szállították Mahunka Antal, járási kukorica- és dinnyecsőszt, aki hajnalban felverte a rendőrőrsöt azzal a bejelentéssel, hogy egy hoszszúkás láda haladt a 4-es számú közlekedési főúton Miskolc felé. A ládának szép, fényes gombjai voltak — állította az idős ember. — Egy ízben leült a 36-os kilométerkőre a láda, és magában beszélt, fortyogott, majd tovább indult. A ládának négy lába volt és kalap nélkül ment — mondta még el Mahunka Antal a mentőknek.

*

A fenti két hír mögött *egyedül én láttam az összefüggést!* Miután nem akartam az öreg dinnyecsősz sorsára jutni, elhatároztam, hogy elképzelésemet senkinek nem mondom el, hanem egyedül járok utána a dolognak. Feltevésem szerint *a Miskolc felé haladó láda azonos a csemegeboltból eltűnt kávé-automatával.* Az automata estére valahol Hatvan és Gyöngyös között lesz és nappal valószínűleg elrejtőzik az országút szélén és csak alkonyat után megy tovább, amikor nem kelt feltűnést.

Gépkocsimmal szürkület beálltakor elindultam hát a 3-as főúton. Hatvant elérve, lépésben haladtam, reflektoromat eloltva, hogy ne riasszam el az automatát.

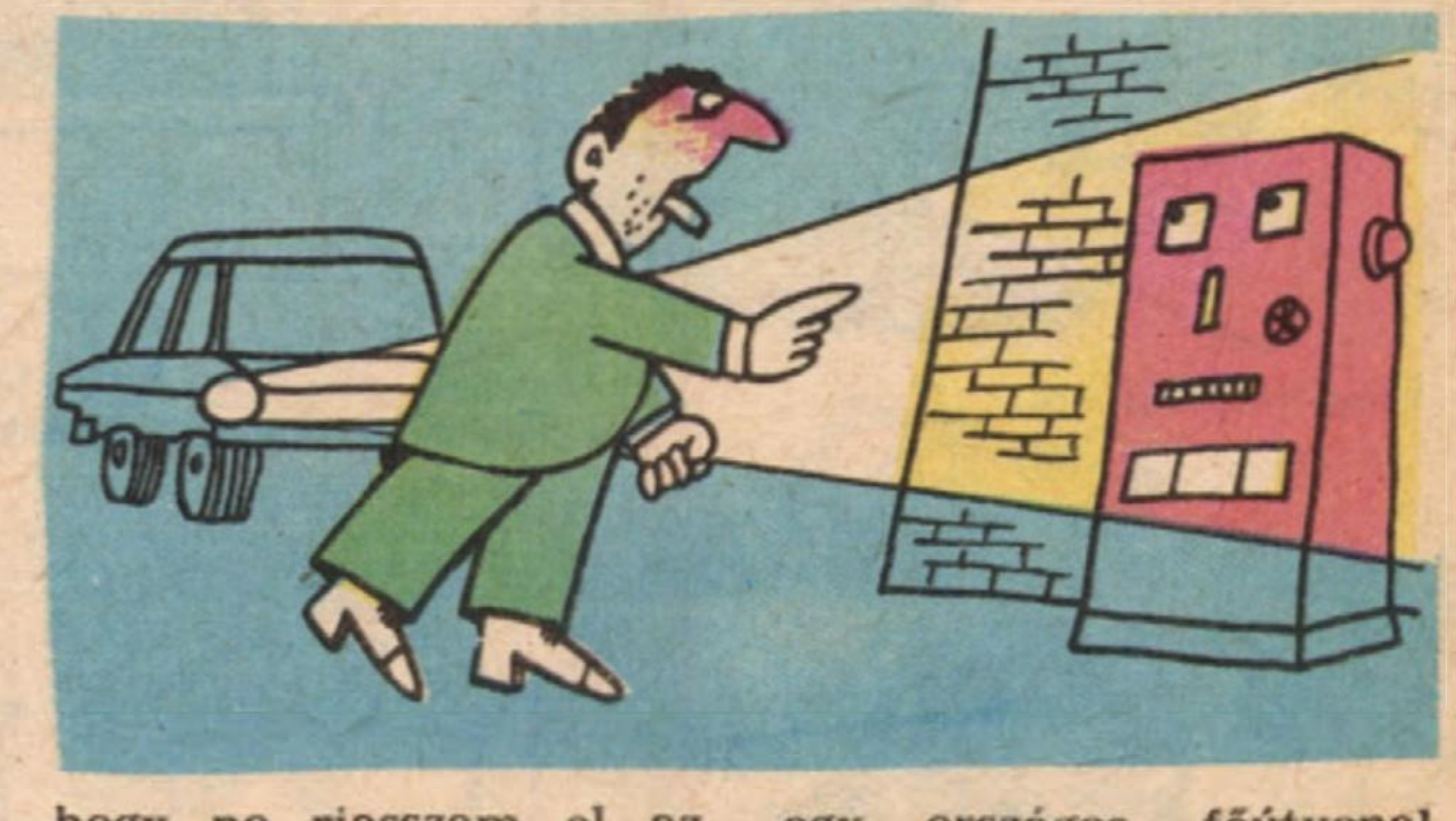

Bevallom, Gyöngyös előtt már-már kezdtem csüggedni és elhinni, hogy őrült elképzelés rabja lettem, amikor a benzinkút előtt elhaladva, valami megcsillant az állomás mellett, a sötétben. Újságíró-ösztönömtől vezetve, megálltam, kiszálltam a kocsimból és körbejártam a csöndes, bezárt benzinkutat. Egyszerre a torkomban éreztem a szívemet:

A benzinkút épületének fala mellett egy kávéautomata állt! Mozdulatlanul. S akkor így szóltam hozzá:

— Elég a bújkálásból! Beszélj! Te vagy a budapesti, 128488 számú csemegeboltból a kávé-automata?

— Én vagyok! — felelte hibátlanul az automata. — És ha kívánod, elmondom, hogy miért állok itten.

— Halljam! — szólítottam fel, szívdobogva.

— A kávé dolgozik bennem — mondta az automata —, ezért élénk az elmém és gondolkodom. A csemege boltban ugyan mi szükség volt rám? Nappal bárki ihat kávét Pesten, ezer lehetőség van, eszpresszókban, közértekben főzik a kávét, minden sarkon és minden második házban! Mi célja lehet egy automatának? Hogy akkor és ott adjon kávét, ahol különben nem jut kávéhoz a kávéra szomjazó! Például éjszaka, amikor a kávéfőzőnők alszanak, és például egy országos főútvonal mentén, ahol nincsen nyitva semmi. Egy gépkocsivezetőnek én áldást jelenthetek éjszaka, például itt, ennél a benzinkútnál. Mit jelenthetek én egy csemegeboltban, Pesten, nappal? Semmit!

— Ne folytasd tovább, te okos automata, te gondolkodó kávé! — kiáltottam lelkesen — hanem adj egy kávét!

Kutattam a zsebeimben, majd rémülten közöltem az okos automatával:

— Nincsen kétforintosom!

— Figyelj ide! — mondta suttogva a gép. — Reggel menj el a pályaudvarra, és szólj egy pénzváltó automatának, hogy itt várom ...

Somogyi Pál

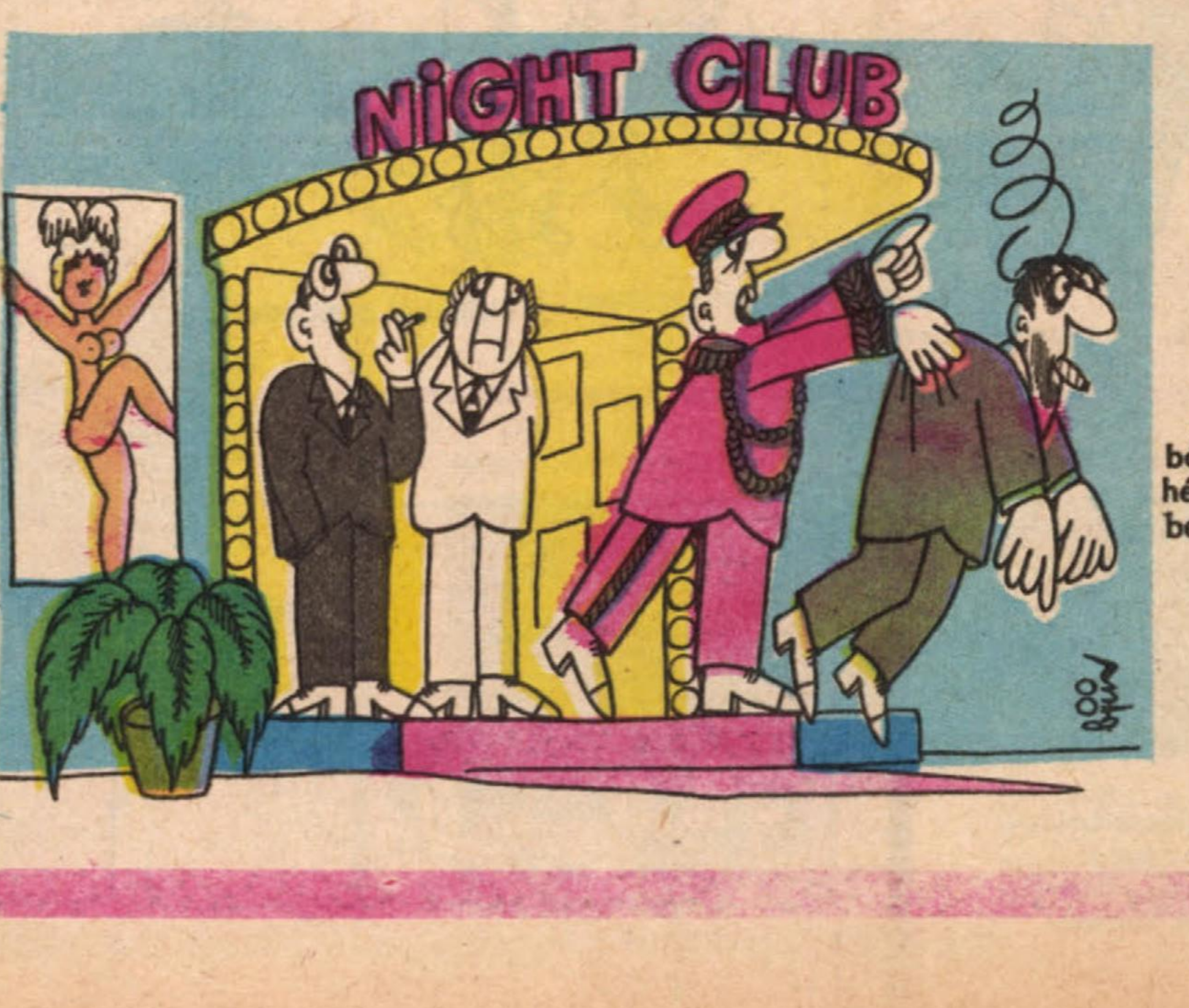

NEMZETKÖZI SZÍNVONAL

– A kidobóemberünk hét nyelven beszél ...

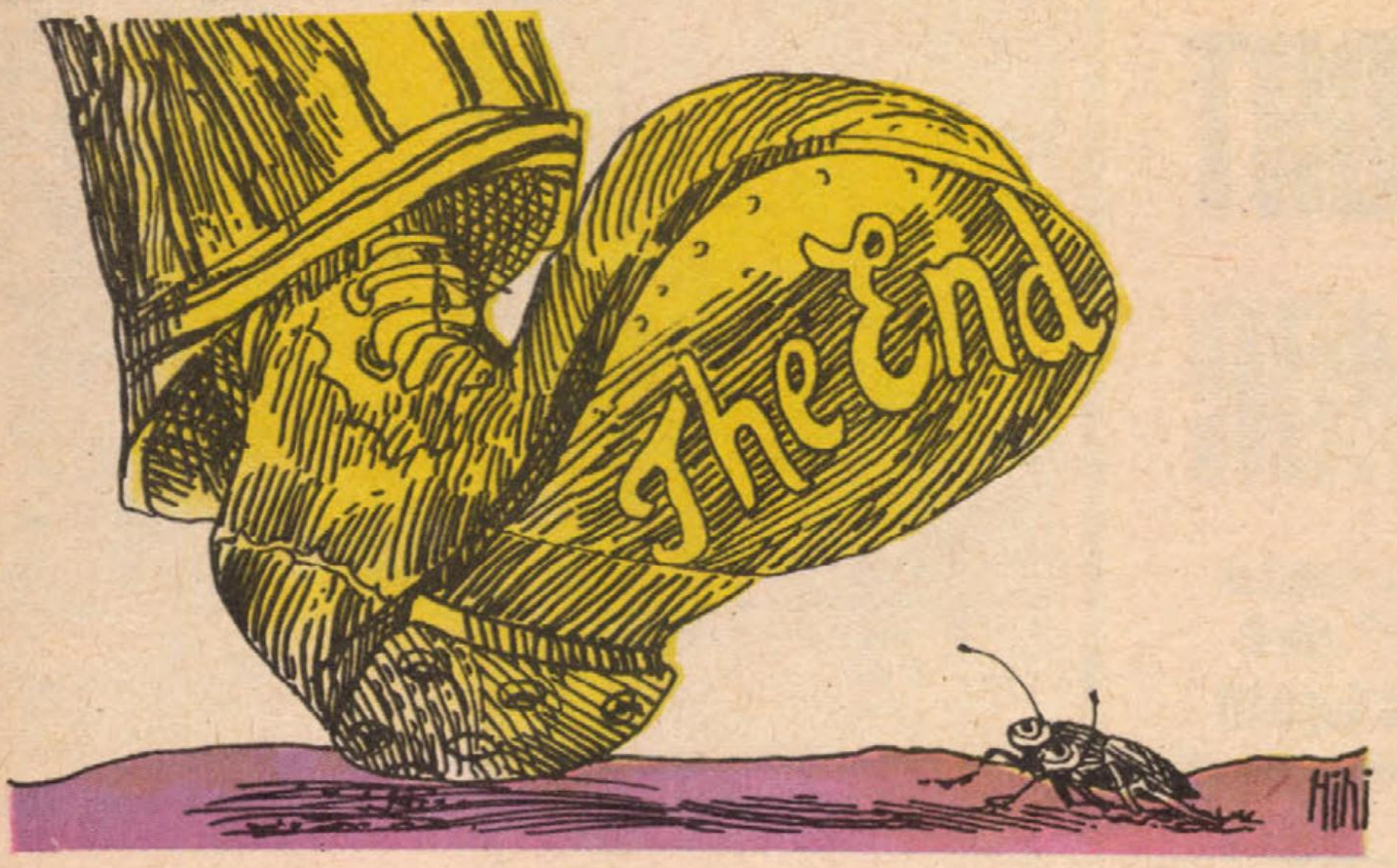
The End
Hihi

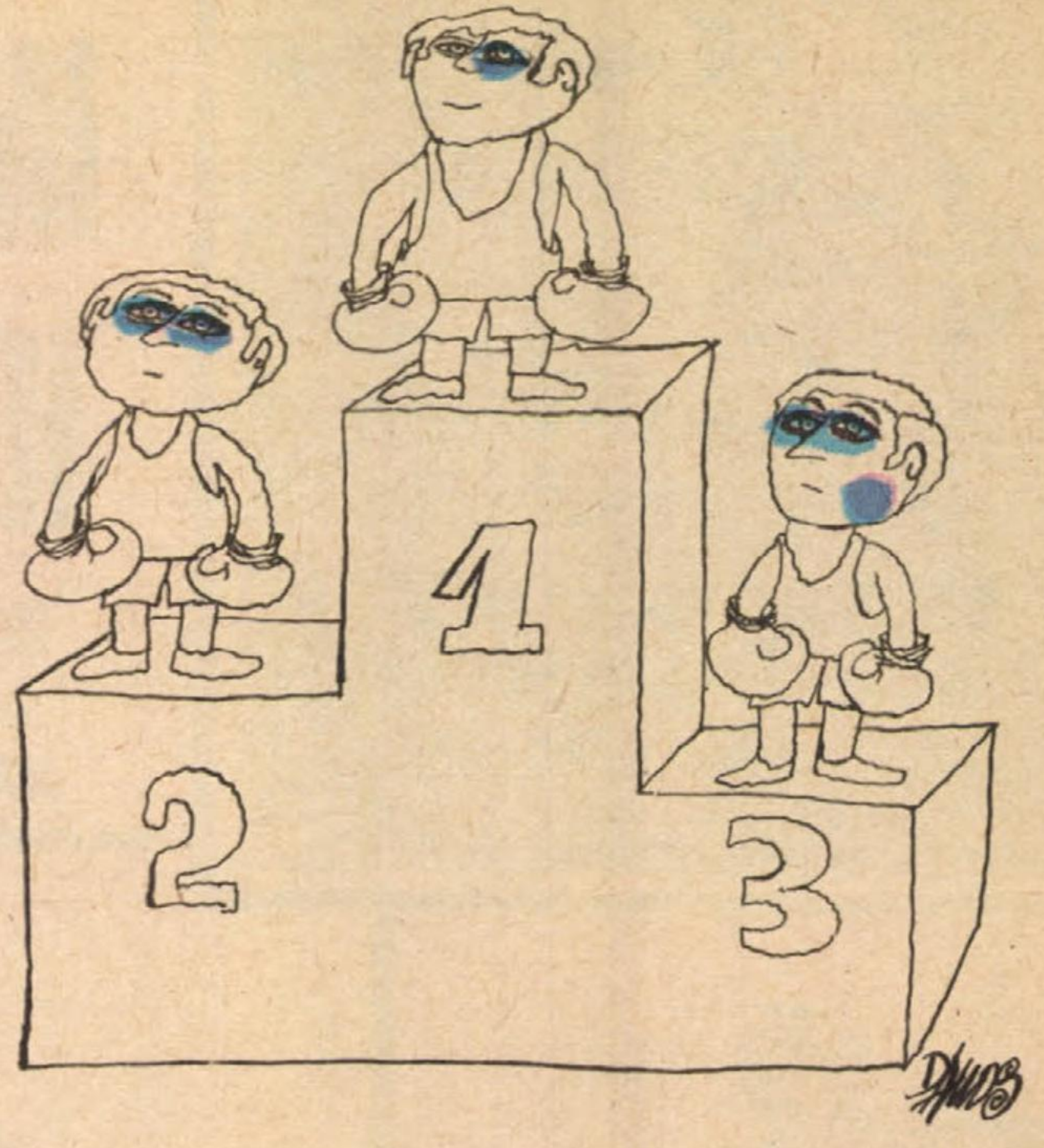

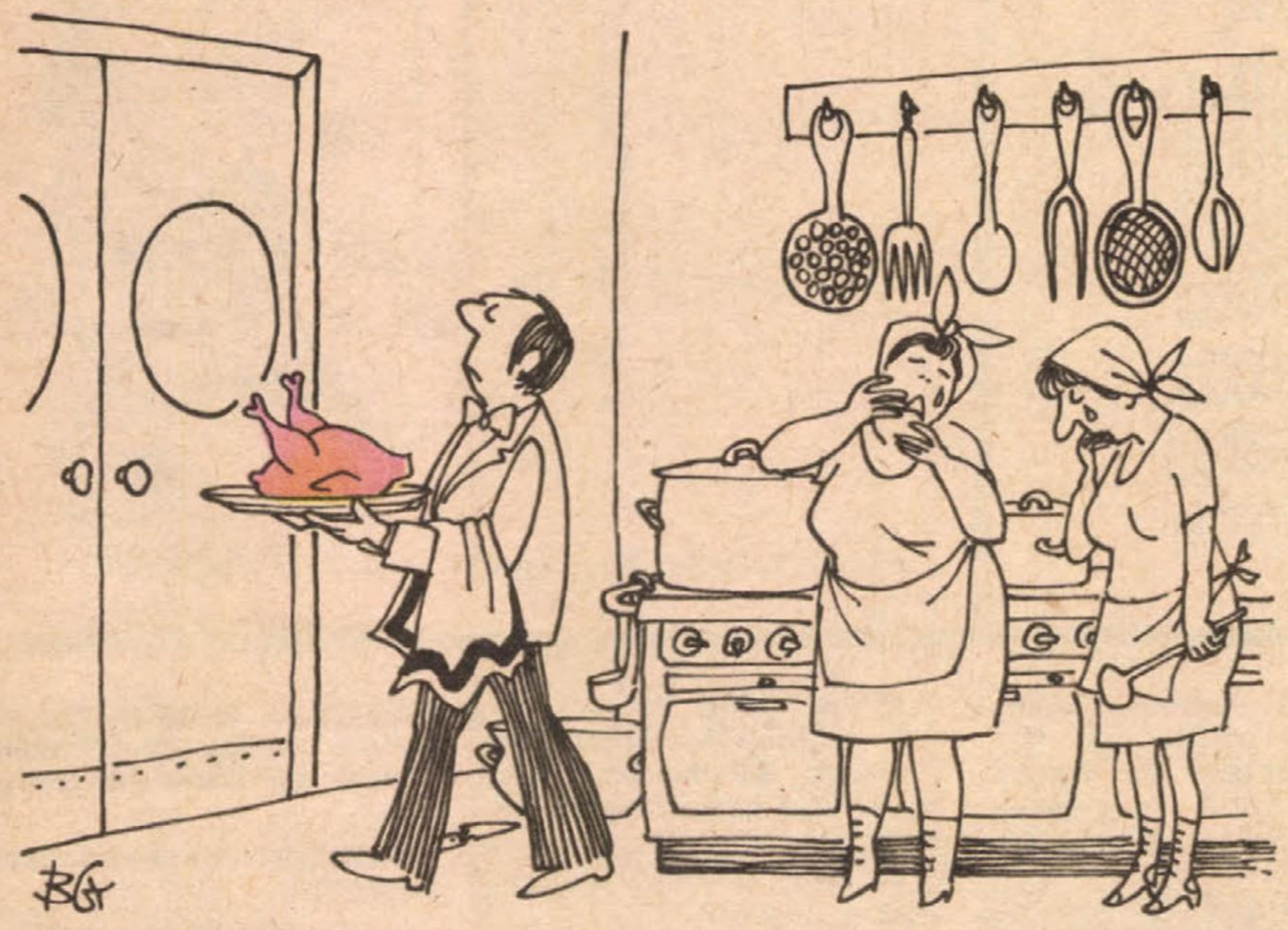

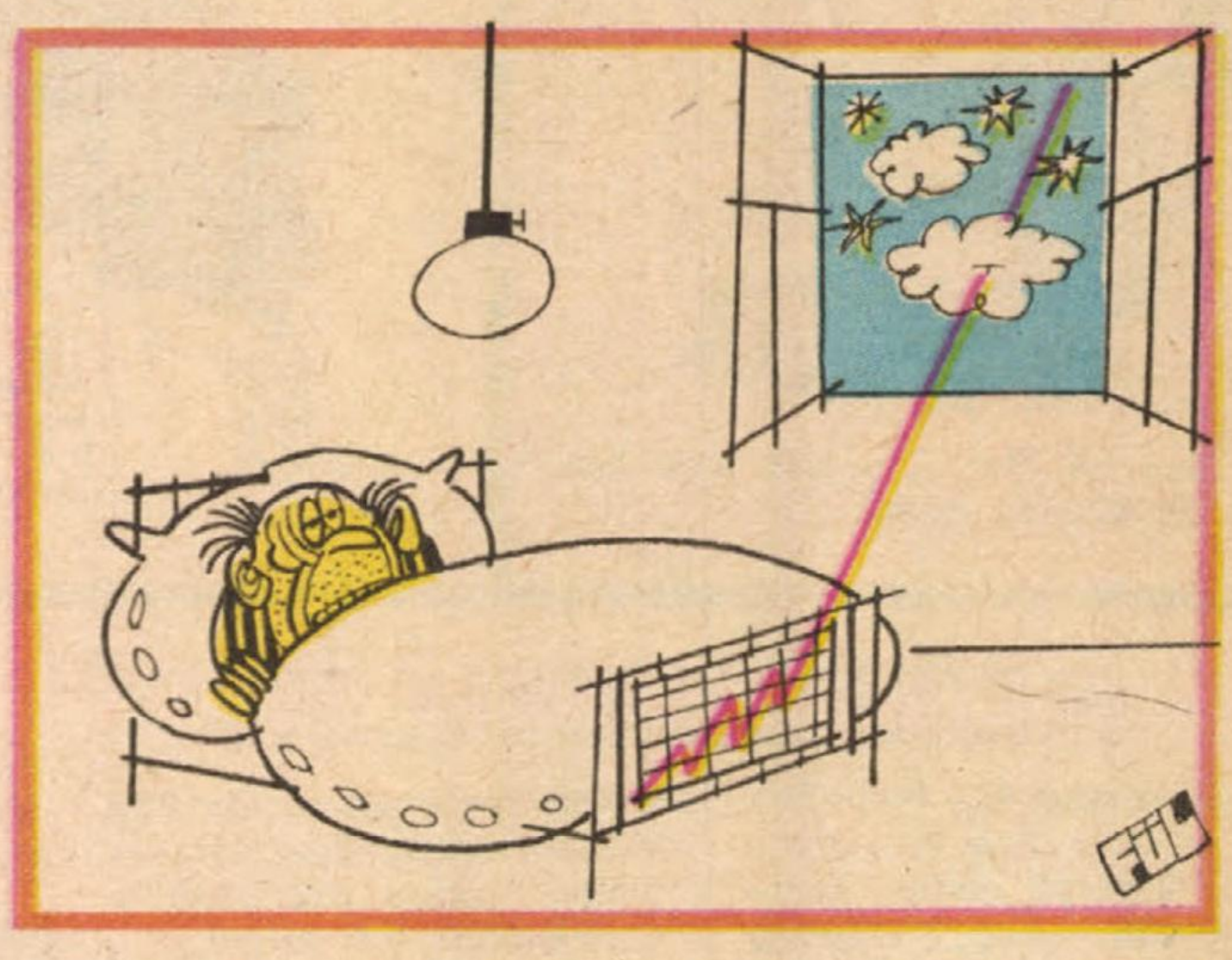

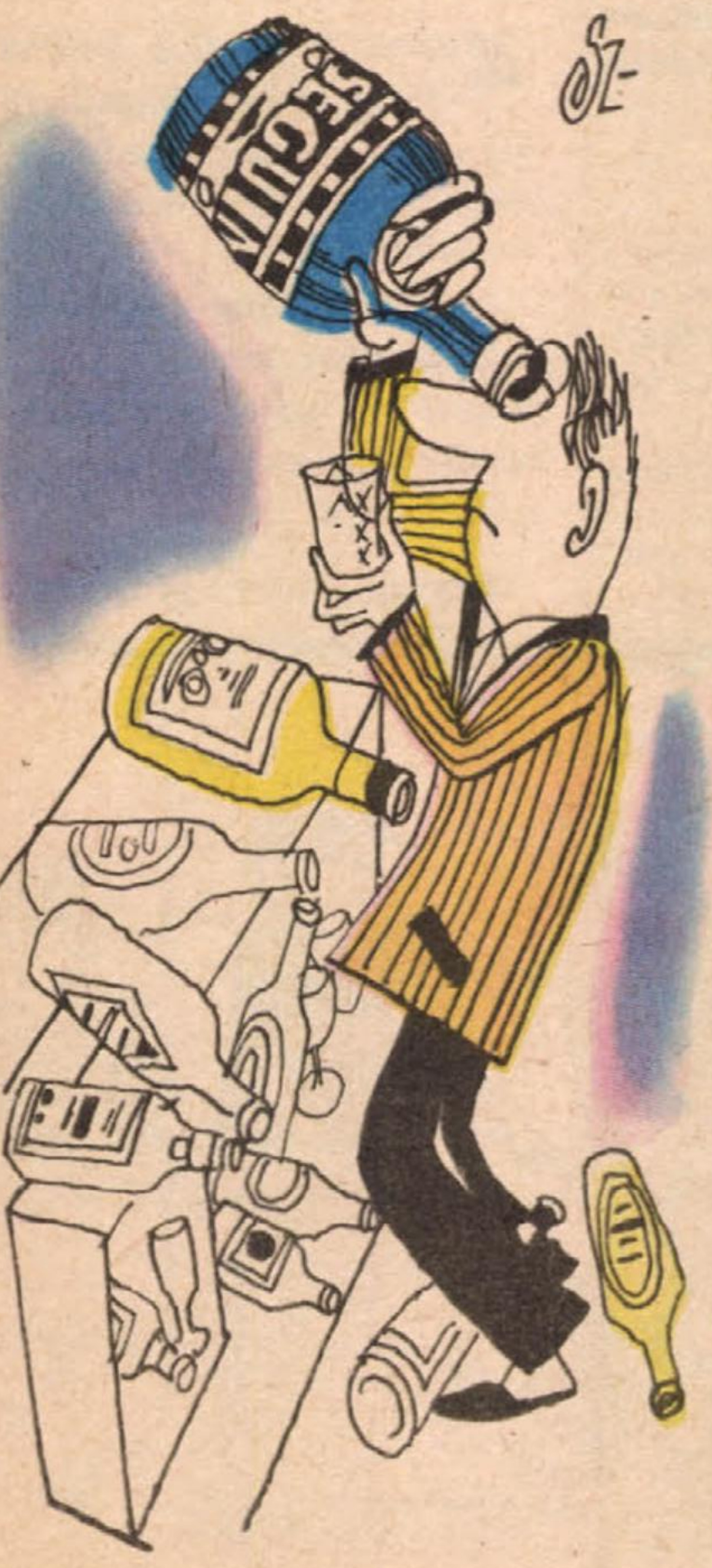

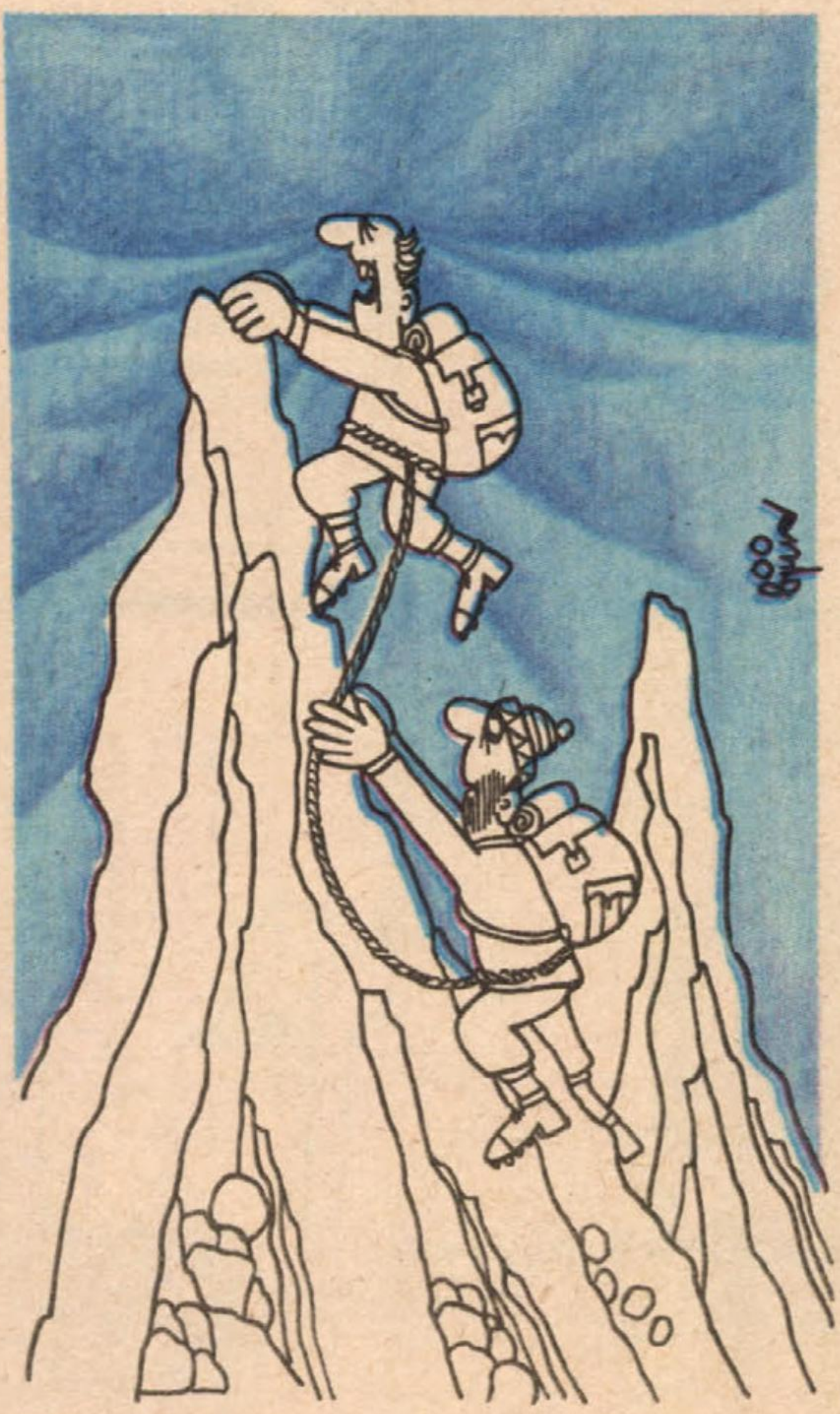

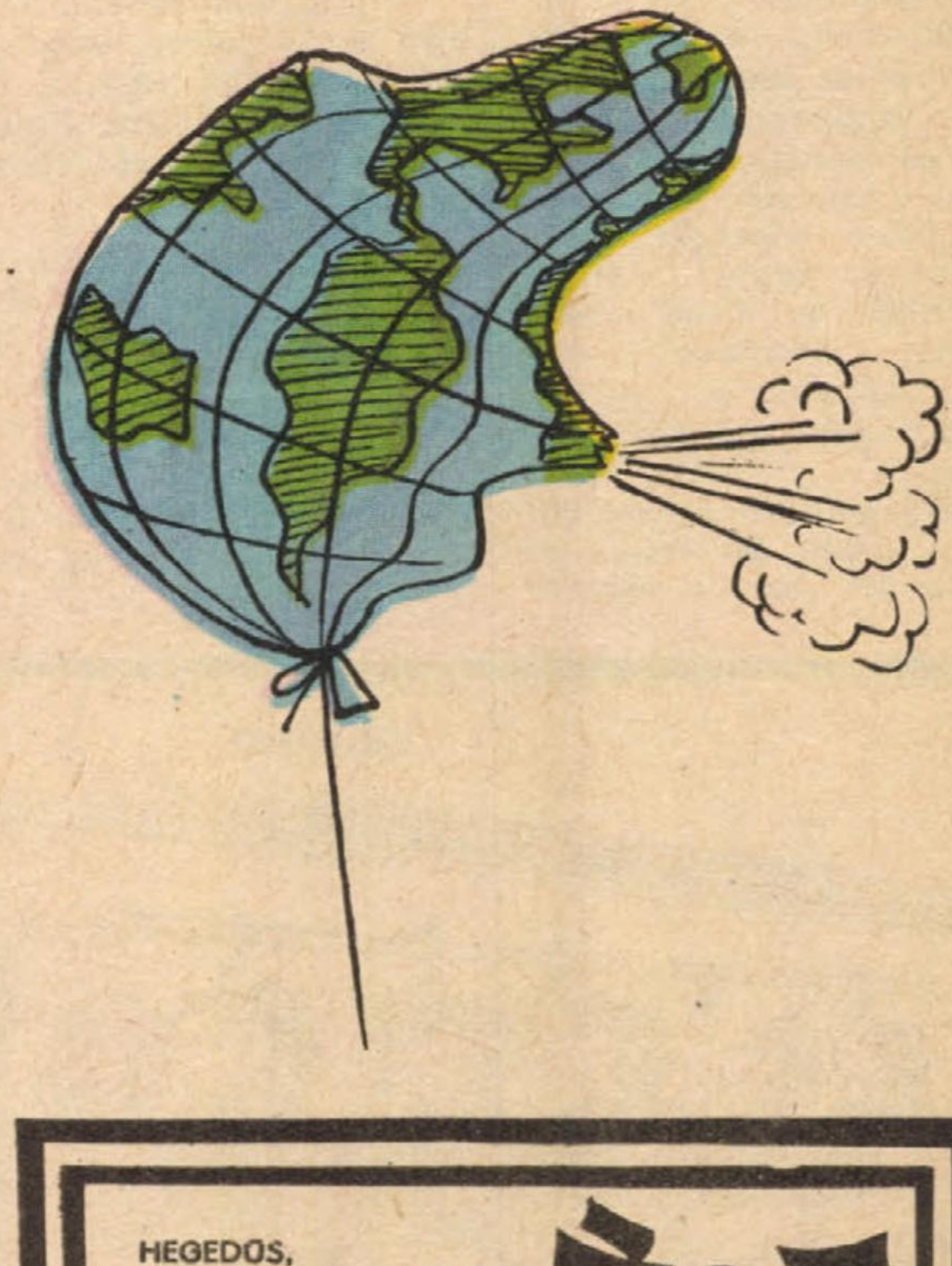

HEGEDÜS,
BRENNER,
DALLOS,
FÜLÖP,
SZŰR-SZABÓ,
BALÁZS-PIRI,
VASVÁRI

VÉGE

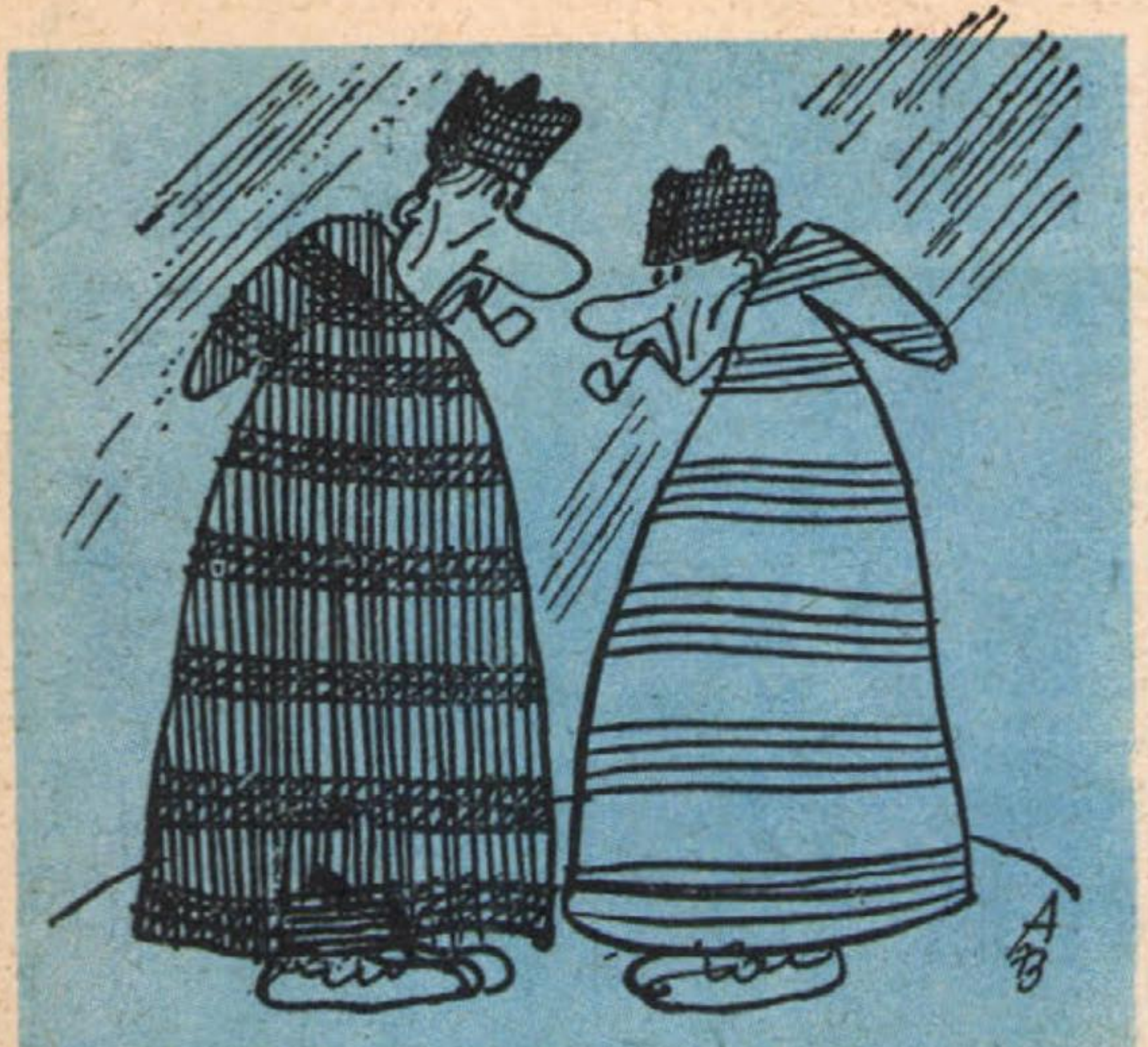

– Az én fiamra mindenki felnéz a hadseregben...
– Mi a rangja? Tábornok?
– Nem. Őrvezető az ejtőernyősöknél.

IMPORT HUMOR

(Rajzok a szófiai „Sztrsel" című szatirikus lapból)

UTÁNFUTÓK

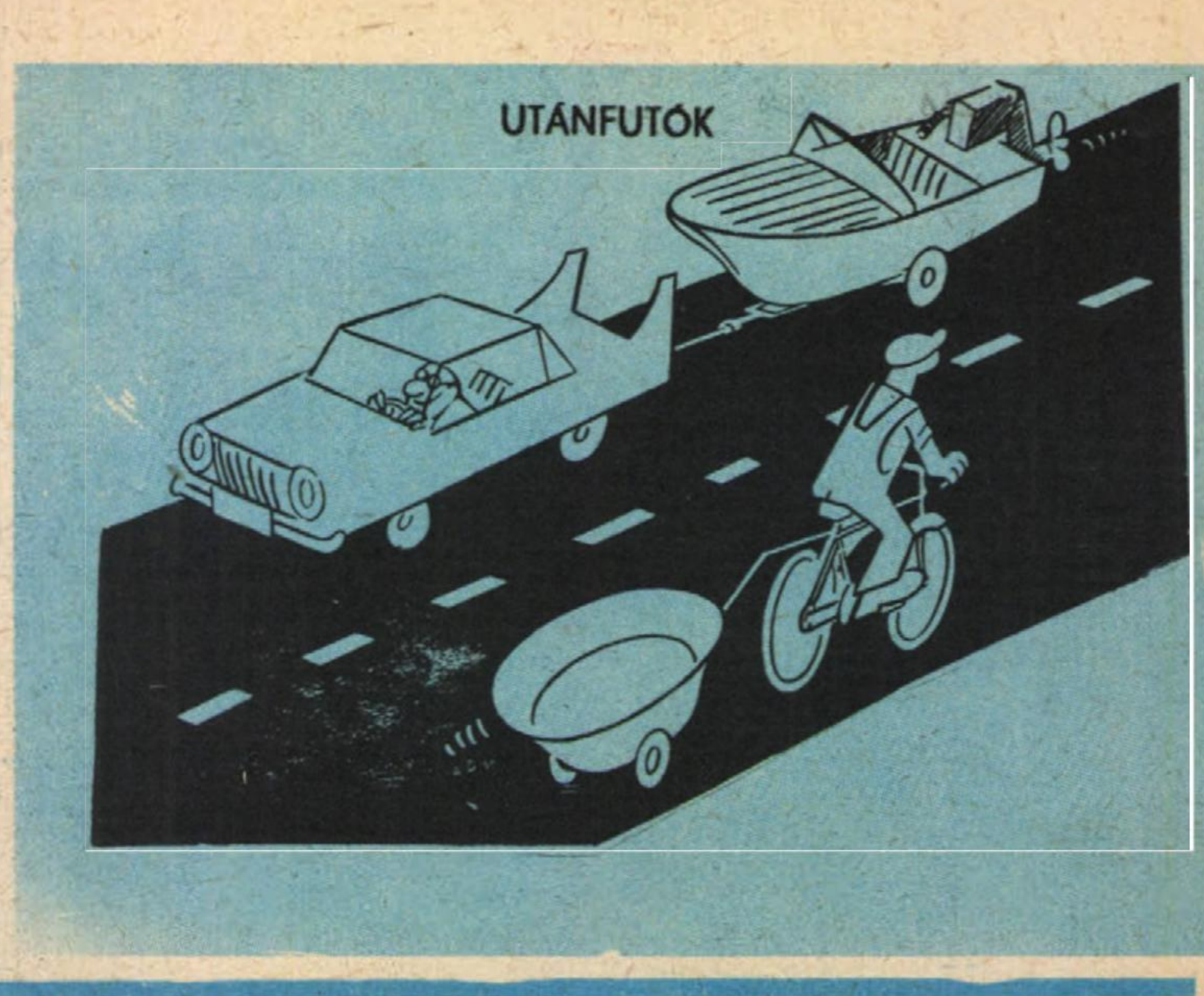

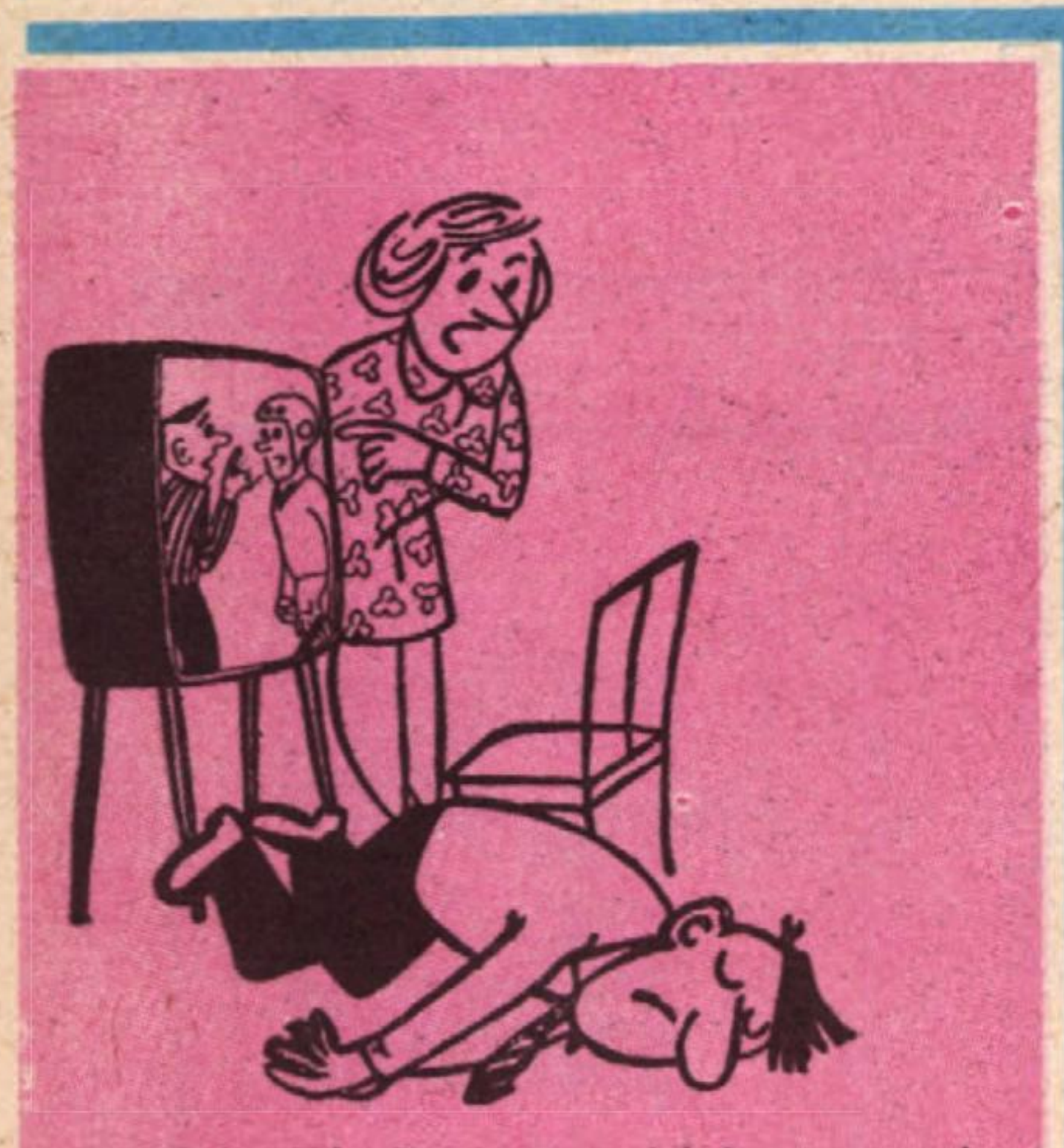

– Kelj fel, Borisz, a bíró nem adta meg az ellenfél gólját...

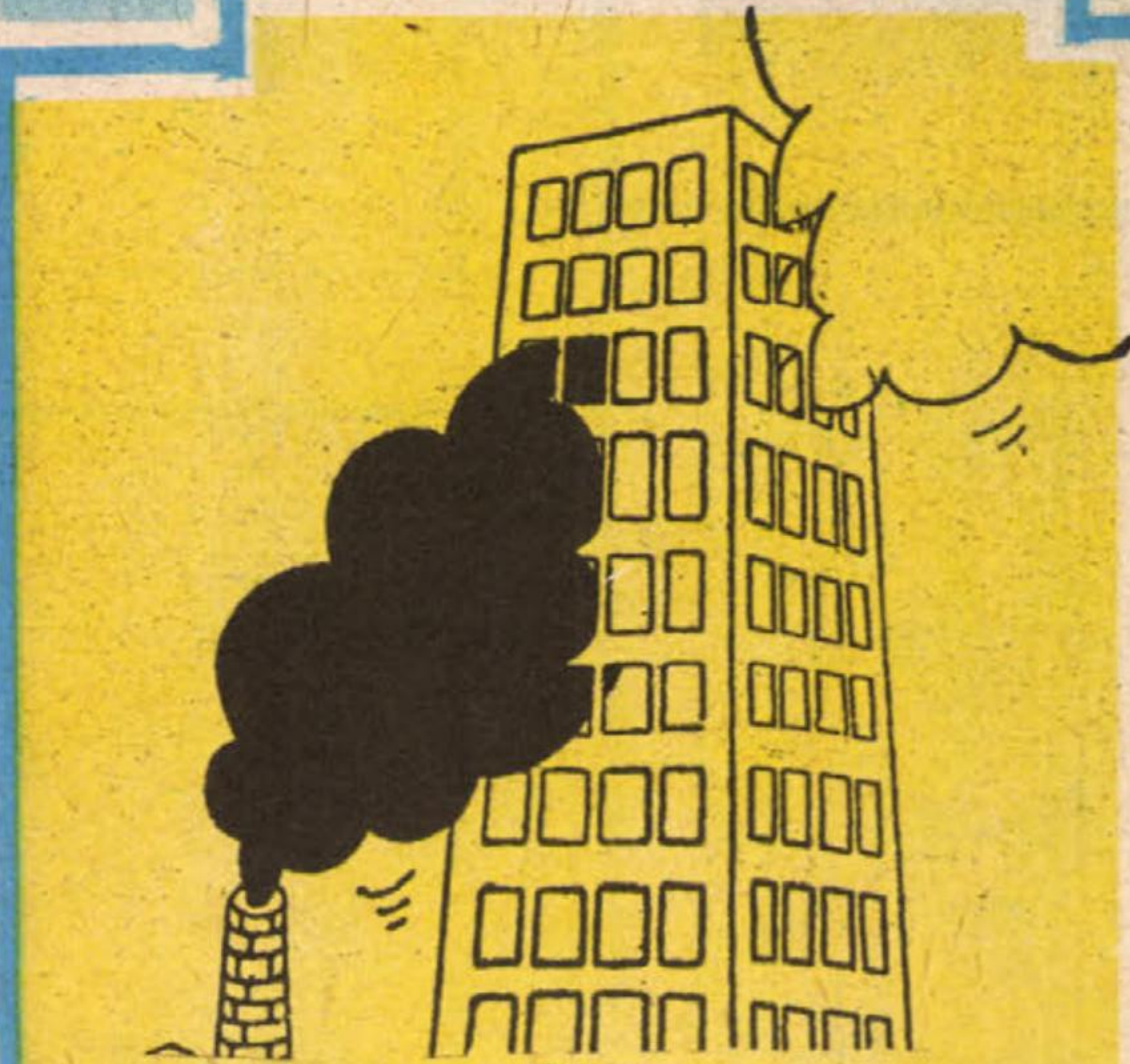

Filter

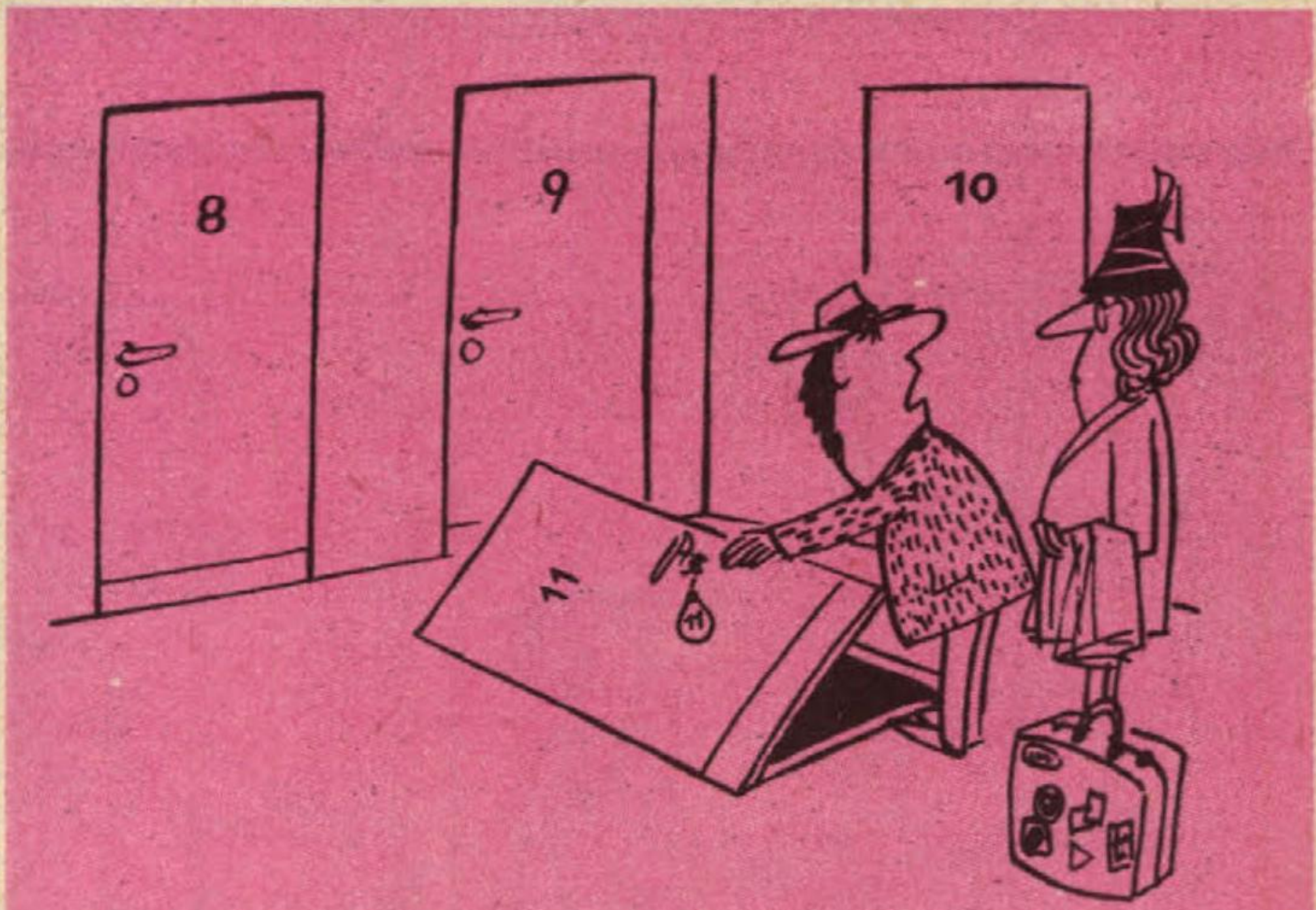

– Örülj, fiacskám, hogy egyáltalán kaptunk egy szobat...

ANEKDOTÁK

Galsworthy-hoz beállított egyszer egy lerongyolódott külsejű ember és elpanaszolta, hogy szegény lévén, évek óta nem tud könyveket vásárolni, pedig nagyon szeretné, különösen a Forsyte Saga-t elolvasni.

Galsworthy meghatottan ment át a szomszéd szobába, ahonnan a pénztelen olvasónak pár perc múlva áthozta legújabb, szépkötésű regényét.

Néhány nappal később véletlenül az utcán találkozott „olvasójával", akitől megkérdezte, hogyan tetszik neki legújabb regénye?

— Nagyon érdekesnek találtam, uram, különösen az 53. és 54. számú oldalak közötti részt, ahová ön egy ötfontos bankjegyet tett — felelte boldog örömmel a megajándékozott férfiú.

Galsworthy közelebb hajolt az illetőhöz:

— Figyelmeztetem, hogy van a könyvben még egy érdekfeszítőbb rész, a 189. és a 190. lap között. Ugyanis oda egy tízfontos bankjegyet tettem.

Ebben a pillanatban elsápadt a szenvedélyes olvasó, mire Galsworthy egy tízshillingest nyújtott át neki:

— Vásárolja vissza a könyvet az antikváriustól és olvassa el még egyszer!

Francis Jammes halálhíre terjedt el egy napon, amikor az ismert francia költő nagybeteg volt. Egyik közeli barátja azonnal a következő sürgönyt küldte a poétának:

„HALLOTTAM HALÁLHÍREDET! HIHETETLEN! KÉRLEK, CÁFOLD MEG EZT A HÍRT!"

Shaw több ízben járt felolvasókörúton az Egyesült Államokban. Egy ilyen útja után Londonban megkérdezték tőle:

— Nos, mester, milyen volt a hajóút?

Az író helyeslően bólintott:

— Kitűnő! Ha egész idő alatt nem lettem volna tengeribeteg, észre sem vettem volna, hogy az óceánon vagyok...

*

Maurice Dekobra francia író előtt egyszer panaszkodott egy színházigazgató, hogy ügyei nagyon rosszul állanak.

— Tekintélyes kiadásaim vannak — mondta az írónak —, a házbér, az adó, a személyzet, a művészek.. Egyszóval: minden reggel, amikor az ágyból felkelek, háromezer frank kiadásom van.

Dekobra csodálkozva folytatta:

— De direktorom, miért nem marad az ágyban?...

*

Marcel Achard, a Bolond lány című világsikerű vígjáték népszerű szerzője, mesélte egyszer baráti társaságban:

— Először életembem írtam darabot, amelyben nem fordul elő szerelem. A szereplők ugyanis valamennyien házasok...

Révész Tibor gyűjtése

ÖRÖMHIR

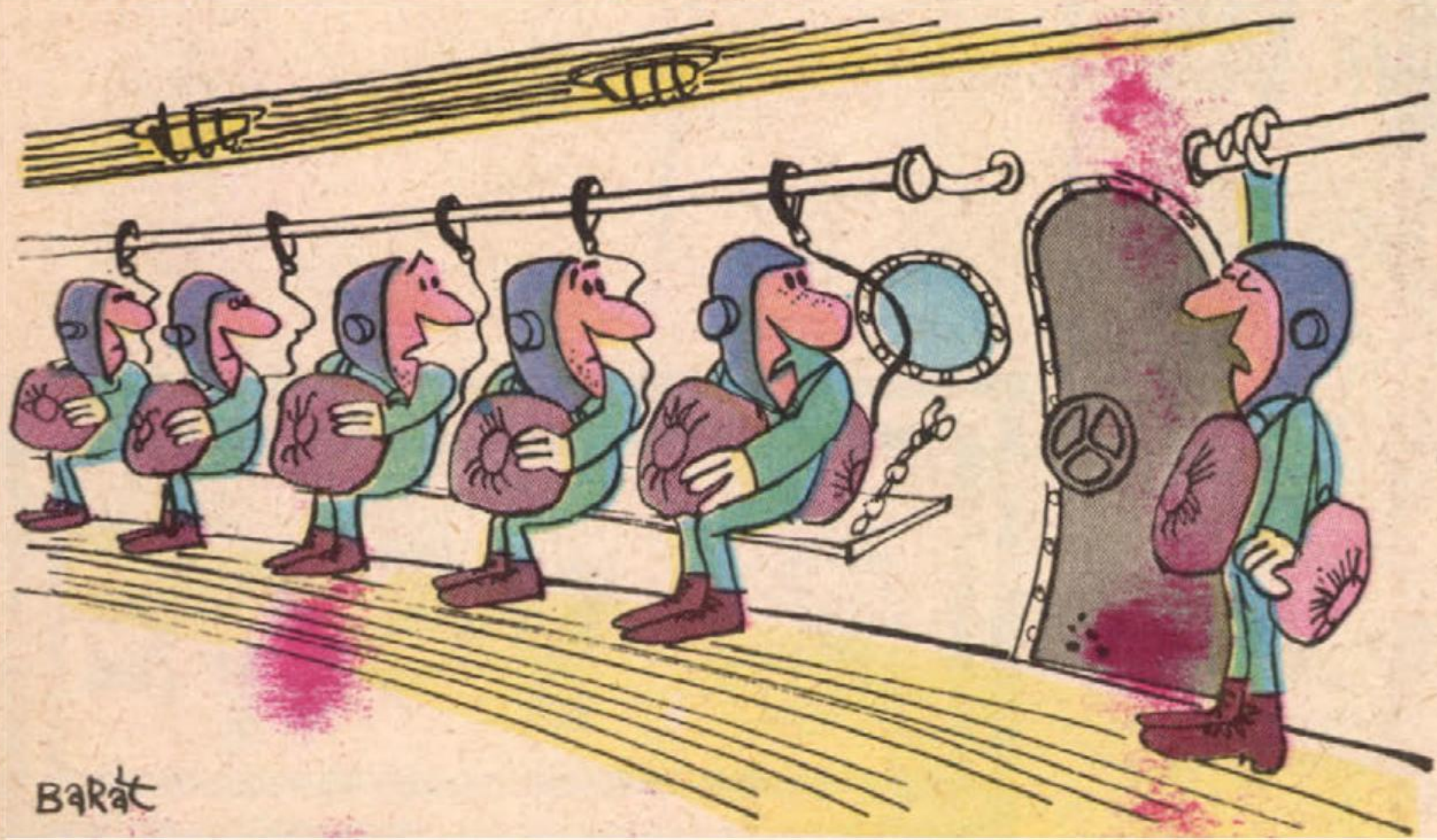

– Azt üzeni a pilóta, most már nem érdemes kiugrani a gépből, zuhanunk...

AZ UTOLSÓ SZÓ JOGÁN

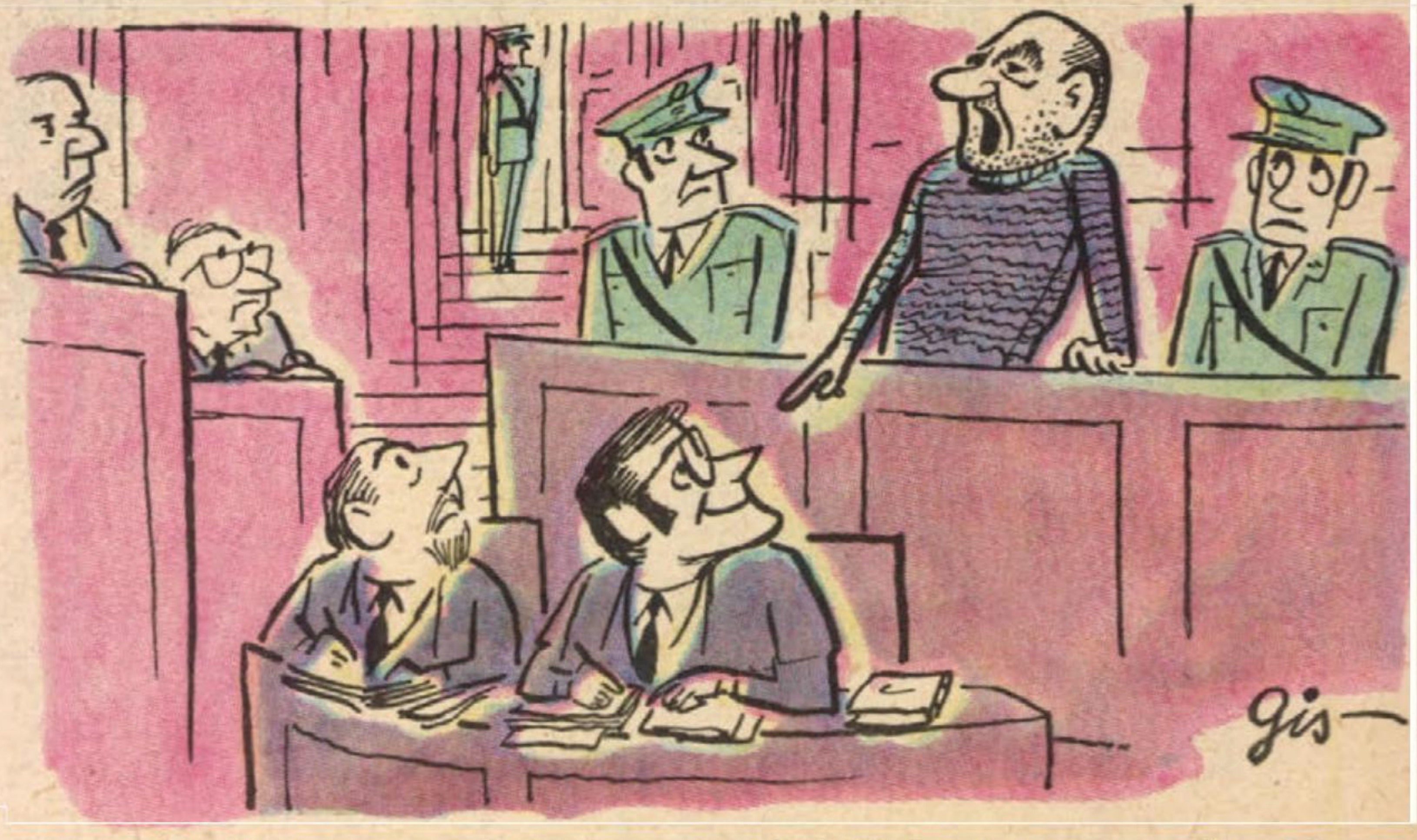

– ...És azt is vegye tekintetbe a tisztelt bíróság, hogy ez az ügyvédem első pere...

MUNKÁNÁL TÍZÓRAIRA...
KIRÁNDULÁSKOR UZSONNÁRA VIGYEN...
CSOMAGOLT FELVÁGOTT
MINDIG FRISS, KÖZKEDVELT VÁLASZTÉKBAN
JÓ ÉTVÁGYAT
AHT BUDAPEST

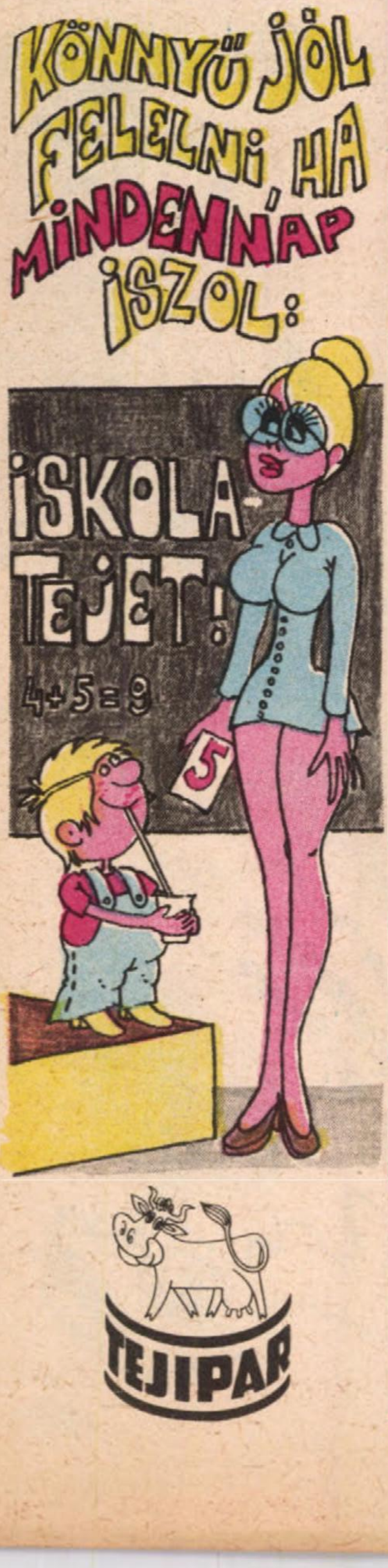
KÖNNYŰ JÓL FELELNI, HA MINDENNAP ISZOL:
ISKOLATEJET!
4+5=9
5
TEJIPAR

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

Tücsök és Bogár

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

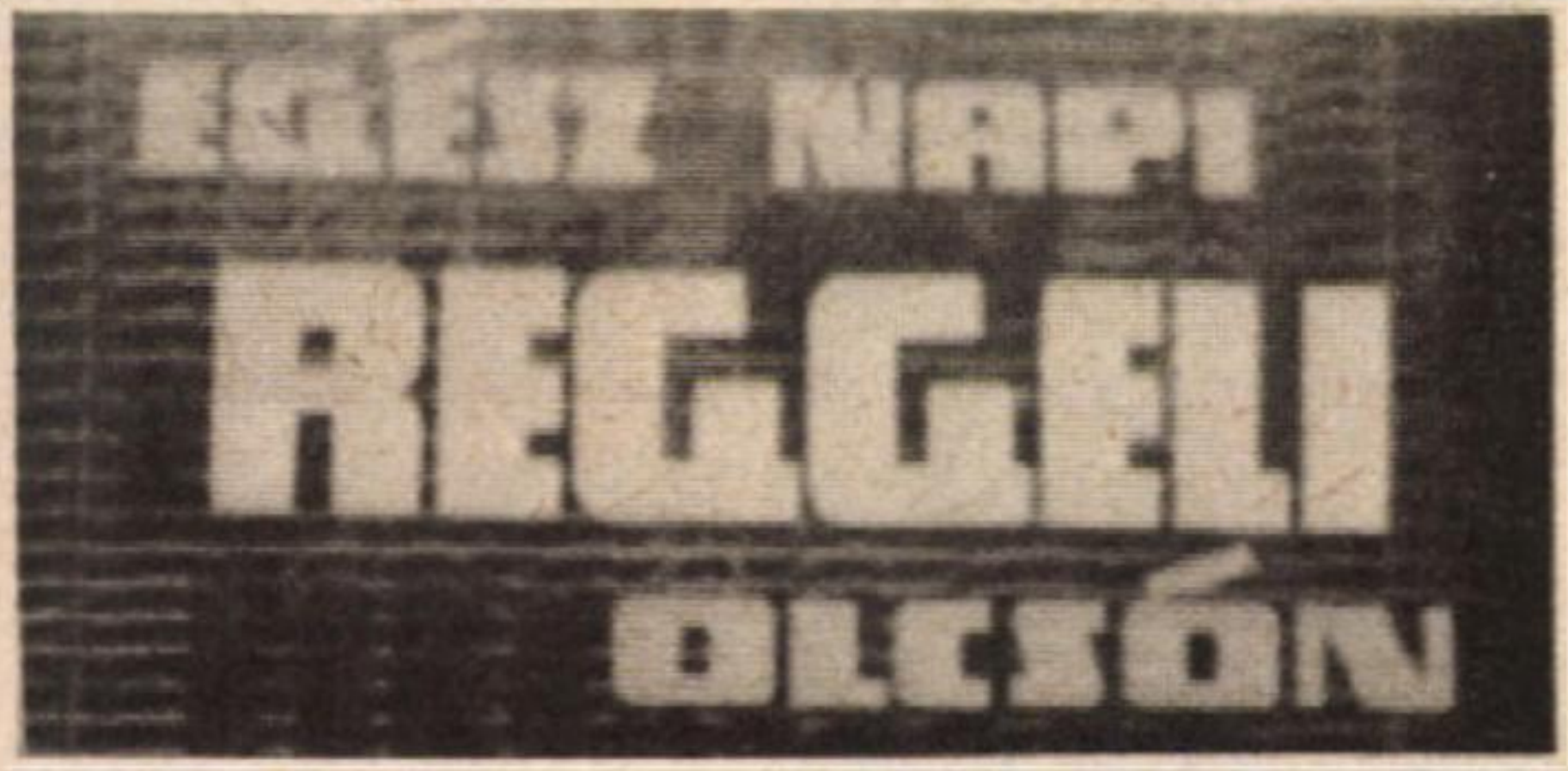
EGÉSZ NAPI
REGGELI
OLCSÓN

Ez a megoldás. Így jóllakik az ember és megspórolja az ebédet meg a vacsorát is.

(Hajdúnánáson fényképezte Vizsolyi János)

Kézimunka-kiállítás, kakasütés

Almás menti juniális

Furcsa mulatság ebben a nagy melegben!

(A „Dunántúli Napló"-ból ollózta Gulyás Béláné, Pécs)

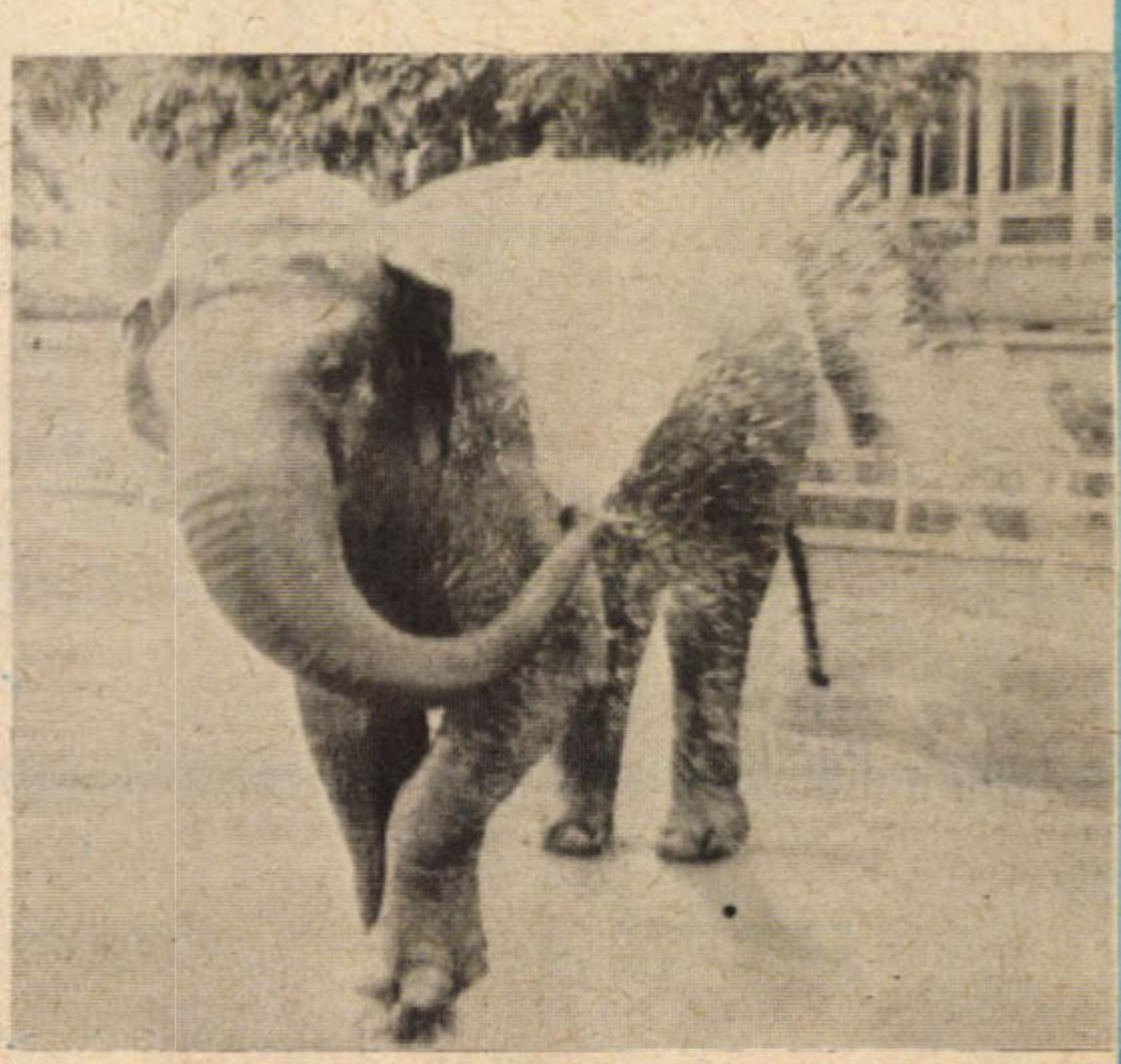

Kánikulai önkiszolgálás.

(Az Állatkertben fényképezte Lőkös István)

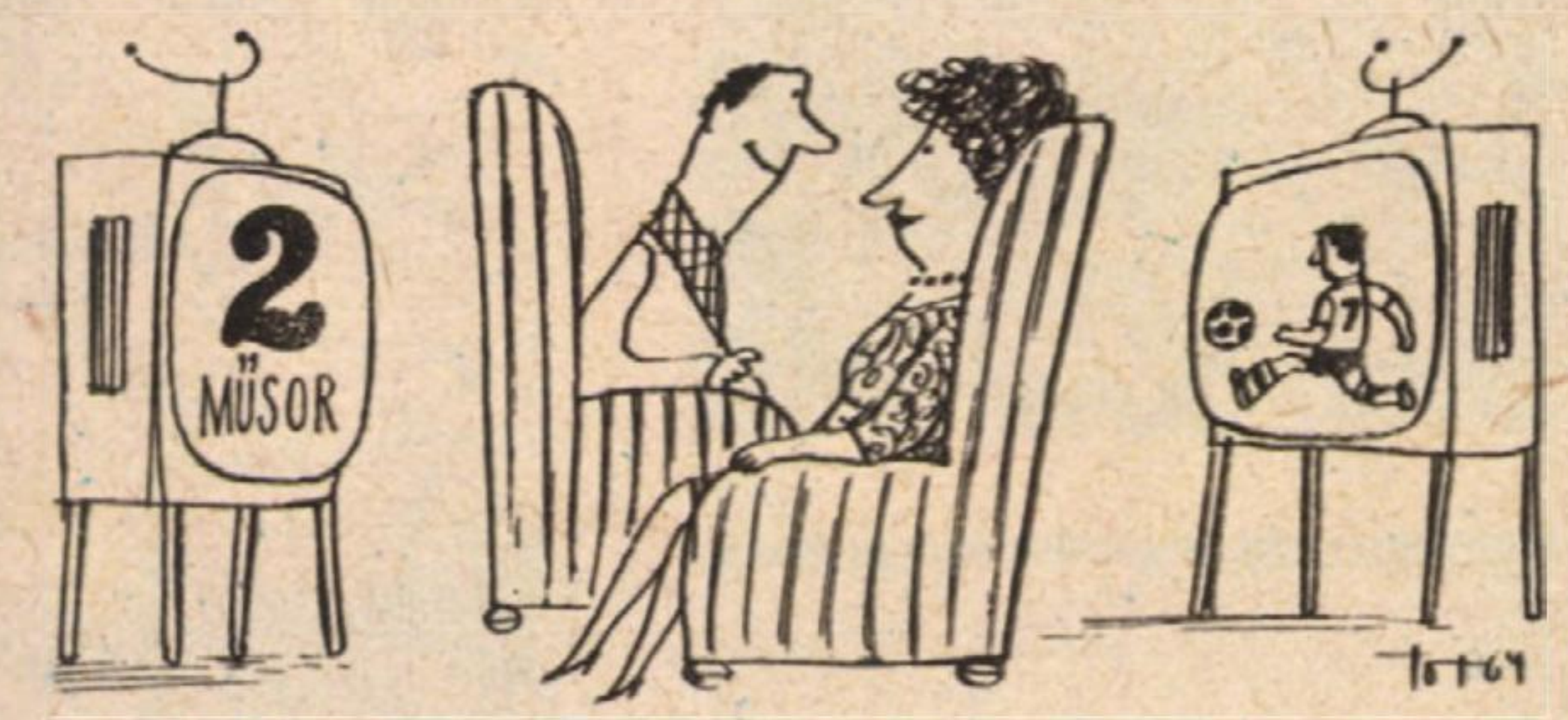
2
MŰSOR
Tót 69

Hosszú az út otthonról hazáig. Avagy: sikerült importálni egy export-rajzunkat. Tót Gyula fenti karikatúrája eredetileg a Ludas Matyiban jelent meg, onnét vette át a Süddeutsche Zeitung. Tőlük pedig a Magyarország...

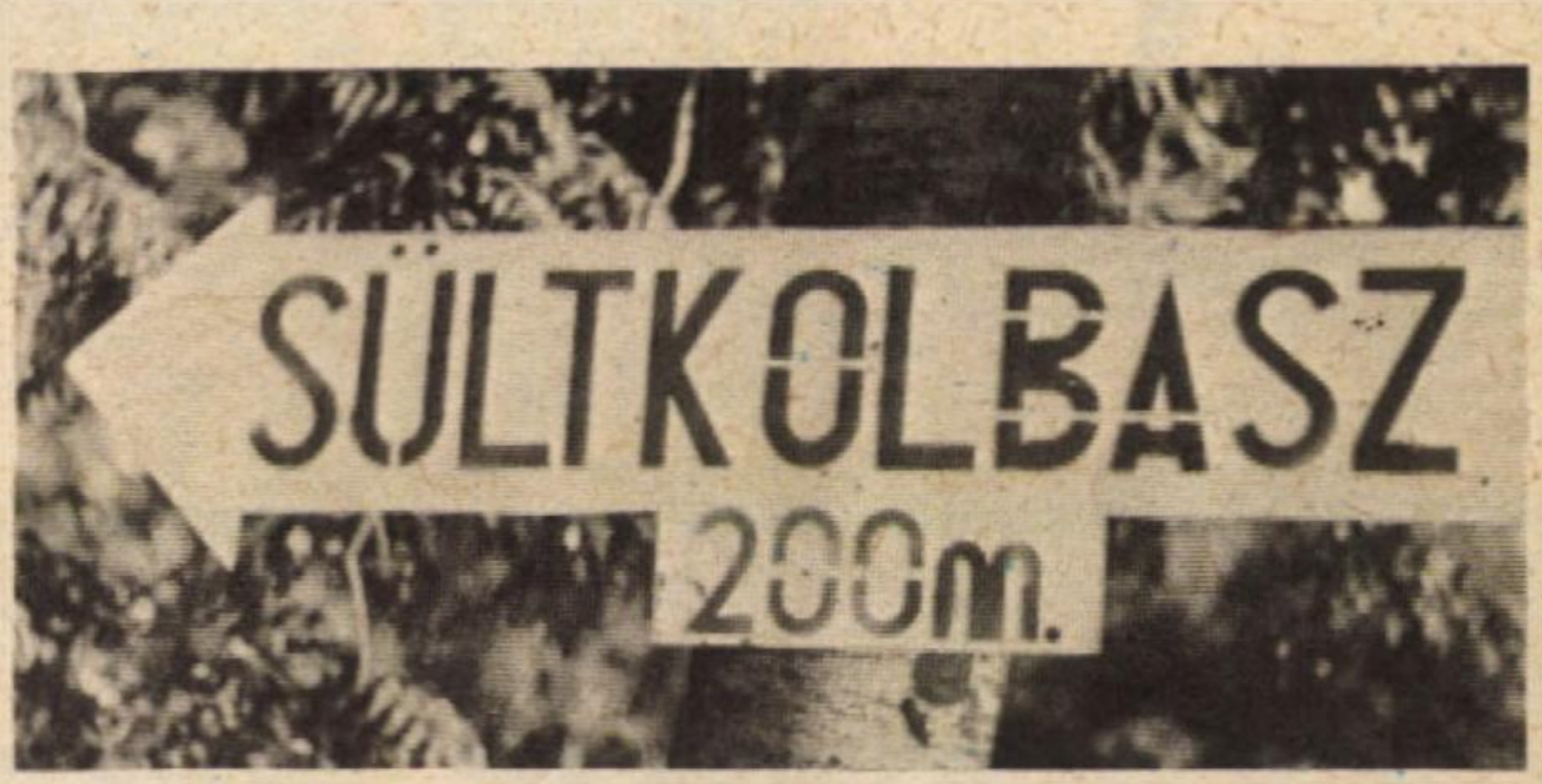
SÜLTKOLBASZ
200m.

Hogy el ne tévedjünk...

(Csopakon fényképezte dr. Tóth Gyuláné)

SZILÁNKOK

ÓHAJ

— Nincs nagyobb vágyam, mint hogy népszerű, ismert emberként panaszkodhassak a népszerűség okozta kellemetlenségekről.

PÁLYAVALASZTÁS

— Mi szeretnél lenni?

— A vendéglátóiparhoz vonzódom.

— Milyen minőségben?

— Mint vendég.

BÚTORÜZLETBEN

— Valami olyan rekamiét adjon, amiről nem kell reggel hatkor felkelnem.

TAKARÉKOSSÁG

Z. olyan takarékos, hogy a halászléből a szálkákat elteszi nehezebb napokra.

HIRDETÉS

TÉVÉ-SZERELŐT KERESEK, AKI A MŰSORT IS MEGJAVÍTANÁ!

MEGOLDÁS

— Hónapokig képtelen voltam aludni, mert a szomszédomban, éjszakánként, egy beat-zenekar próbált...

— És mit tett?

— Beléptem a zenekarba.

BALSZERENCSE

Brahovácz meséli:

— Ezt a pechet! Tegnap hármasikrei születtek a feleségemnek, és már tavaly óta van főbérleti lakásunk!

G. Sz.

FEJLŐDŐ FALU

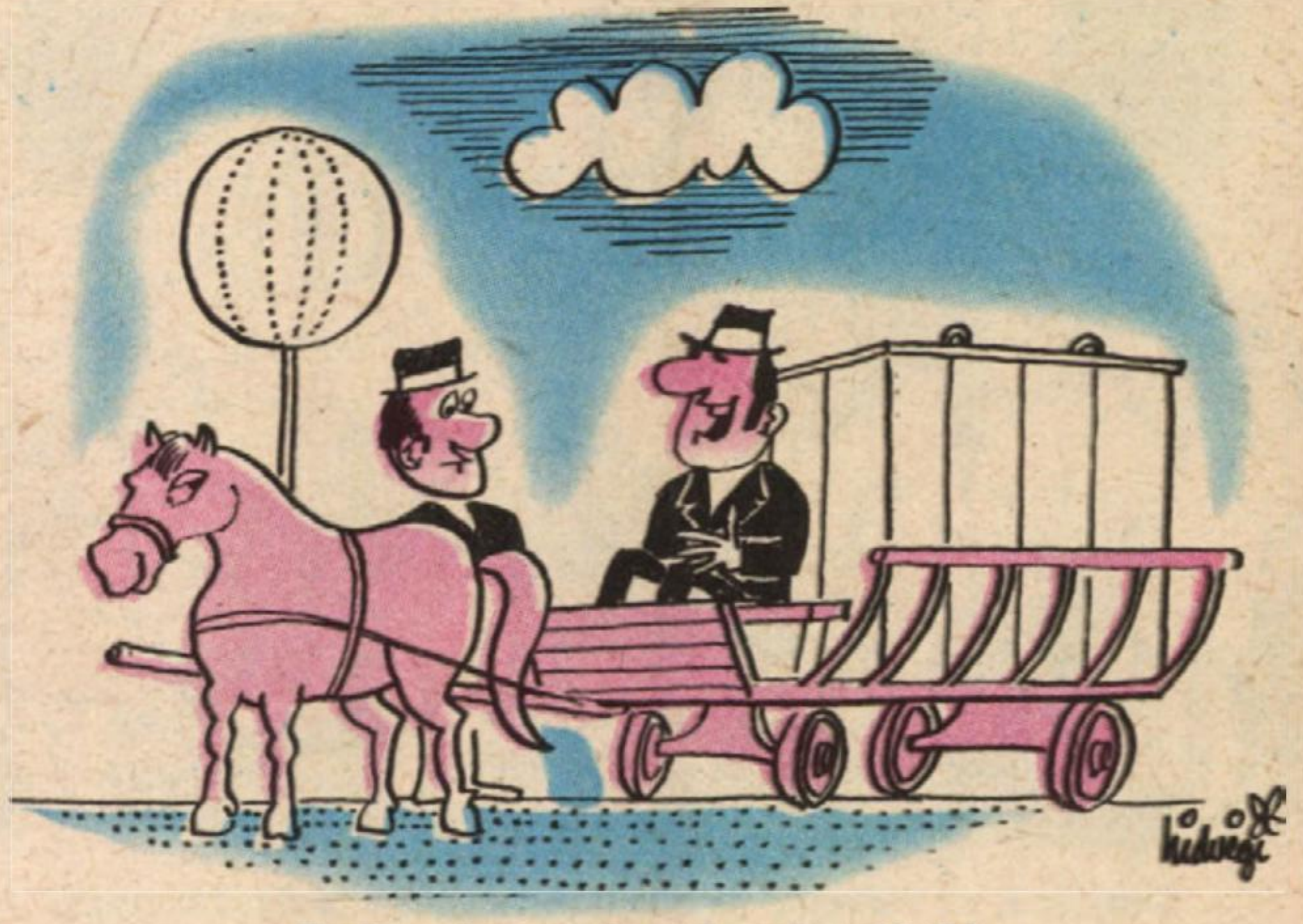

— Tudja, sógor a konténeré a jövő!...

ALAPOS GYANÚ

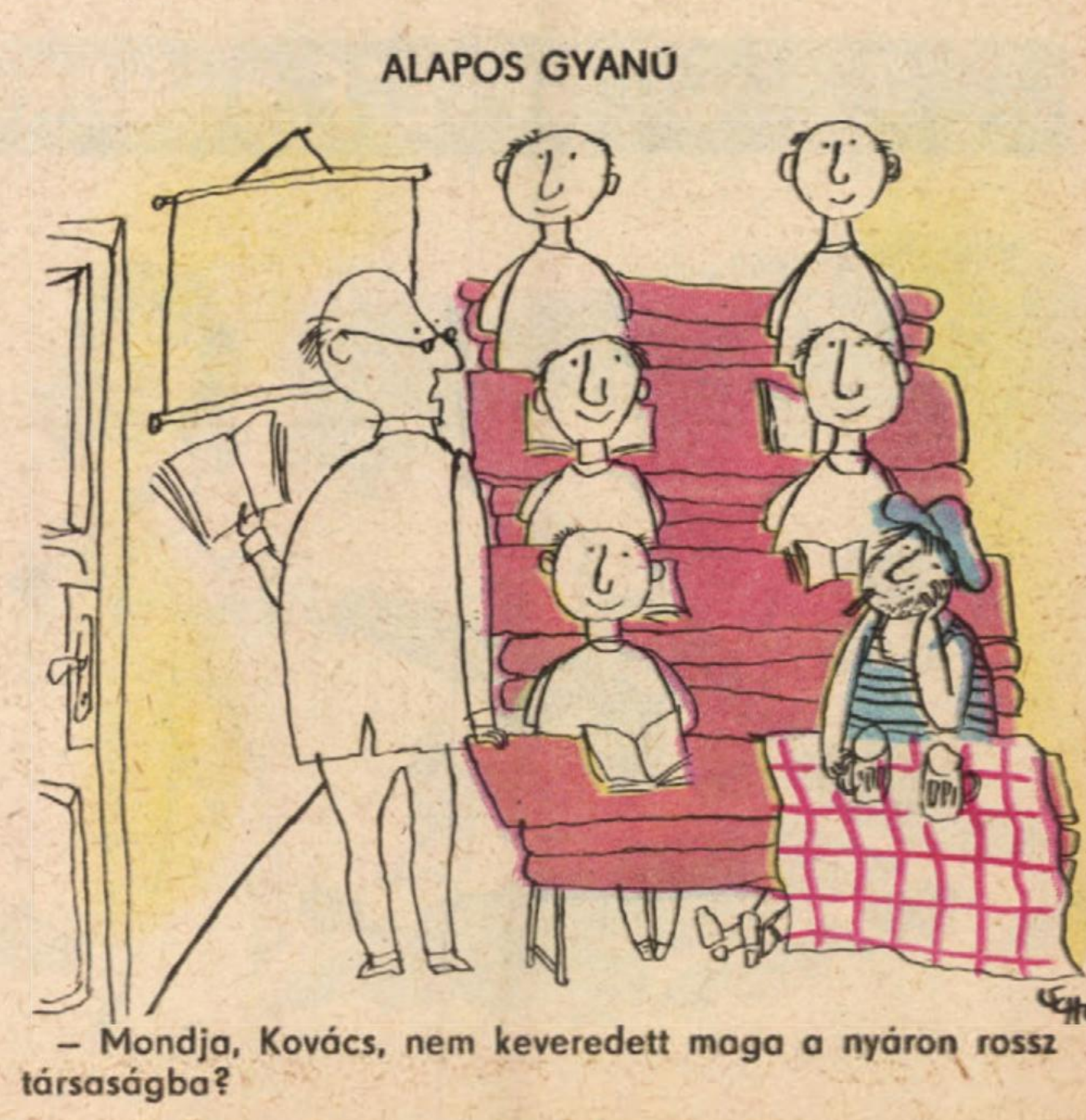

— Mondja, Kovács, nem keveredett maga a nyáron rossz társaságba?

TANULÉKONYSÁG

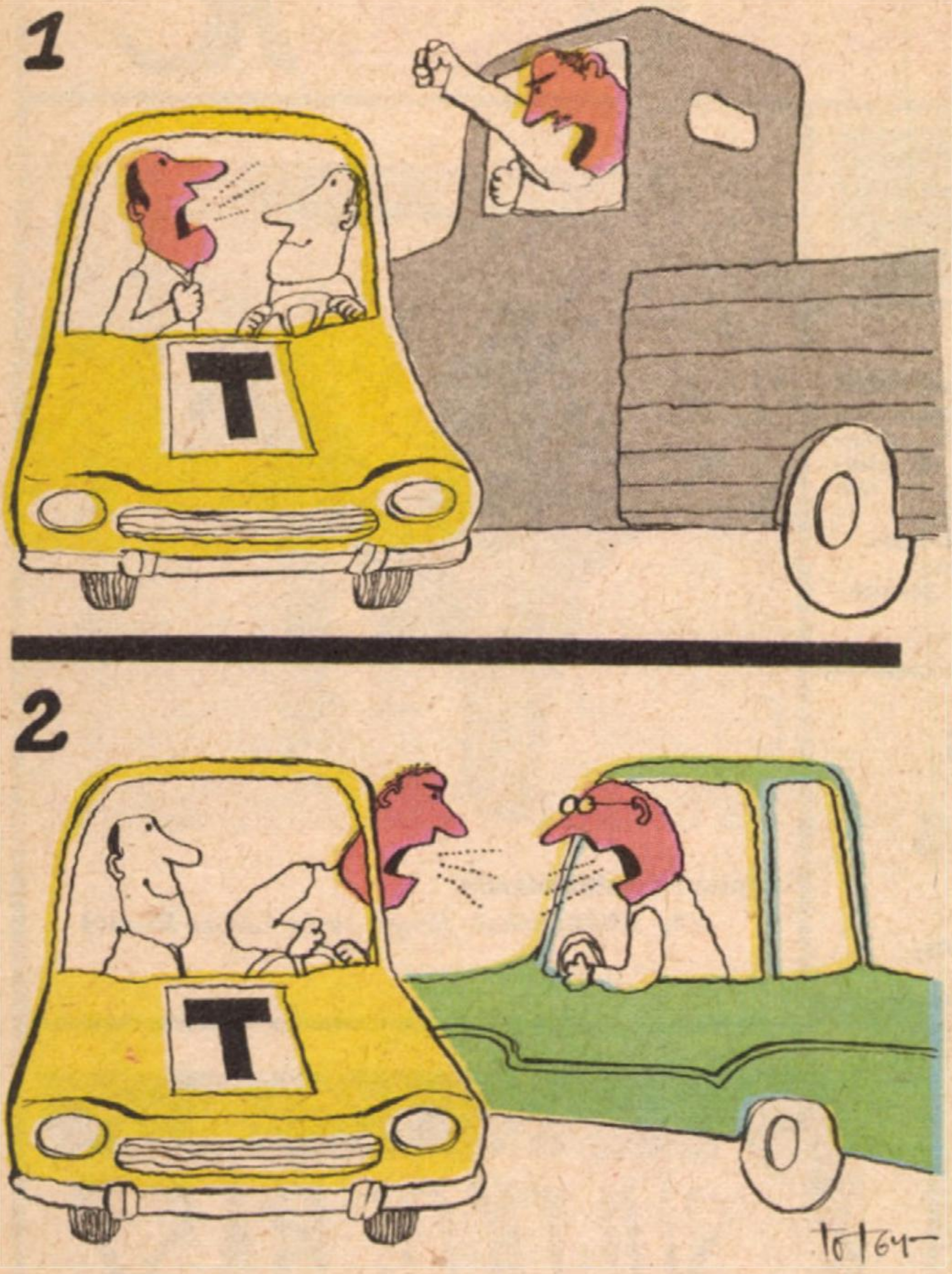
1
2
T
T
tóthgy

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Esik az eső. Már negyedik napja esik. Egy szállóvendég bejelenti a portásnak, hogy hazautazik.

— Sajnálom, uram — mondja a portás. — Talán nem érezte jól magát nálunk?

— De igen — feleli a vendég. — Csak odahaza olcsóbban esik az eső...

— Ejjel olyan hangosan horkolok, hogy néha magam is felébredek tőle...

— Miért nem mégy át a szomszéd szobába? Ott egyáltalán nem hallanád a horkolásodat...

PIACKUTATÁS

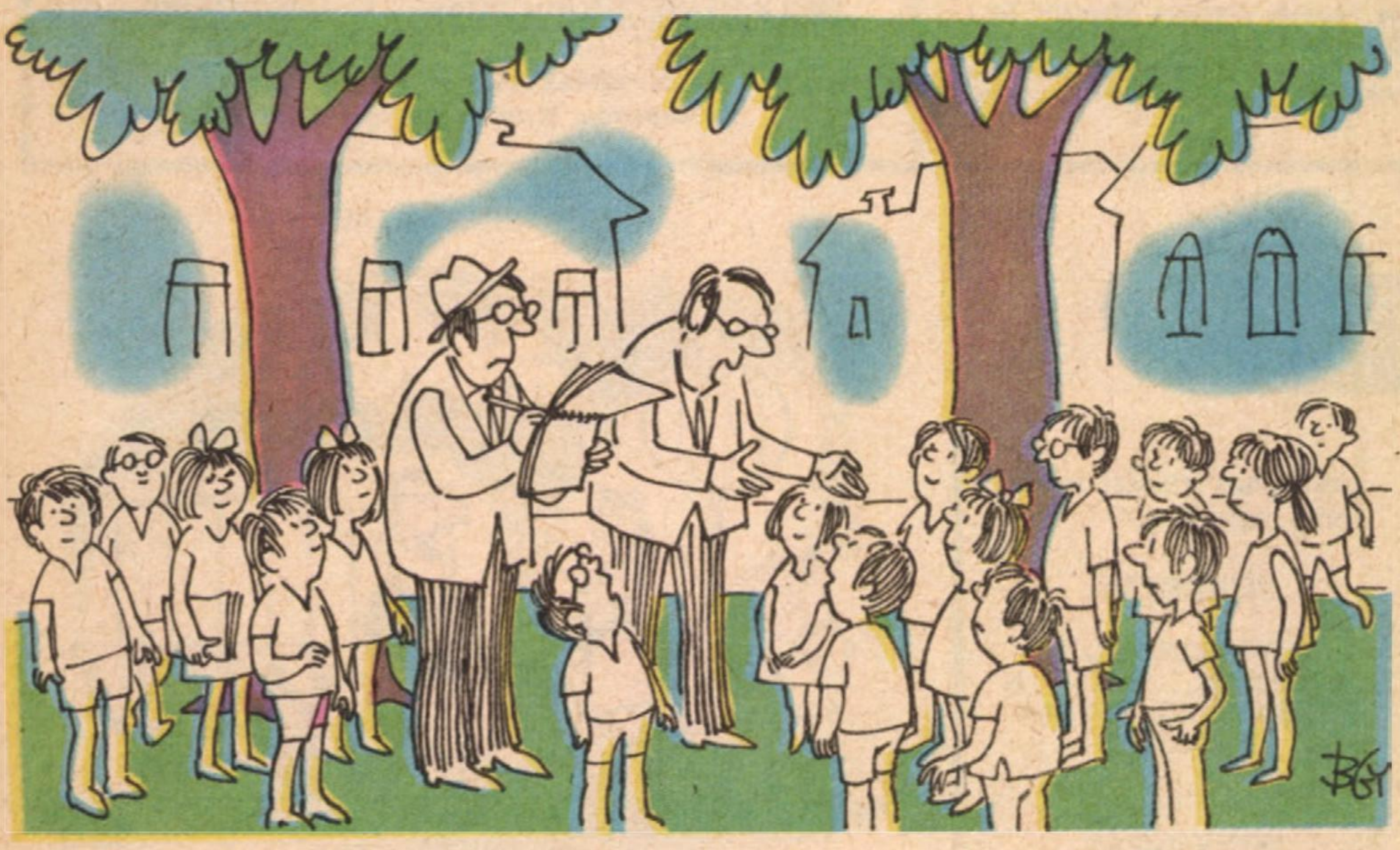

– Áruljátok el nekem, szükségetek van-e még labdára, vagy már csak a tévét nézitek?

FEKETE HUMOR

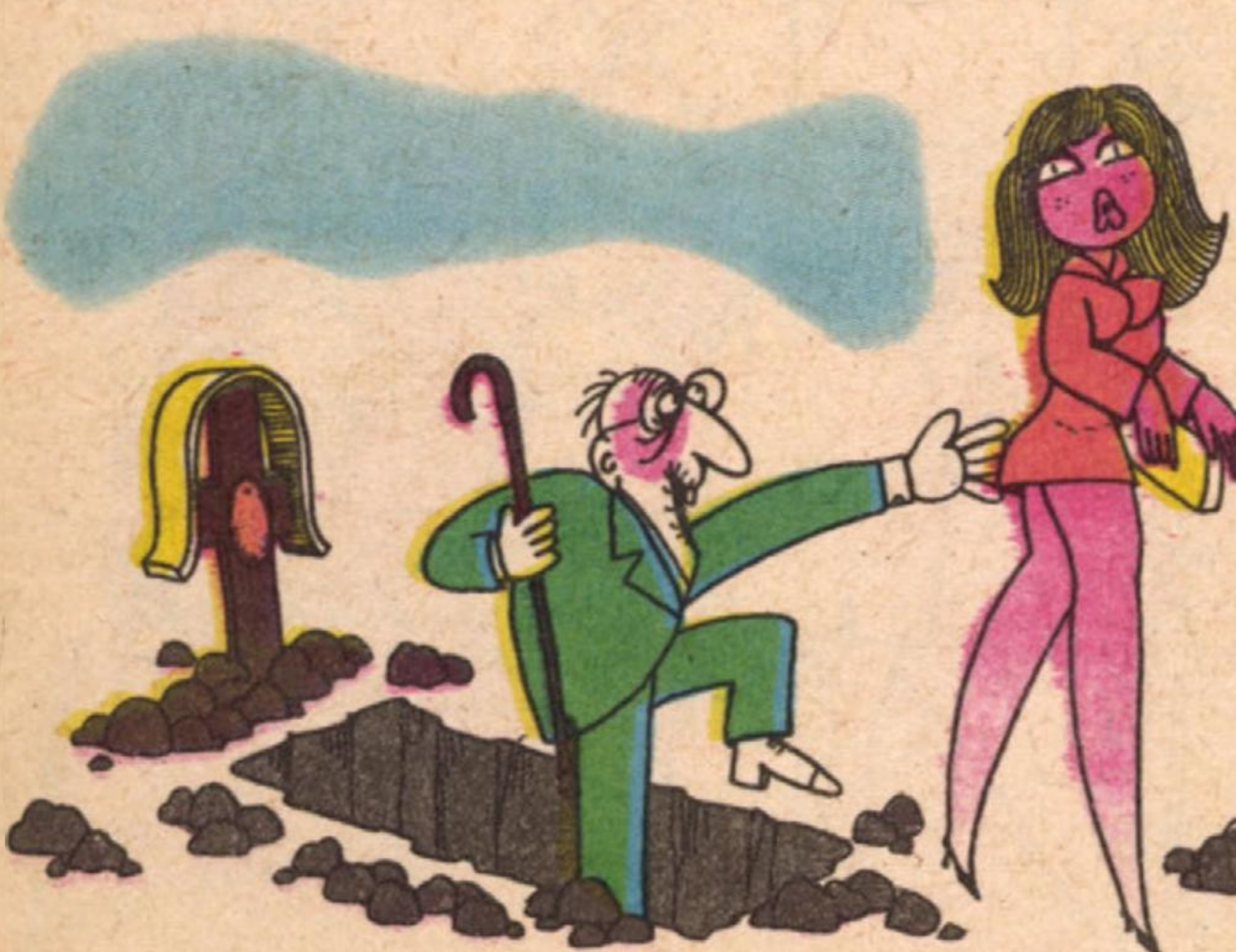

ÉLETKEDV

HÍRES SZÖKÉSEK

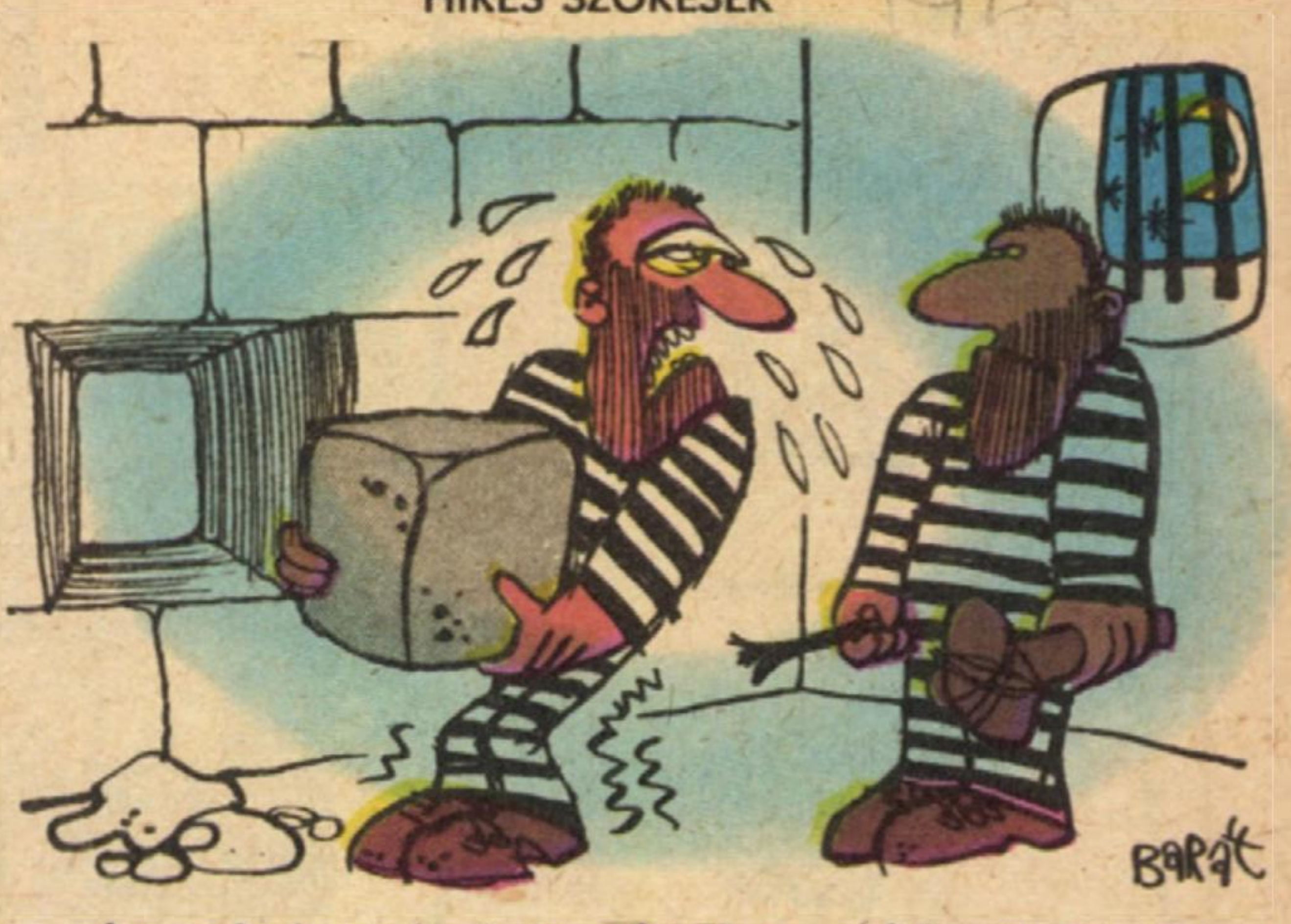

– Az az érzésem, hogy ez a börtön nem könnyűszerkezetes módszerrel épült...

ÉRVELÉS

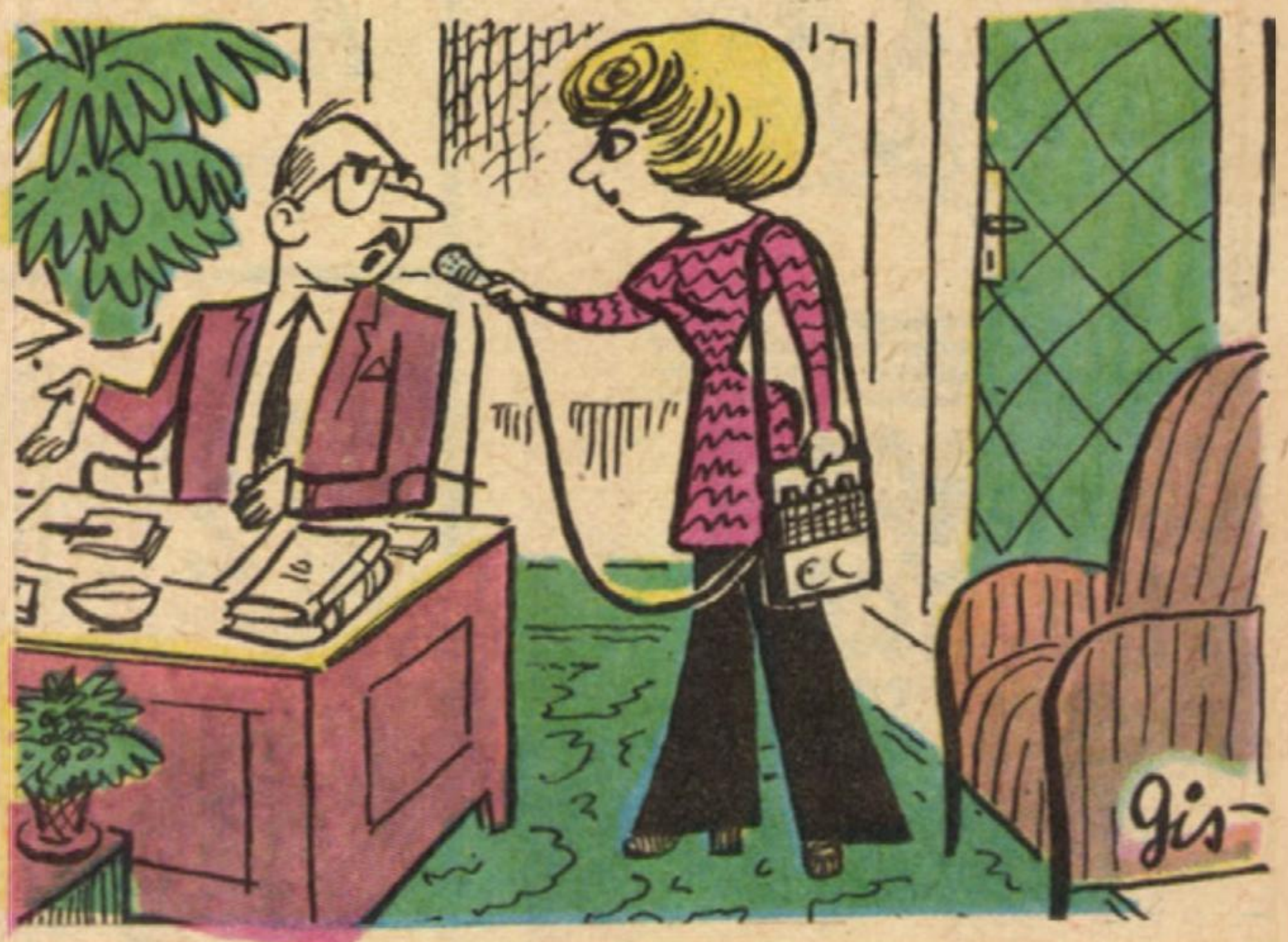

– Ön vezető posztra csak férfiakat nevez ki. Miért?

– Végső soron, mi férfiak valósítjuk meg majd a női egyenjogúságot is...

MOSOLY

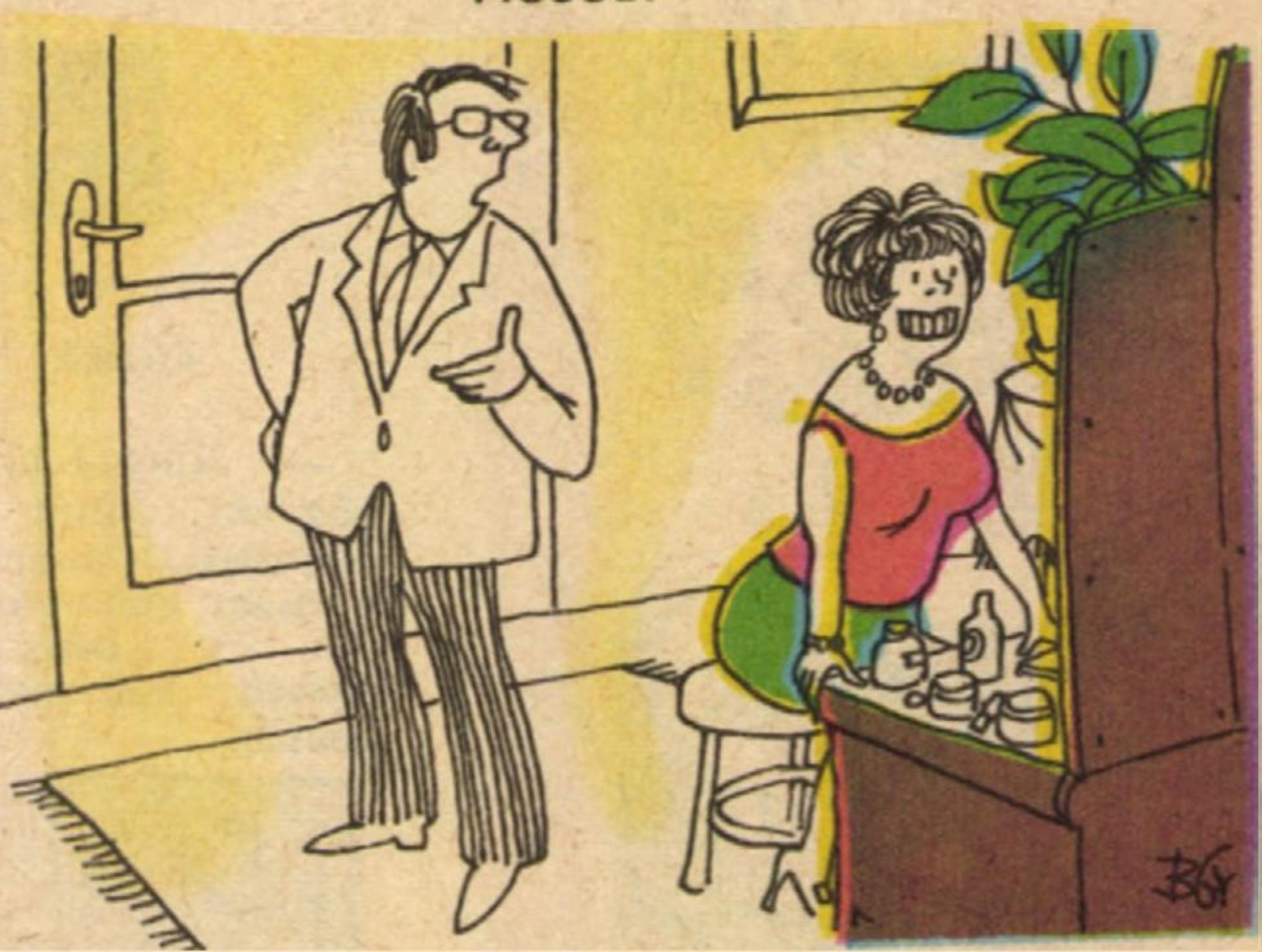

– Elég lesz mára a gyakorlásból, hiszen csak a jövő héten jönnek a vendégek!

VÉGZETES NŐ

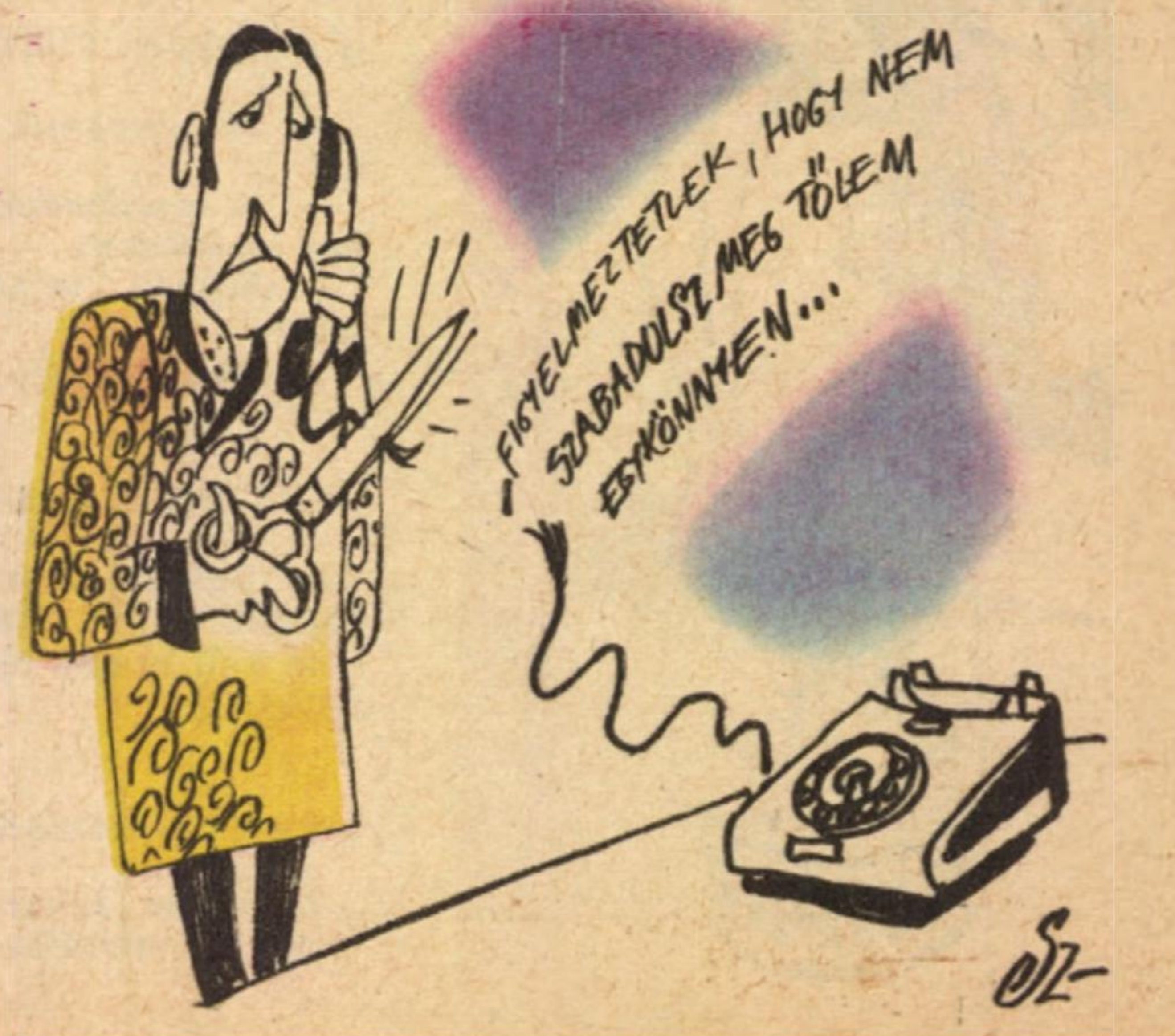
– FIGYELMEZTETLEK, HOGY NEM SZABADULSZ MEG TŐLEM EGYKÖNNYEN...
Sz

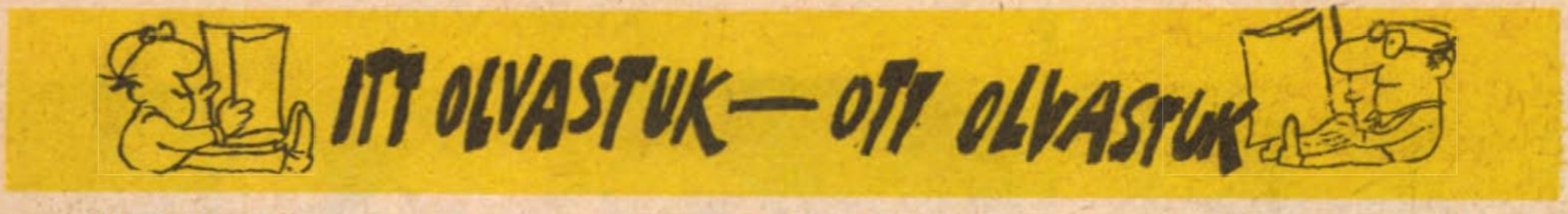

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

TŐZSDE-TISZTEK

Nyugat-Németországban az utóbbi években a Bundeswehr-nek komoly utánpótlási gondjai voltak. A nagy nyugatnémet képeslapokban sokszor egészoldalas hirdetések csábították a fiatalembereket arra, hogy jelentkezzenek tiszti iskolára és váljanak hivatásos tisztekké. A hamburgi Die Welt most azt jelenti, hogy évek óta első ízben — eredménye van a hirdetésnek. A nyugatnémet egyetemekről tömegesen jelentkeztek a végzősök katonatisztnek. A lap riporterei közvéleménykutatást tartottak a jelentkezők között, s a tanulságot a következőképpen foglalták össze: „A Bundeswehr tisztikara iránti váratlan lelkesedésnek a frankfurti tőzsdén bekövetkezett sorozatos visszaesés a magyarázata. Az egyetemet végzettek egyrésze attól fél, hogy gazdasági válság közeledik és a katonatiszti pályát biztos egzisztenciának tartják.”

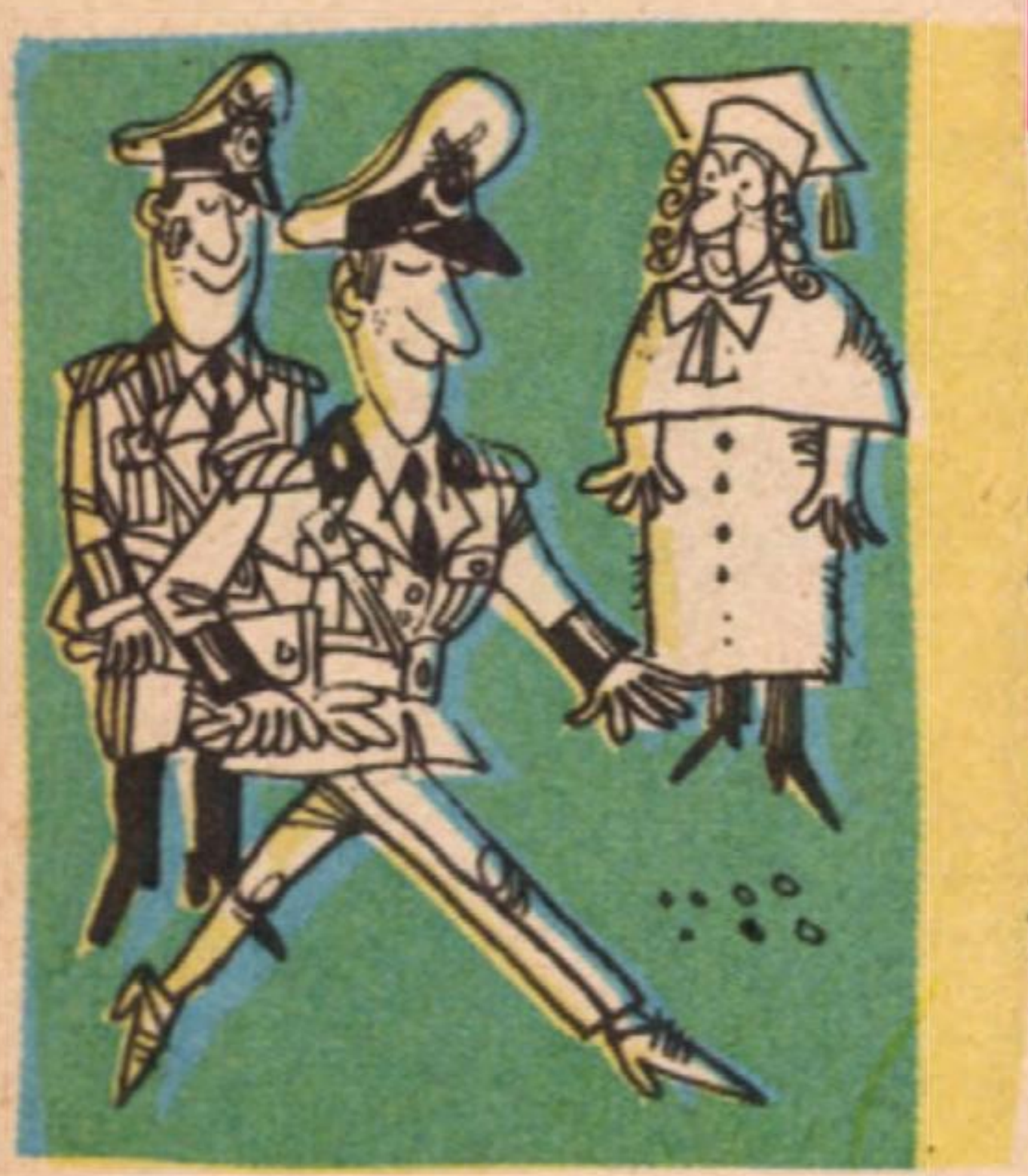

Jó lenne, ha a szóbanforgó egyetemisták nemcsak a tőzsdei jelentéseket tanulmányoznák — hanem a német történelemkönyveket is.

DIPLOMÁCIA

Az amerikai külügyminisztérium hivatalosan közölte, hogy Shirley Temple, a hajdani gyereksztár (aki időközben 46 esztendős lett) fontos diplomáciai megbízatást kapott: kinevezték az Egyesült Államok ghanai nagykövetévé. A külügyminisztérium sajtókonferenciáján egy újságíró megkérdezte: miért éppen Ghana lesz Shirley Temple első diplomáciai állomáshelye? A külügyi szóvivő válasza így hangzott: „Mert ez az az ország, ahol a művésznő gyermekkori filmjeit még mindig vetítik”.

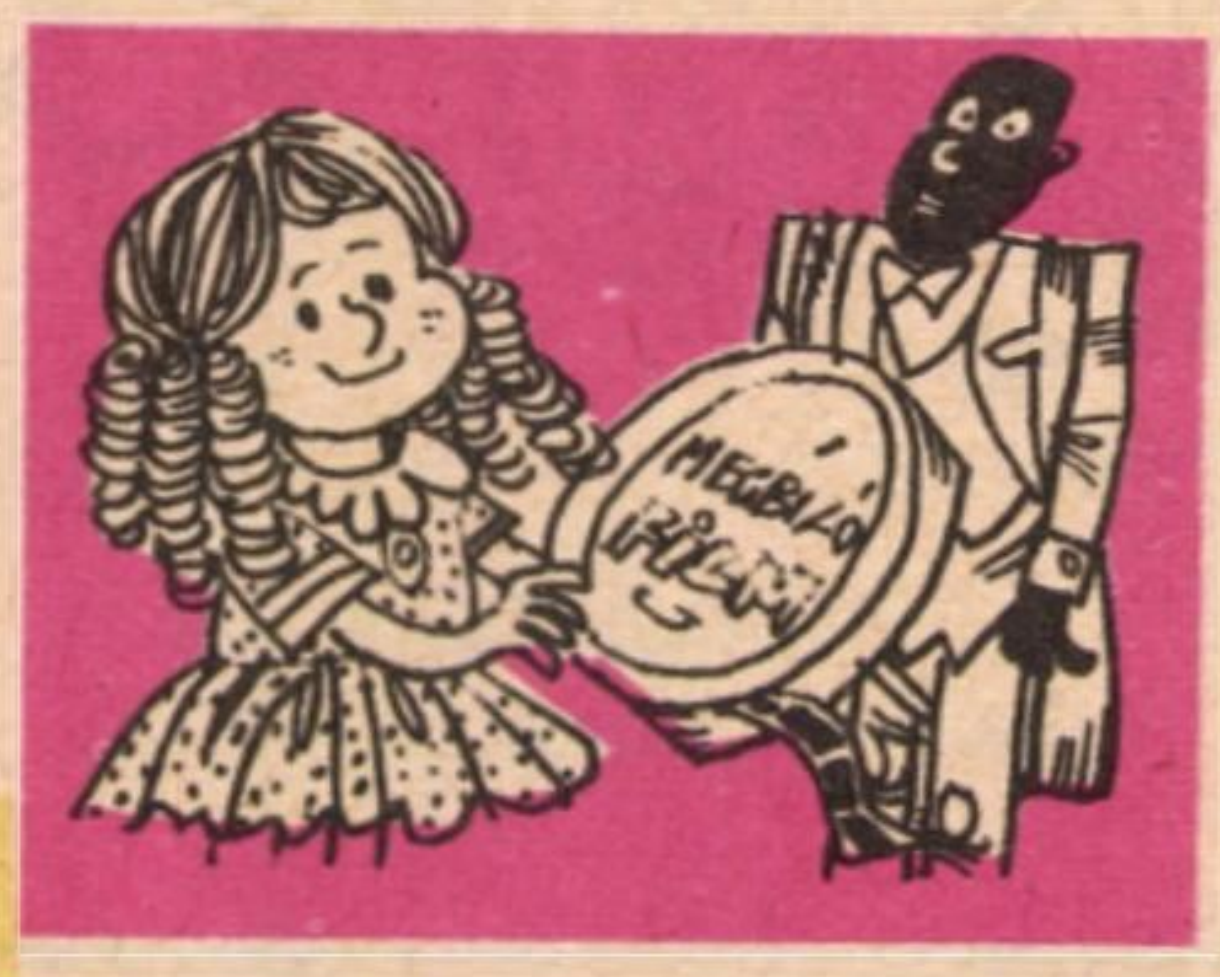

A CSAPOS KÖZBESZÓL

Warwick angol falucskában van egy Hét Csillag nevű kocsma, amely éppen szemben van a templommal. A kocsma csaposa, bizonyos Ken Smith elment nyaralni, s a környékbeliek őszinte meglepetésére a helybeli tisztelendő, Graeme Hands elvállalta a csaposi tisztet. A tisztelendő így nyilatkozott az Evening Standard helyszínre siető riporterének: „Azért vállaltam el ezt az ideiglenes másodállást, hogy végre találkozhassam híveimmel és jól kibeszélgethessük magunkat”.

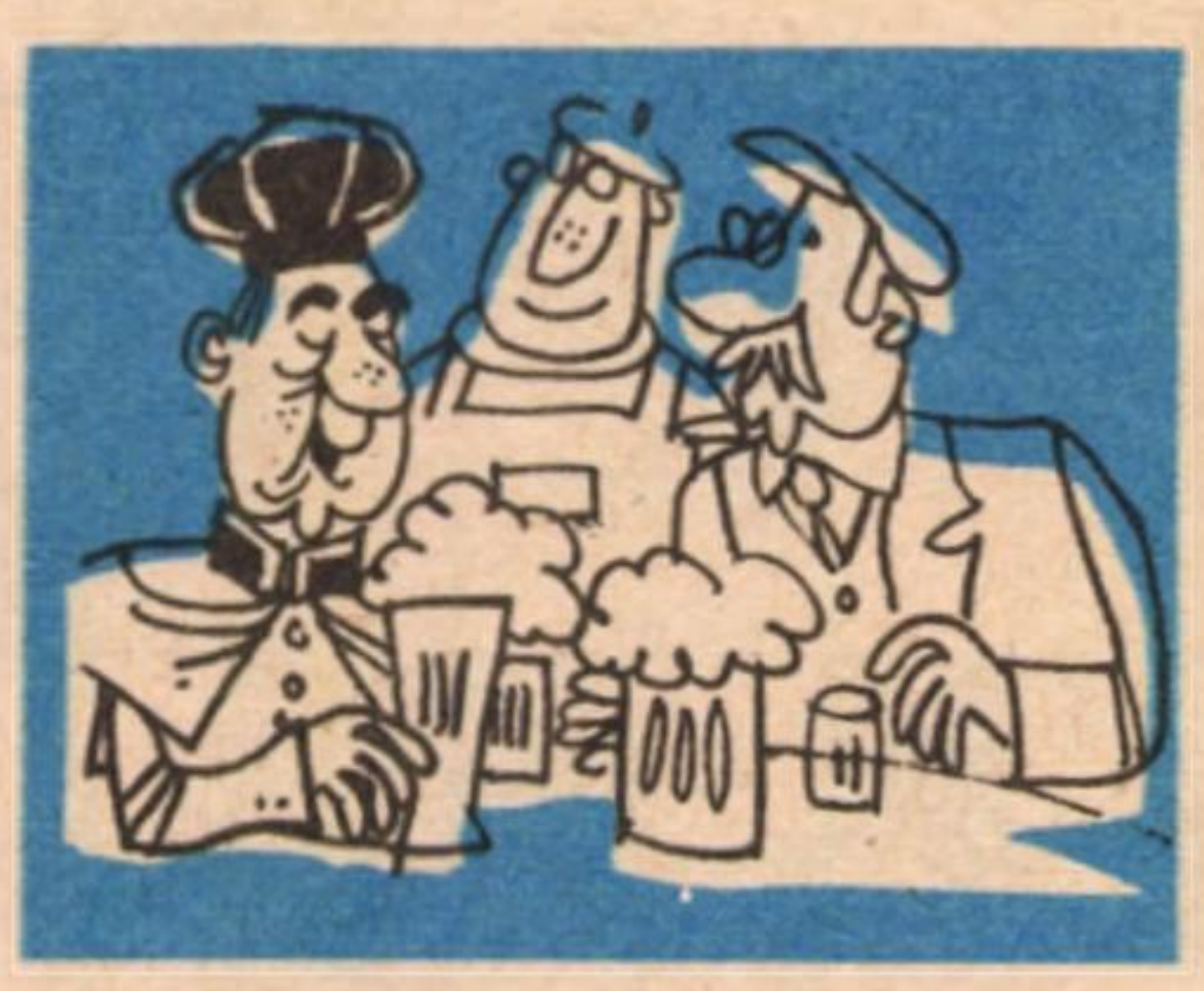

FŐ A BIZALOM

A Watergate-ügy méltó utórezgése: „Watergate-dombok” néven luxus-lakótelep épült Floridában. A részvényesek: az a három titkos ügynök, akik annak idején a demokrata párt választási főhadiszállásán a botrányt elindító betörést fizikailag végrehajtották. Névszerint: Bernard Barker, Eugenio Martinez és Virgilio Gonzales. A három jómadár, akik még mindig börtönben vannak, a rács mögött összeismerkedtek egy John Priestes nevű építési vállalkozóval. Priestes azért került börtönbe, mert egy teleküzlet során megvesztegette az egyik floridai város polgármesterét és a vesztegetési ügy kipattant.

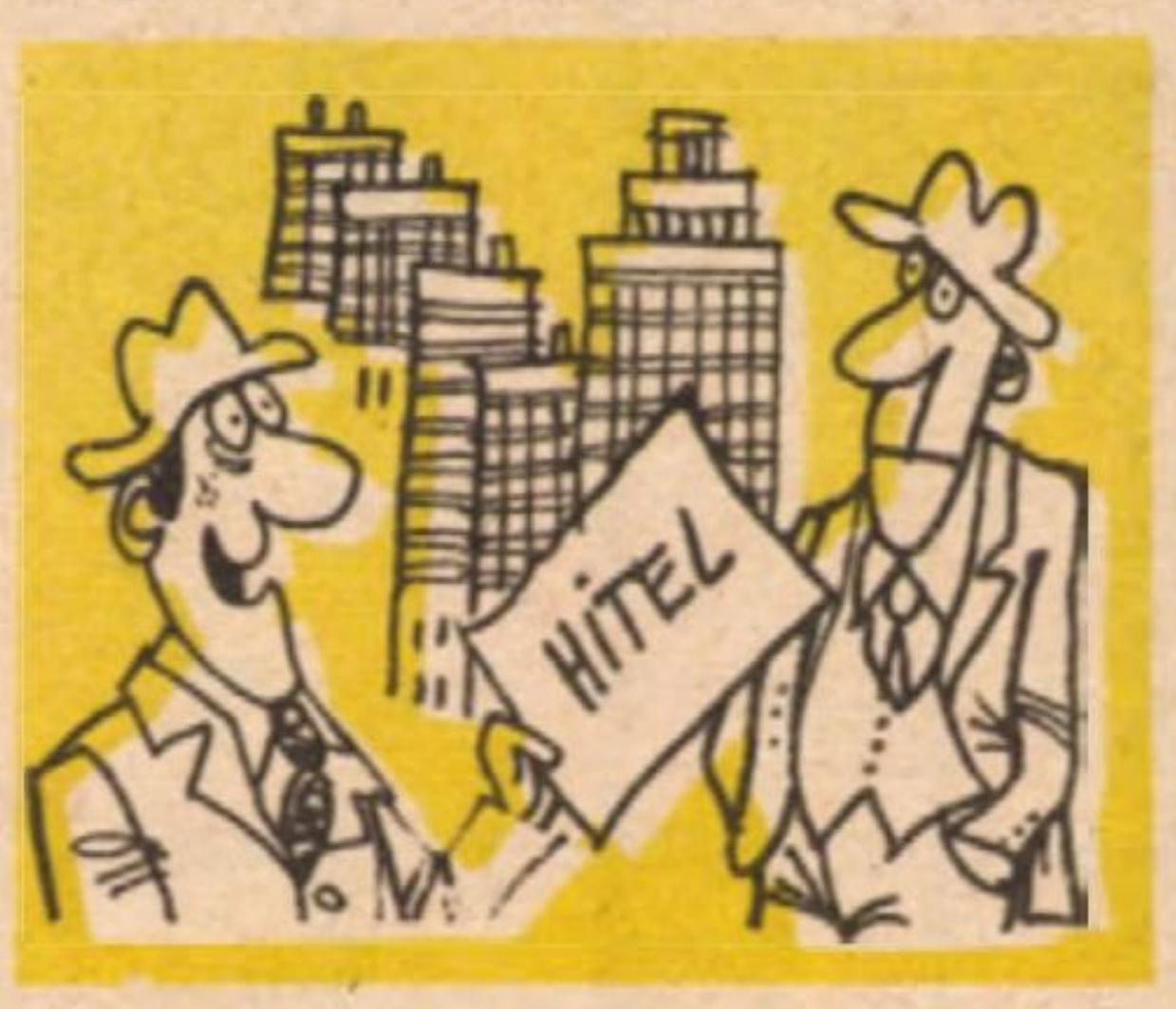

Az építési vállalkozó előbb szabadult, mint üzlettársai és az amerikai televízió tudósítójának elmondotta: a lakótelep építése 7 millió dollárba fog kerülni. Arra a kérdésre, hogy ő és a három betörő honnan veszik a pénzt, Mr. Priestes így válaszolt: „Viccel velem? Hiszen korlátlan hitelünk van!”

LEHOCZKI ISTVÁN:

JAVASLATAIM

TERASZOS KERT – NYUGDÍJASOKNAK

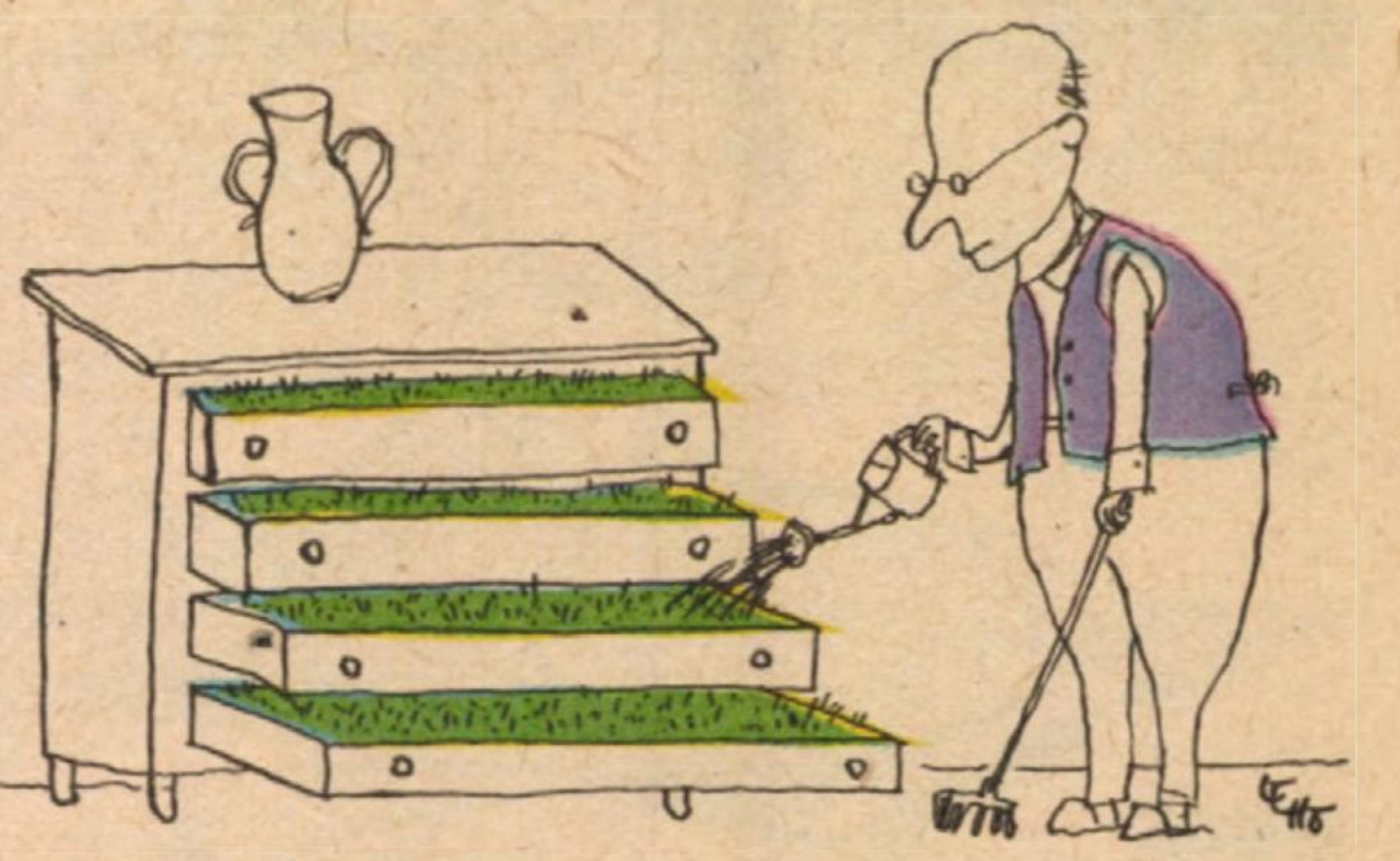

IRÓASZTAL – HIVATALI ÜZLETELŐKNEK

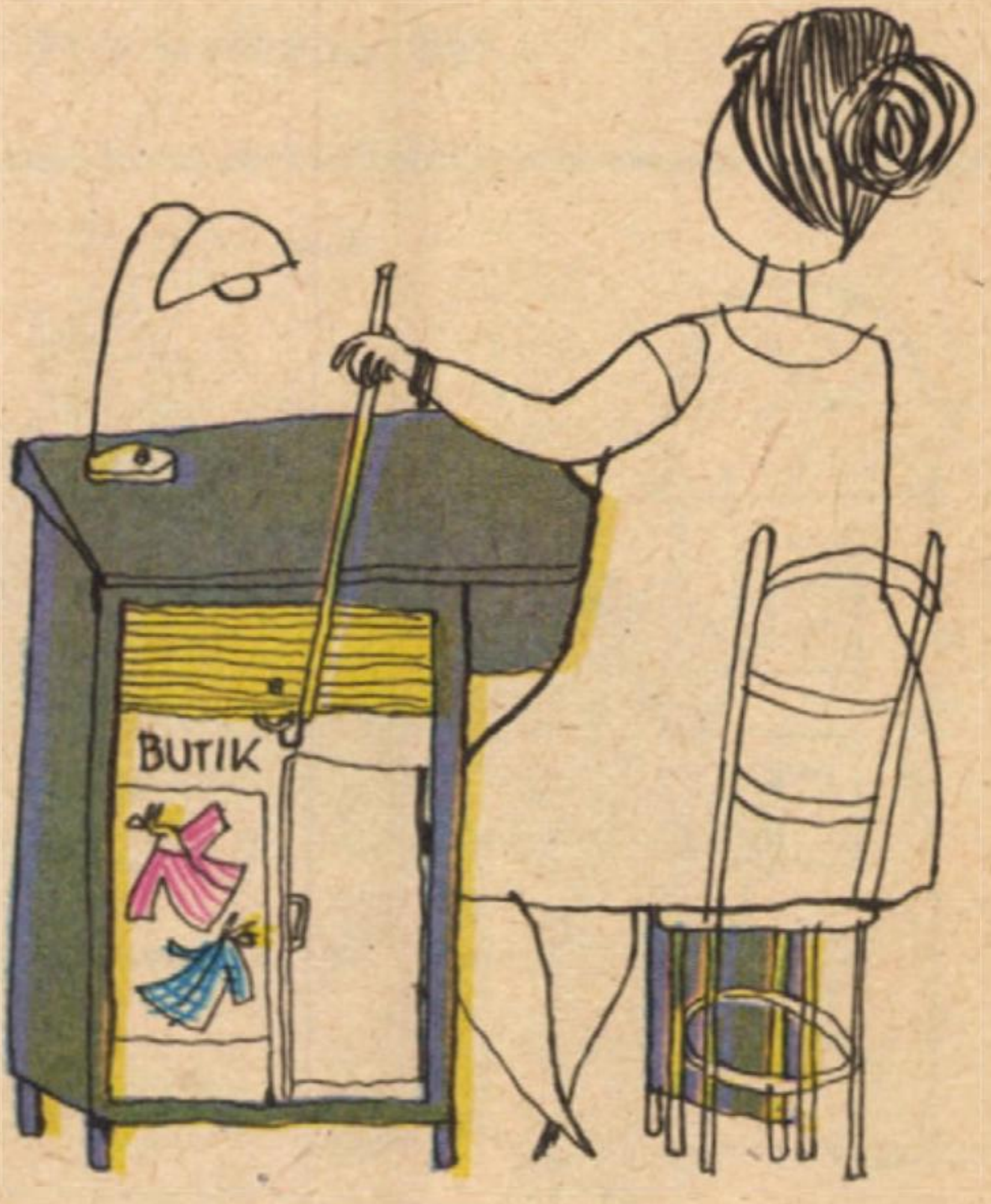

SZOBABÚTOR – IFJÚ HÁZASOKNAK

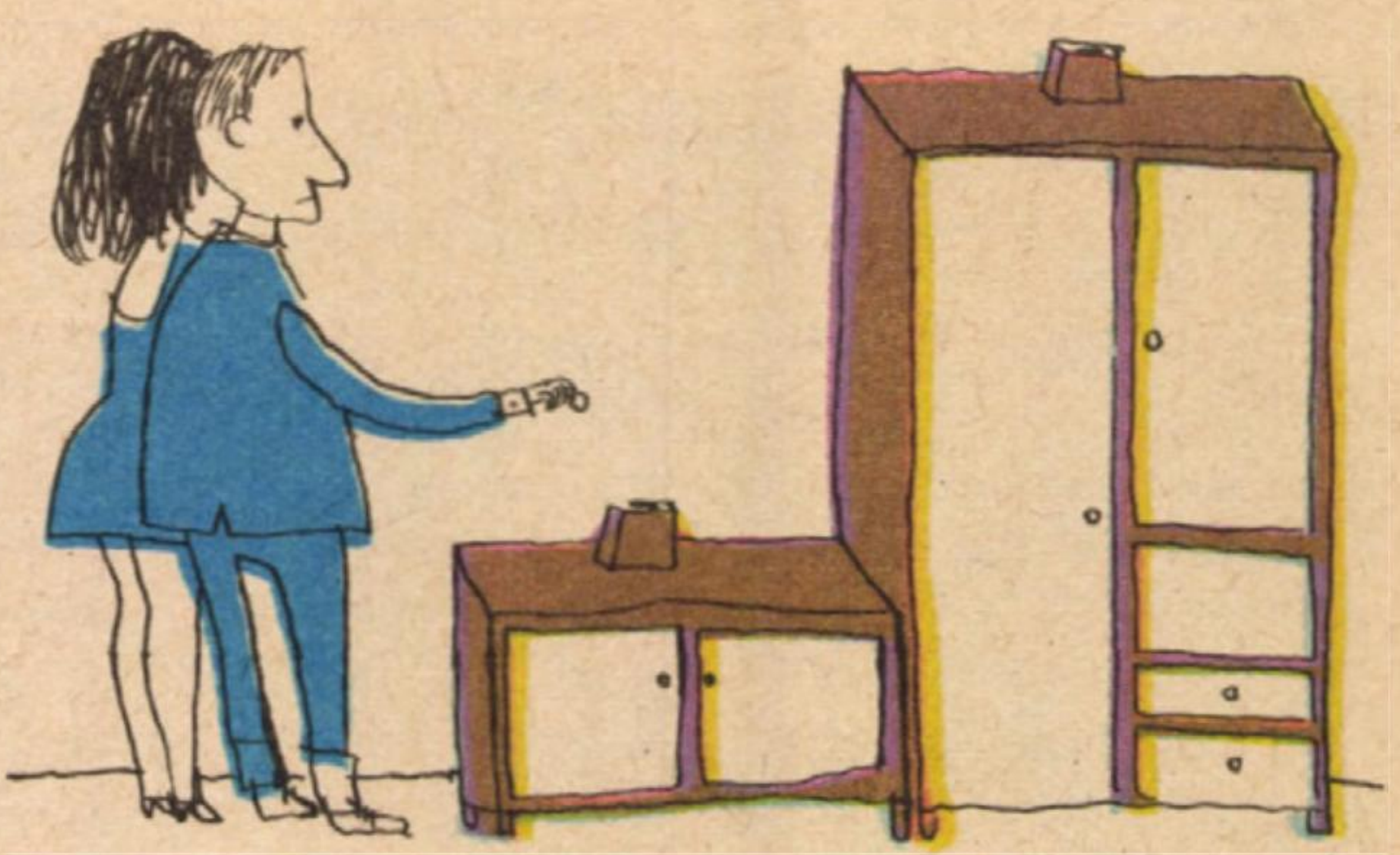

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozunk.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718.
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3
Postacím: 1959 Bp. Telefon 343-100, *142-220
Árusítja a Magyar Posta
Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308/2-36 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78
Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

NAGYSTÍLŰ FŐNÖK

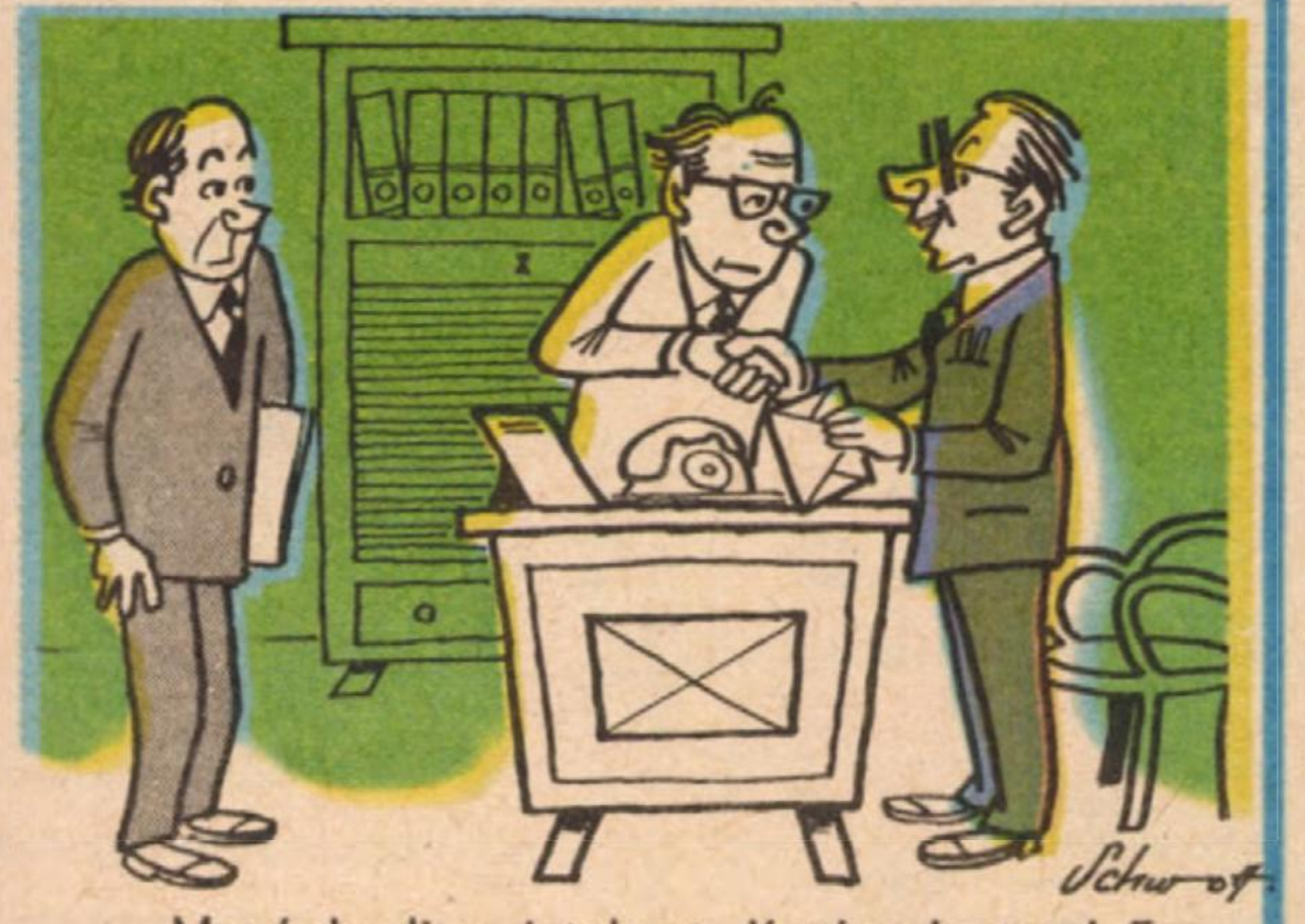

– Megérdemli a jutalmat, Kovács kartárs! Egy százasból vissza tud adni?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Hova rohansz, Jancsika?

— Haza. Betörtem egy ablakot és a mamám meg akar verni . . .

— S ezért rohansz?

— Igen, mert ha nem sietek, a papám előbb ér haza és akkor ő ver meg . . .

AZ UTOLSÓ ÜZENET

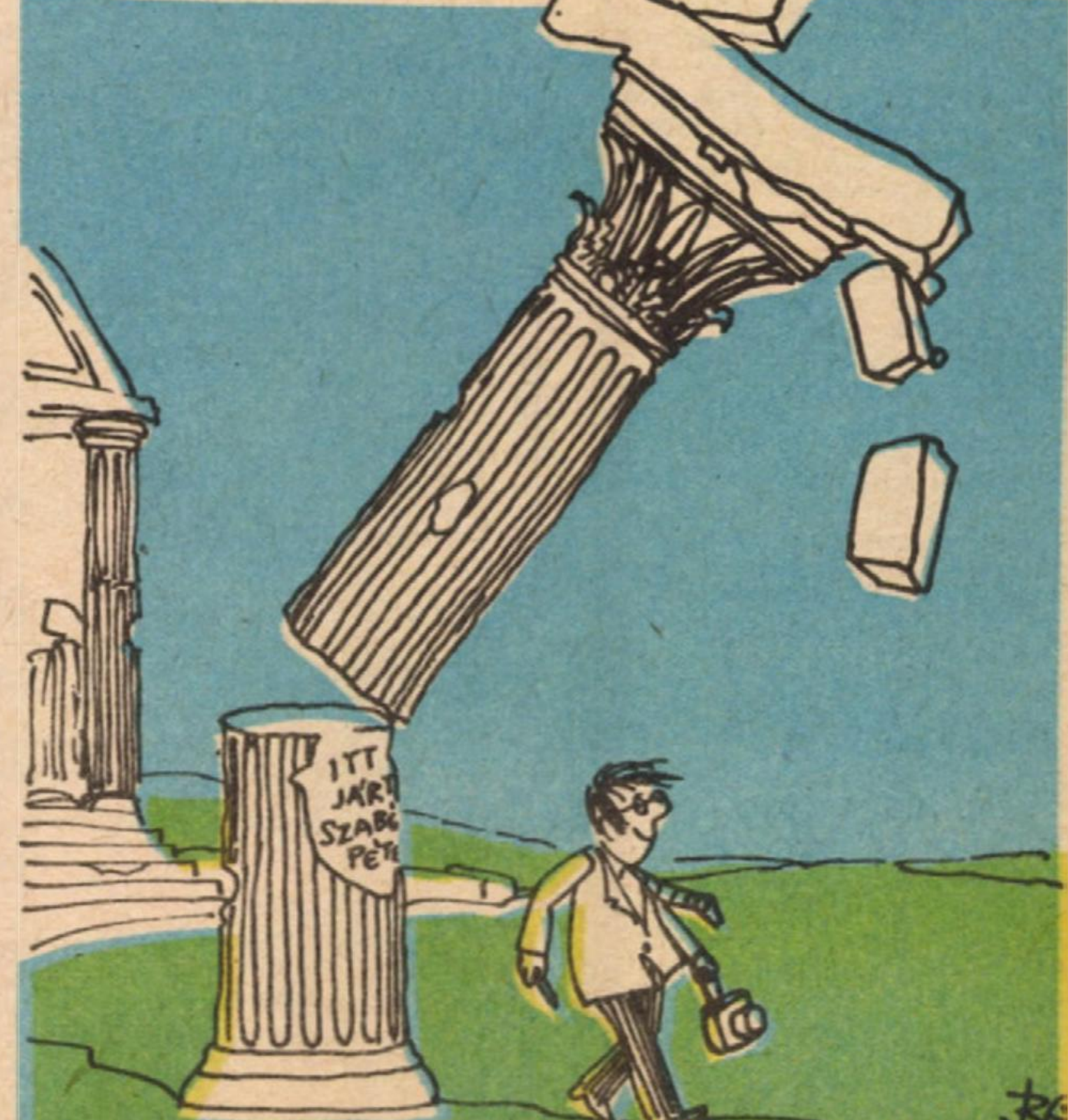

NYÁRI SZERELEM

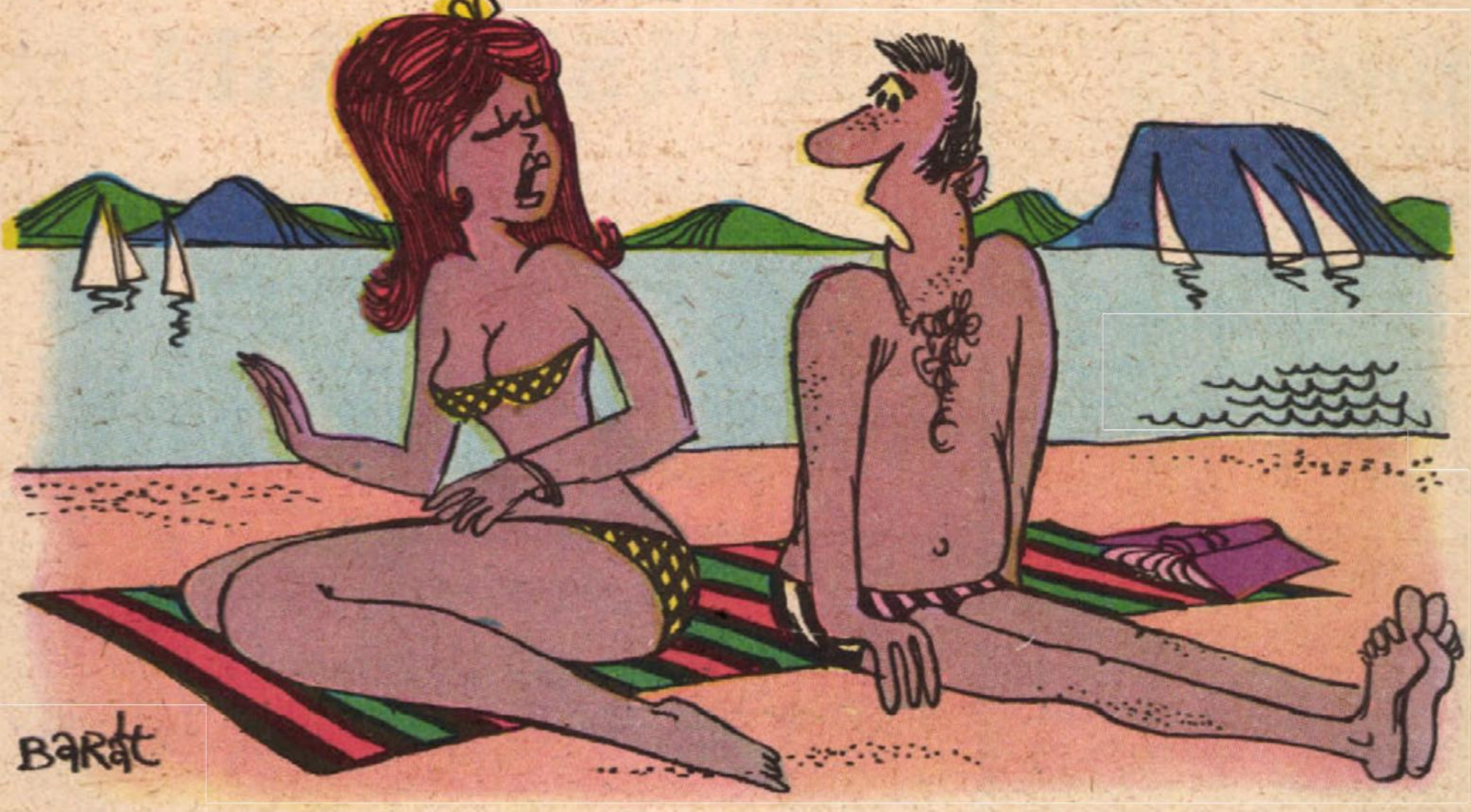

– Rád pazaroltam a nyári szabadságom legszebb napjait.

A DIVAT AZ DIVAT

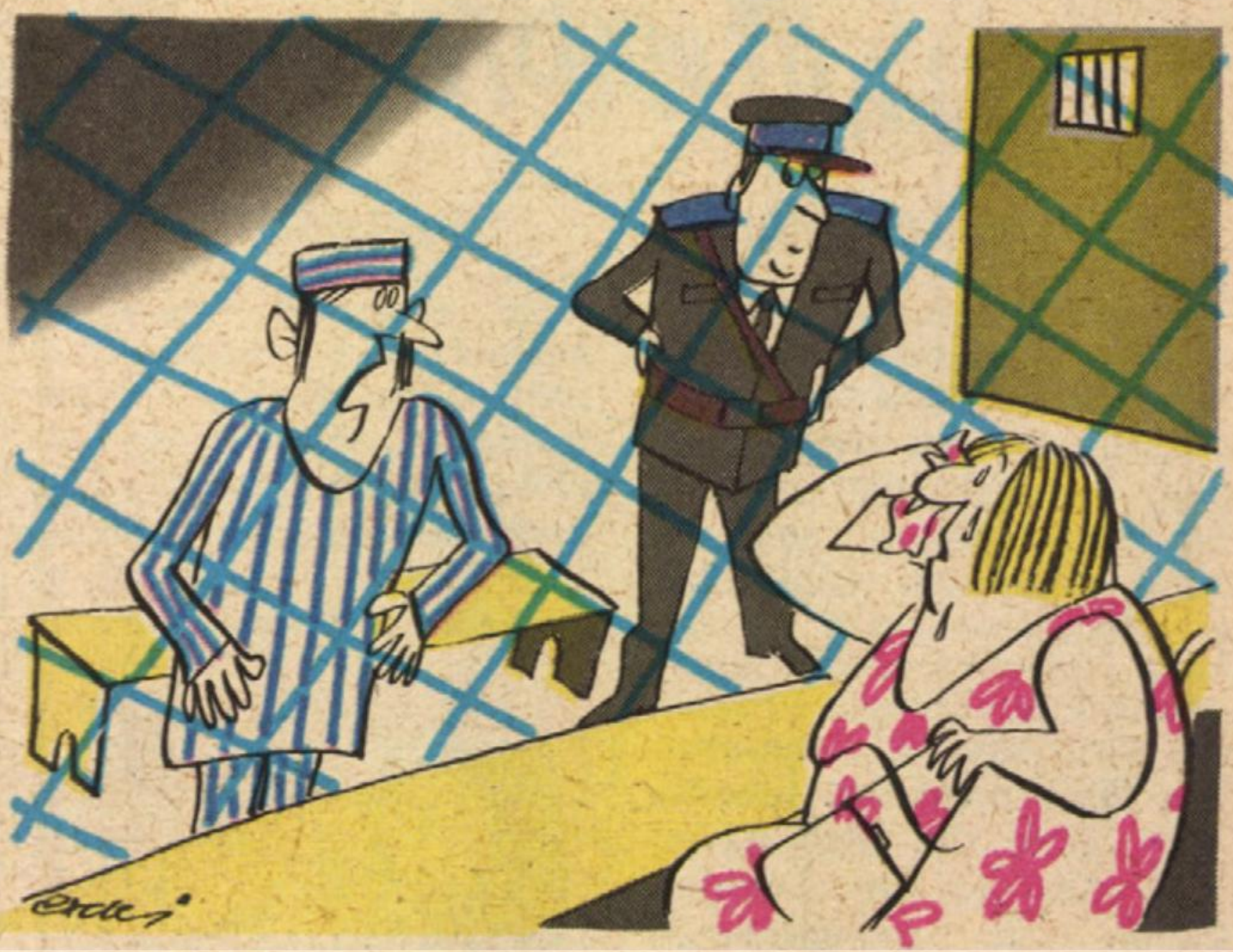

– Panaszt fogok tenni az igazgatóságnál! Egyik ing sem karcsúsított . . .

JÓL IDOMÍTOTT GAZDI

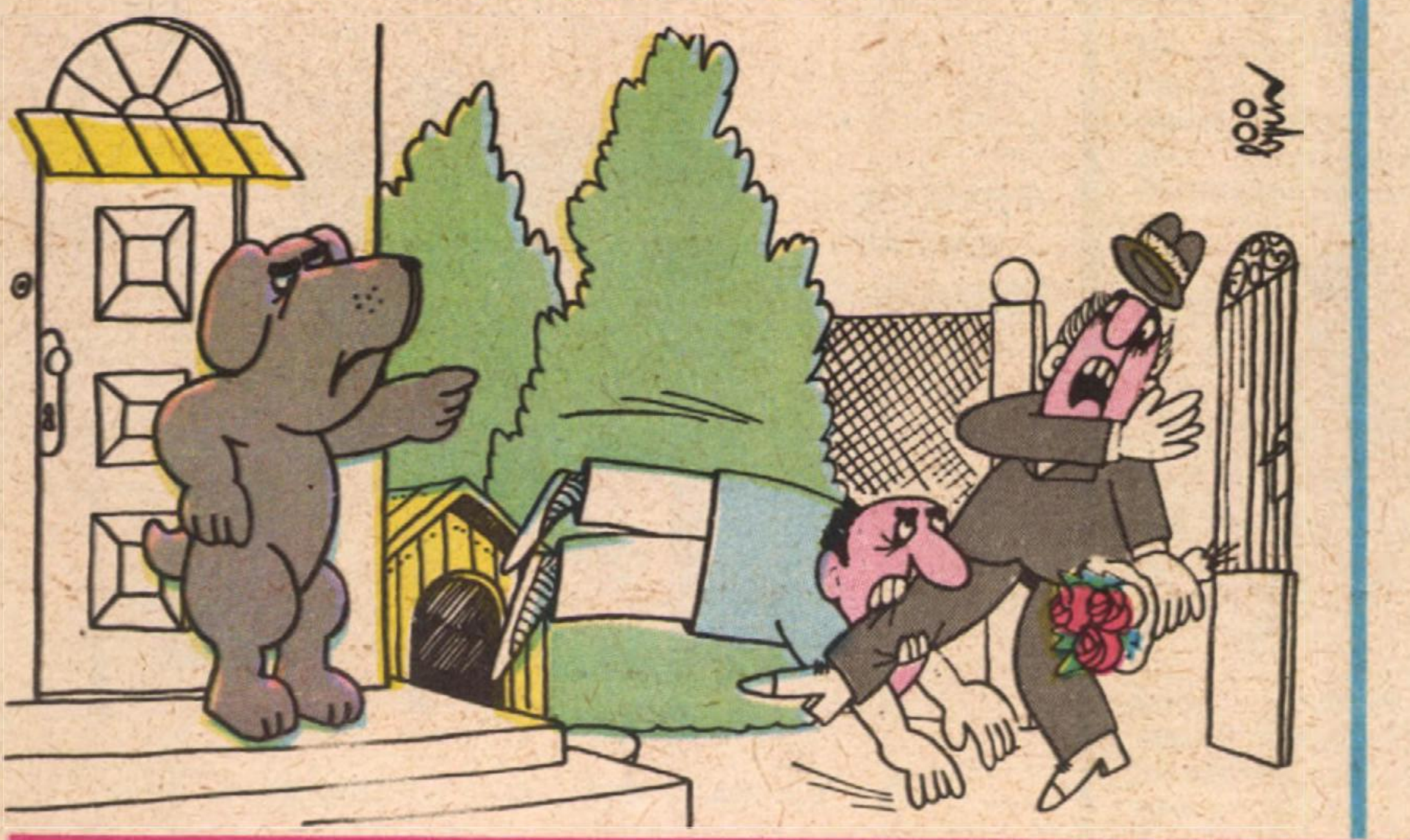

ABSZOLÚT KISZOLGÁLÁS

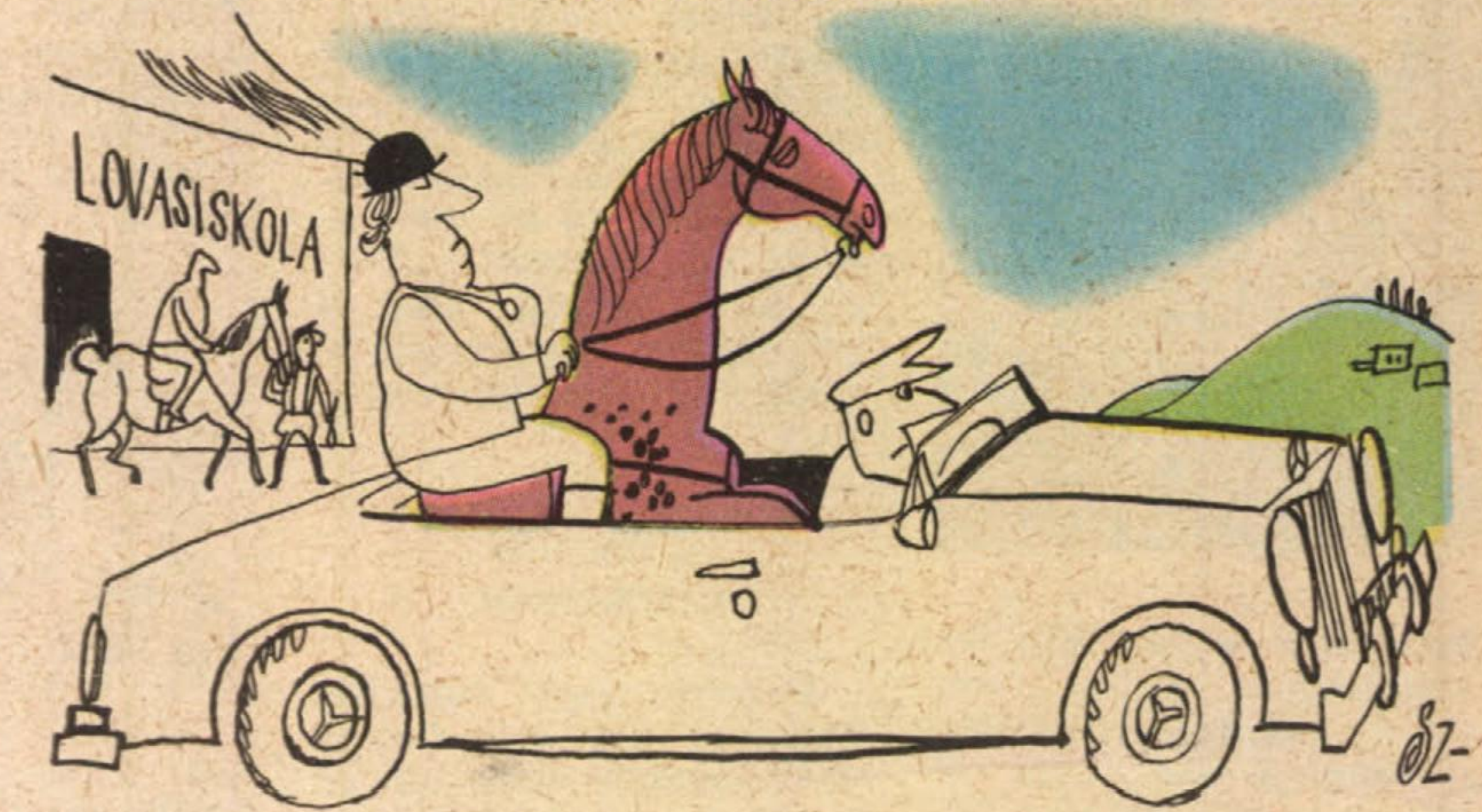

A legjobb munkahely

Kapronai beállít a Huzalfinomító Vállalat munkaügyi osztályára: — Szívesen dolgoznék ennél a vállalatnál... — mondja. — Jelenleg nincs felvétel — hangzik a válasz —, mert ilyenkor koraősszel kevés a munka. Kapronai arca felderül: — Vízszintes 1 — függőleges 34. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb szeptember 9-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. Kizárólag levelezőlapon! A megfejtők közt háromszor száz forintot sorsolunk ki.

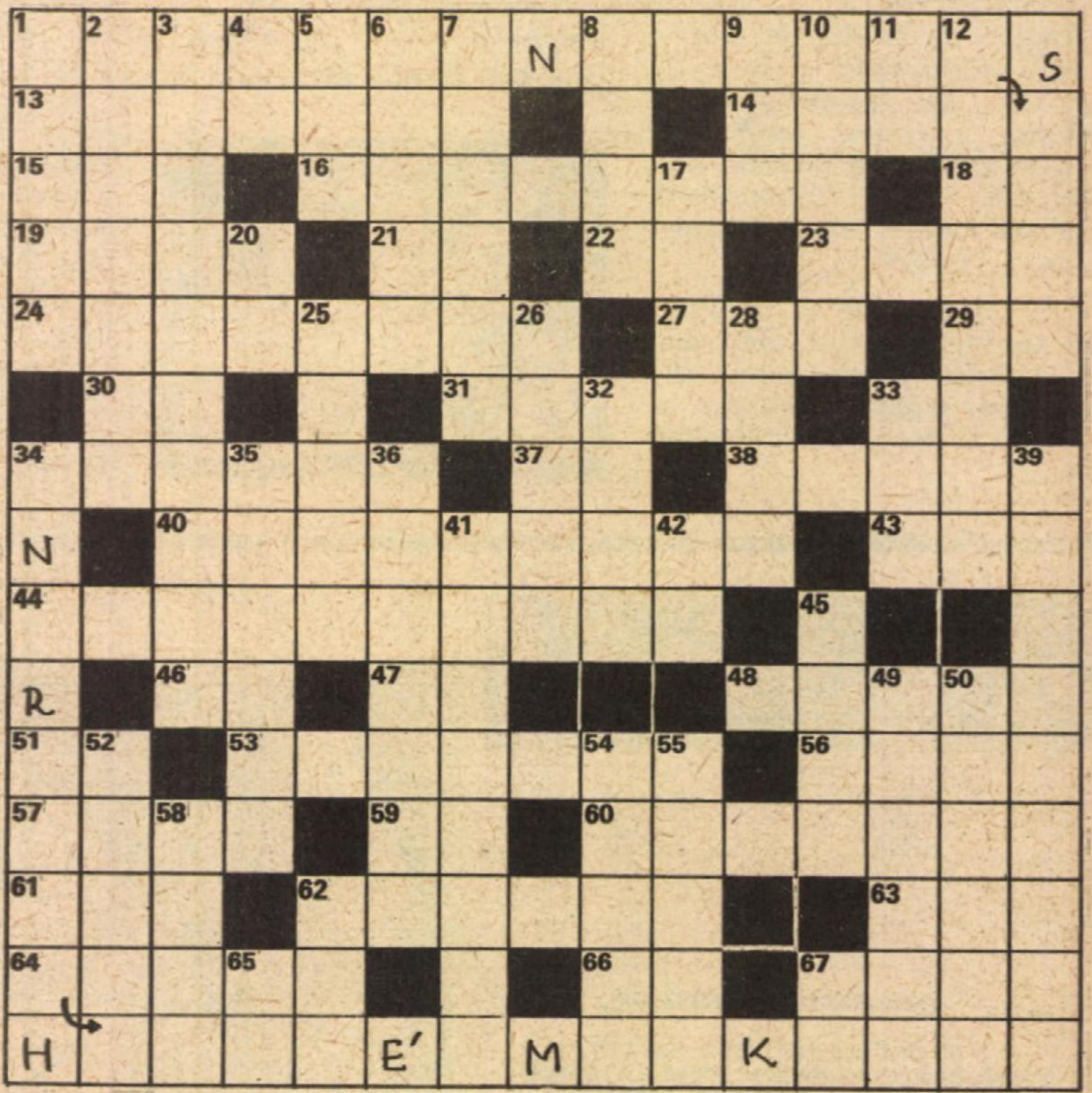

VÍZSZINTES

13. Levelek befejező része (már az aláírás után)
14. Az „összekötöz” ellentéte
15. Nagyon nagy fájdalom
16. A gyomortól származó kellemetlen érzés
18. Kicsinyítőképző
19. Meglehetősen ritka férfinév
21. H-val egy féltucat
22. ...ipso
23. Például egy régi évjáratú tokaji
24. A világmindenséget így is nevezik
27. T. P. S.
29. Nem csapodár
30. ..rogató
31. Imperialista katonai szövetség betűjele
33. A szamár hangja
34. Menü — magyar szóval
37. B. S.
38. Egy opera címe (és megszabott munkamennyiség)
40. A jó munka egyik feltétele
43. Szovjet sakk-nagymester
44. Egyházi kifejezésekben egyetemest, általánost jelent
46. M. O.
47. Latin kötőszó
48. Német nagyiparos-család (a náci Németország egyik felfegyverzője)
51. Üzemi bizottság
53. Tartomány Spanyolországban
56. Az állatgondozó is teszi
57. Teher — németül
59. A legkisebb folyóvíz
60. Az USA egyik állama (és egykori pesti mulatóhely)
61. Évszak
62. Francia grófság volt
63. N. O. L.
64. Általánosan kedvelt regény- és film-műfaj
66. Személyes névmás
67. Leningrád folyója

FÜGGŐLEGES

1. Aranypénz neve volt
2. Az illemszabályok összessége
3. Tiszteletdíj — ismert idegen szóval
4. Azonos magánhangzók
5. Ferde
6. Nemes íz
7. A jószágtartással együttjáró munka
8. ...meg a fene!
9. Bárkát épített
10. Kártyajáték
11. G. D.
12. Nagy japán kikötőváros
17. Csehszlovák táncdalénekes-sztár (Karel)
20. Tiltószó
25. A fia felesége
26. Néha nehezen gyógyulnak
28. Írásjel
32. Csemegebor-féle
33. Pusztít
35. Némtalföldi hadvezér, nevét egy Beethoven-nyitány őrzi
36. Repülő emlősállat
39. Kellően alá nem támasztott (gyanú, vád, híresztelés)
41. A nem csüggedők erénye
42. S
45. Tejbe is főzik
49. A családnév után következik
50. Néhány éve elhunyt kiváló szovjet írónő
52. Irak kikötője
54. Nagy francia filmszínész volt
55. Régi orosz hosszmérték
58. Kopár, és a sarja ég a napmelegtől
62. A. I. V.
65. ..teorit
67. A nátrium vegyjele

GORKIJ MONDTA

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„A nő iránti szerelem a férfi tragikus kötelessége.”

100—100 forintot nyert:

Pálos Oszvald, 3000 Hatvan, Eötvös u. 4.

Lőwe Margit, 1146 Bp., Abonyi u. 4.

Fadgyas Katalin, 3300 Eger, Kisfaludy u. 12/b.

A díjakat postán küldjük el.

```
szo aférf e árc
zebulon iktatás
an acre tiepolo
len ar krétakör
at azalea ör  o
ma madzag  tik
anöirántiszerel
nát  s oké mese
dráma knut e em
r g lee sajnál
aguti laktat yb
 y ebbe öé  iüö
rut albatrosz s
alá beide iszák
ballada lessége
```